

ବ୍ୟାକ ଜିଥାରେ ଟଙ୍କା ନେଇ ସୁବାର ରୁଦ୍ଧିବ
ଲେଖାଯାଇ ଗାହାର ସ୍ଵାପର ହୋଇଥାଏ ।
ତବନ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲ ସେ କେତେକ
ପ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରଧାରକବ୍ୟାକ୍ କାଳିକ ଅଣ୍ଟି ଅଠାଛ
ଦେଖଇ ବ୍ୟାକ୍ ସେ ଅଛିଲାରେ ଜାହାନ୍ତି । ପ୍ର-
କୃତ ଗ୍ରାମ ପ୍ରାଥମିକବ୍ୟାକ୍ ମାଳକୁ ସାମର କବି
ନ ସୁବାର ଓ ଜାହାନ ର ଟଙ୍କା ନେଇ ନ ସୁବା
ମ୍ବୀ ରସିବ କେବ ନ ସୁବାର ପ୍ରାମ୍ୟ କଲେ
ଓ ବିଲାରେ ସୁନା ସ୍ଵାମୀମାନ ସେମାନଙ୍କ ସି-
ମର ସହିତ ଅଛି ଅମେଳ ହେଲ । କୁଳ
ପୋଗଇଥିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୂରୟୁକ୍ତ
ସୁବା ଘଜାଇଲ କମାଦାର, କରିଦାର ଓ
ଗଢ଼ାୟୁକ୍ତ ଓ ଚିଲକିଶିତ କେତେକ୍
କୁଳକ ଯୋଗାଇବନ୍ତରୁ ପ୍ରାମ୍ୟ ହେଲ ସେ
କୁଳମାନେ କାଗୀରହେଗା ଶତରଥିବା ଓ ସ-
ବିରାମରୁ ଝାରୀ ନିଧା ଜ ଯିବା ହେତୁ କିମ୍ବାର
ପରମ୍ପରା ବାବ ଅନୁୟାୟୀ ସେମାନେ ସମତ୍ରେ
ବଜାକ ତବିଲକୁ ଦିନାମା ଦୁଷ୍ପେରସା ଲେ-
ଖାଏ ଖୋବିବ ପାଦଥକୁଣ୍ଡ କେବଳ ଗୋକୁ-
ଳଚନର କରା ଧରିବା ଓ ଅଛି ବାକୁ କେବା
କି ? ଶ କୁଳକୁ ସେ ଓ ଶାମୀ ଦୟାକ ପବି-
ଦିନ କି ? ଶ କୁଳକୁ ଦିନାମ ଦୂରୟୁକ୍ତି
ଦେଖିଏ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗୋକୁଳଚନ ଟ ୧-
ଲାକୁ ଅସକ ନ ଦେଇ ଟ ୧୨ କାର ବିଲ
କରିଥାଏ ଓ ଶାମୀ ଦୟାକ ଟ ୩ କାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଇ ଟ ୧୨ କାର ବିଲ କରିଥାଏ ଓ ବିଲ-
କିଶିତ ଉସିବ ଓ ପ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରଧାରକବ୍ୟାକ୍ ବ
ପ୍ରାମ୍ୟରେ ଜାଲ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟିମ ଅଟିଲ ।

ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ରେ
ଯଜ୍ଞ ଉପାଟ ମାନେଇବ ପଦୋଦୟ ସଜା-
ଇବୁଗ୍ର ଡେଣା ସରେ ଉପେଟୀ ସୁଧରିଦେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ଏ
କିଞ୍ଚାକୁ ଥେଆବା ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଅମେନମାନେ ଏହି
ଥିବ ଉପରୁକୁ ତ ନା ତହିଁର ତବନ୍ତି ଦେବି
ଅବସ୍ଥକ ବୋଲି ଜଣାଇ ବେଳେ । ସର୍ତ୍ତ
ସାହେବ ଏ ବିଷୟଟ ପାଇ ଗୋକୁଳଜନ ଓ
ସ୍ତରୀ ଦୟାଳୁ ପଦ୍ମବିନାର ସେମାନେ ବିଲ
ଲାଗିଛି ଟବା କୁଳମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଥିବାର ବହି
କୁରାକ୍ଷର ସଫାର ସାଥୀ ମାନିଲେ । ଏ ସାରି
ଓ ମାନେଇରଙ୍କୁ ତାକର ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଜଳବ
ଦେବାରୁ ସମସ୍ତେ ସାହେବ ମଦୋଦୟକୁ ସା-
ନ୍ଧାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସାହେବ ସେମା-
ନଙ୍କର ମୌଖିକ ଜଳାଳଦନ କେଉ ମାନେ-

କରିବ ଉପେକ୍ଷା ସମ୍ମାନ କଲେ ଏବ ସହେ
ସରକୁ କହୁର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମେନେଜରଙ୍କୁ
ବହିଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ର କହି ଥିଲାରୁ
ଫୌଜିତାରରେ ମାନମ୍ଭ ଲାଇକାରୁ ସମୟ
ନାହିଁ ସେମାକଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ପରିମାଣ
ଅର୍ଥବନ୍ଧୁ ବର କୁଳିବର୍ତ୍ତା ଫରତ କେବୁ
ଓ ବଜା ପାଦା ନେବାରୁ ଲ ଗହିଲେ ସର-
କାରରେ ମେରକ ଜମା କରିବୁ । ଏହା କହି
ମେନେଜରଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଓ ତାଙ୍କର ଓ ସାର-
ଙ୍କର ଆହ୍ଵାନ ଟଙ୍କା ଦେଇ ବିବାଧୀ ଦେଲେ ।
ଆସୁମାକଙ୍କ ବିବେତନାରେ ଉପର୍ଦ୍ଧକୁ ସ ର୍ଦ୍ଦ-
ସୃଜନ ଅପରାଧ ଗୁରୁତବ ଅଟେ । ସେମାନେ
ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଶଠକାପୂର୍ବକ ଆସୁବାରୁ ଓ
କୃତ୍ତମ ରହିବ ଓ ସାଂଗ୍ରହିମାର୍ଗ କରିଥିବାରୁ
ଦୟାପଦାତିକତା ଓ ଜ୍ଞାନ ଅପରାଧ ଏବ ବଜା-
ଙ୍କର ଉପକାରିକୁ ଲାଘ କରିଥିଲେ ଓ ଏଥି-
ରେ ସଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଥିଲ । ବରେ ମଦକୁମାର
ଜଣେ ଅମଲ ଓ ସରକାର ଓଜାଳ ଫେଜିକା-
ରରେ ମାମଲ ଚକାନ୍ତେ ଏଣୁକର କର୍ଯ୍ୟର
ଉଡ଼ ଅପରି ଖଣ୍ଡ ନ ପାଇର । ସମ୍ବରଣ
ଫର୍ଜିନାରୁ ସେବନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାମଲ
ହେଲେ ବଜାମୂଳକଣ୍ଠମେଳା ଅବଶତ
ହୋଇ ସର୍ବେନକାମର ତୁଟି ଓ ଧର୍ଯ୍ୟ
ଅନୁଦନକରେ ପଦ୍ଧତ ଦ୍ରାବନ୍ତେ ଏବ ଅକେକ
ରଖେଟ ଓ କେପିଦ୍ଵରୁ ନେବିବାହାର ସାହେ-
ବଜାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦଢ଼ି ବା ରମ୍ଭରେ ସେ ଜୀବ
ଦୋହ ଥିବେ ଉଥାଗ ଉକ୍ତ ସର୍ବେମୂଳ ଦ୍ରଷ୍ଟକୁ
ବରଖାସ୍ତ କରିବାର ଉତ୍ତର ଥିଲ । ଏମନ୍ତ
ଶୁଭ୍ରକର ଅପରାଧ ପଦକରେ ଝନ୍ତ ଦେଲେ
ଫର୍ଜିନାରେ ବାହୀକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ?

ସାପ୍ତିହିକ ସମାଦି ।

କୁଳବିରା-ଗେଜେଟ୍ ।

୧୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚେ ୨୦୫ ଓ ଡେଃ କଲିନ୍ଦୁର ବାହୁ ମାତ୍ରମେ ବସନ୍ତର
ପେଶ ମାତ୍ର ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦାସ ହେଲେ ।

କଣ୍ଠରୁକୁ ତଥିଲାକ ଓ ଡେଃ ମାନ୍ ଖୁବ୍ ଓ ଡେଃ
କଣ୍ଠରୁକୁ ବାହ୍ ନାମସଂକଳନ ଶାସକ ଅଗାମୀ ସଂଚେ-
ଦୂରମାତ୍ର ତା ଏ ଉତ୍ତରାବ୍ୟ ଦୂରମାତ୍ର ହୁଏକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ଓ ବାକ ଶାକରେ ବନ୍ଧନକ ପର ଡେଃ କଣ୍ଠରୁକୁ ବାହ୍
ଅଳ୍ପରୁକୁ ବାବ ଜିବନ ହେଲେ ।

କୁଟୁଣ୍ଡକ ସବୁ କେହି କଲେବୁଣ୍ଡି କାହିଁ ଏବମେଅନ୍ତରଙ୍ଗ
ଯେ ଉଦୟମାନ ଯାହାକଳ ହାତି ପାହି ହେଲେ ।

ହେଉଥିବା କାହା ମେଳିଲାଗି ସମ୍ପଦରେ
କିମ୍ବା ଜାହନିଧିରେ କିମ୍ବା ପଦରେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ହେତୁ ।

୧୯୧୪-୧୫ ମହାକାଶ ସାହୁ ପ୍ରଥମ ର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଘଣ୍ଟା
ଶାର ପଦ ନିମିତ୍ତ ଚିମୁଲାର୍ଜିଂ ଏକବିମାକେ ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପାଇଁ ହେଲେ ଘଣ୍ଟା :—

କେ ପଦ୍ମପା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପମେଶ ।—ମଧୁବନ କର କଠଳ ଜୋ-
ନତା ୫ ୯ ୫ । କାଳେବୁର ସମୁଦ୍ରମେଳି ।—ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧ
କ ଚନ୍ଦ୍ରର୍ କାଳେବୁର ୫ ୯ । ସର କଳନାଥମେଳି ।—
ଦୁଇହବ ପାର ପୂର୍ବ ବିଲାପ ଶ୍ରୀମଦ୍ ୫ ୯ ।

ତେଣା ସ୍ଵରସେବି ।—ଅକ୍ଷୁ ଦବାରାଷ୍ଟନ ଦେଖି
ନାହିଁ ୧୯୮ ଓ ଦୂରଦୂର ଦିଲାଗୁଣଙ୍ଗ ରାଜେତେ ୧୯୯ ।
ପାଲେଶର ସ୍ଵର୍ଗମନିଷ ।—ଦେଖିଦିଲା ଗୀରୀ
ମୁକୁତବଳକୁରପା ହୋଇ ୧୯୦ । ସୁଅ ଜଗନ୍ନାଥ-
ପାତ୍ର ।—କାଥର କୁଣ୍ଡାତି ସ୍ଵର ବଜାଗାନ ମଠ
ହୋଇ ୧୯୧, ପୋରଦୂର ମିଶ ସୁଅ ସ୍ଵର୍ଗମନିଷ ୧୯୨,
ଜାତକଣ୍ଠ ନିଶ୍ଚି ସୁଅ ତୋଳମଣିଷାହ ହୋଇ ୧୯୩, ତ
ବଦଳକ ମନ୍ଦିର ସ୍ଵର ଦୋଷମନ୍ତପ ବାହି ୧୯୪ ।

କଲେଖୁର ମିଶନସିପାଲିଟାର ବନ୍ଦିଶୁଳ ପତ୍ରରେ ଲିମ୍ବୁ-
ଲେପିତ ବ୍ୟାପି ମାନେ କଷ୍ଟକୁ ହେଲେ ସଥା :—

ମିଠା କି, ଏହି ଦ୍ୟାମାଳେଜ, ସେ, ଏଲ, ହେଉଥି ଦିଇଲା
ମେଳିବେଳ କରୁଥିଲା, ମୁହଁ ତବଳୀର ଅର ଛବିଟଙ୍କ
ପଦିକର୍ଣ୍ଣରେ ବାଲେସୁର ତଥ୍ୟକୃତୋର୍ମାର୍ଗର ସନ୍ଧାପର-
ବେ ମିଠା ଏହି ଦ୍ୟାମାଳେଜ ହେବେ ।

ଏହି ମନ୍ଦିଳକାରୀ ଶୁଦ୍ଧକାର ଏବଂ ପରିବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ
ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ହାତମରୁ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା ।
ମନ୍ଦିଳକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ୁରେ ହୃଦୟ ସଂକଳନ ପାଇଁ
ଦିଦ୍ୟାତ୍ମକ କରି ଉପସିଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷତା ବାଟୁ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କୁଠ ବିଷ୍ଟ
କୁଣ୍ଡ ଦେବାର ଜଣାଯାଏ ।

କୁଳଙ୍କ ରୁଟେଣ୍ଡ ସେ ଏଥର ଡେକାନାଲିଙ୍ଗ ମାତ୍ର-
କର ପଦକରେ କୁଣ୍ଡ ରୁକ୍ଷେଷୀୟ ଏଥକା ପେଶିଲେ କିମ୍ବା
ହେବେ । ୧୦୨ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷରରେ ଉପସଂହିତ ।

ଅତି ଦୁଃଖ, ଶୁଣିଆ ନେତାଜିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥମ
ଏହି ବର୍ଷର ମୁହଁରେ ଏହି ଘଟେ । ଏଥିରୁ ବାଜି ବକ୍ଷିତାରେ
ଜିମାର ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଘାରର ଅଳ୍ପ ପଢ଼ି ମାତ୍ର କଲା ହୋଇ
ଚାହୁଁ । ଏ କୁଳକରେ ସାହାର କମିଶାର ନିମ୍ନ ଛକ୍କ
ପାଇଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ।

କାନ୍ଦିବଳ ପୁଣ୍ୟମର୍ତ୍ତିବଳ ଏହିପରିଶୀଳିତିରେ ଅନ୍ତର ସହିତ ଅତିକାରୀ
ହେଉଥିଲୁ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନକଳଙ୍ଗ ଦେଖି ପାଇଲାଇ ବଜା
ବୋଲି ଉଦ୍‌ଦେଖି କରିଲେବୁକାର ହାତ ଶାଢ଼ିବା ହୋଇ ଅଛିପା ।
ସାହୁରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଲା ସାହୁ ବିଜ୍ଞାପନ ।

କେବଳରେ ଜୁଣେ ପହିନା ଅବା ହାତରେ ଗମା-
କାଟ ଅସୁନ୍ଦରୀ ବରାକାରୁ କରିପାର । କରିବାରୀ ନ ହେ-
ବାରୁ ଧ୍ୟାନ ଦାଖାଇବାକୁ ପ୍ରେସର ଦୋଷରେ । କର-
କାବ ଆମୀ ଅନ୍ତରୀ ପାଦା ଏ ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ସେ ଏ ଶାରୀ-
ରୀତିରେ ଥିଲା ।

ତୀର ସଙ୍ଗେ କାମିଟ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଜ ବହିବା ବାଇଲ
ପ୍ରାପନ ବଳେକଣ୍ଠ କୁରୁତ୍ୱକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ । ତୀର
ବଳ୍ପରେ ନାଗାଦର ଦୂର ରହିଥାର ବଳେକଣ୍ଠ ହେଉଥାଏ ।
ପ୍ରାପନର ପଥକ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେବେଳେ
ମନ୍ଦବନ ଶାଖାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରି କୁରୁତ୍ୱକାର କୁରୁତ୍ୱକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାତାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରାଯାଏ ନାମ ପ୍ରକାର
ପରିଶ୍ରାନ୍ତେ ଫୁଲ୍‌ଫଲ୍‌ଫଲ୍ । ଏହାଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ସତର ହେଲା

ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ବନ୍ଦକରେ ଚଳିବା ଶାପାର୍ଥୀ ଷେଠା ଗଜି
ଏଣେକ ଦେଉଥେ କବା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ବନ୍ଦକରୁଛି । ବାବେର
ହେବ ତଳ ଏବଂ ସ ସେ ନିରାକରେ ପରିମାତ୍ର ହେବ ।

ବ୍ୟାପକ କାମ ସେବା କରୁଥିଲେ
ଦଳକୁ ବହି ଯାଇଲା ନାହିଁ କାମୋଡ଼ କେବଳ ଅକ୍ଷରୁ ଶେ-
କରାଣ୍ଟ ଏଗାରକ କ୍ଷେତ୍ର କି ୫୦ ଲା ଅର୍ଥବିଧିରେ ବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥାଏଗ ସମ୍ବାଦ ନିରକ୍ଷୁ—ଏହି କାମ ଜାବ
କାହିଁ କାମୋଡ଼ ସେବା କରୁଥିଲା ଏହି ଚରଣାଯାଁ

ପରେ କୁହୁର ସଜ୍ଜାରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସରେ ପ୍ରତିବିଧ
ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଏ ବାତୁଡ଼ିମେ ବରେ । ଅମେରିକ୍‌ରେ ଯାଏଇର ଏ
ହାଲ ଫରାନ୍ ।

ଅଶ୍ରାମ ଦୂରୀପୁରାକୁ ଶୁଣି ତେଣୁଟି ସୁରା ଦୂରୀ ଦୃଷ୍ଟି
ବରେ ତହିଁ ଅଭିନ ହେବ । ତହିଁ ଦେଖନ ମନ୍ଦିରକାର
ଏଥି ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ପାଦମାରୁ ବଳମାରୁ ଫରେବ ପାଦ
ଫରେ ଦୂରୀପୁର ପୋମକାର ଦେଖି ସମୟରେ କୋଷିଲ
ହେବାକୁ ଲେଖା ଅଛି ମାତ୍ର ଦର୍ଶକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ
କଞ୍ଚାଗୁର ଜଣାଯାଏ ହେ କୋଷିଲ ସେ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମାନ ମେଲ
ସରେ ନ ହୋଇ ମନ୍ଦିରକାର ପଳି କରେଇ ହେବା ନିରାପତ୍ତି

ପ୍ରକାଶ ସନ୍ଧାନ କାହିଁ ଥାଏ ଏଣାମହିତ୍ ମିଳି
ଦେଖିଯୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବସଥା କରୁ କରୁ ଏହି
କୁଣ୍ଡ ବାର୍ଷିକ ସେଠାର ସନ୍ଧାନ କାହିଁ ହୋଇଥାଏ
ସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଜି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରଣାଳୀ ଉଚ୍ଚାର
ବସ୍ତୁ ଦେବା କଥମସବୁଦ୍ଧି କୁହେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେଖି
ଥାଏ ।

ବୁନ୍ଦା କଣ୍ଠରେ ପିଲାଙ୍ଗ ଦୟାକର ବ୍ୟାପକର ହେଲା
ଏବଂ ଚାତି ପରିଷଳି ଅବଶୀଳ ଦୟାକର । ଏଥିରେ
ଦୟାକ ମାତ୍ର ଅଛିଲା ନେବା କେହି କିମ୍ବାକ ପାଇଁ
ଦୋହା ପାରୁଛାହାତେ । ଦୟାକ ପରିଷଳି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି
ପାରିବା ।

ବର୍ଷମାର ସୁଧାର ଦିନ କହଇ ଦୟା ଏହି ଦୂରାତିଥି
ଦିନ ଦକ୍ଷ ଦୋଷରୁ । ସଥା ଦୟାର ଜନ୍ମ ମୋହନଙ୍କ ଏ
ମୋହନୁ କି ଥାଲ ଏହି ଦୂର ଏହିକି ଭାଇକୁ କି ୧୯୫
ଦୂର ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଇଲୁପ୍ତସ୍ଥ ପରାମ ଯେ ଆମ କୌଣସି ହେଉଥିଲା
ବଳ୍ପା ହେଉ ପରାମ ଦୂର ପରାମ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲା
ଏବେ କରନ୍ତିର କମ୍ପ କୌଣସି ।

ଦୟାର ଉତ୍ତର କରିବାରେ ଏହିପରିମାଣରେ
ଦୂଦଳ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ସାଥେ କୌଣସି କାହାର
କିମ୍ବା କୁଠର । କେବଳ କାହାର ଟାଙ୍କା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାରଙ୍କ କିମ୍ବା ।

ବୁଦ୍ଧିକୁଳ ତାସପତ୍ର ବନ୍ଦରରେ ଉମ୍ରିଲ ପ୍ରଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି ଦୁଃଖଜୀବଙ୍କ ଦୟା ପ୍ରକାଶ ଦେଇବ ଆଶ୍ରମ ଦୂରେ
ଅବଶେଷକ କରିବ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିବା ସହିତ ମନ୍ଦିର
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଯାହା ।

ପ୍ରଥମ ଦେଖିବା ସହିତ ପ୍ରତି ଏକ ଜୀବନ
ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚାଶ୍ରତ ଏବଂ ସମ୍ମରଣୀୟମାତ୍ର କଥାର
ଏହାର ପାରିଥିଲା । ସମ୍ମରଣ କାହିଁଗଲାକୁ ୧୦୦ ଅଧିକ

ପ୍ରାଣଦୀର୍ଘ କରିବାକୁ ଏହି ଜୀବ ନ ଏ ପ୍ରକାଶକଠିତ କରିବା
ଚମଳେ ଅଛୁ ଶବ୍ଦର କରାଯି ଦେଇ ଆହୁ ।

ଜର୍ମାନଙ୍କ ହମାରୀ କରୁଥିଲୁ ଭୂଦେବଙ୍କ କରିବାର ସାଥେ
ବିଶ୍ୱରେ ଅପରାଧ ବାନ୍ଧାନ୍ତିର ଲୋକଙ୍କ ଆଧୀନରେ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲସା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକଟକ ଓ କଳେ କୁ
ରକ୍ଷଣୀୟ ସଂହାର ସ୍ଥାନରେ ଉପରେ ମାତ୍ର ହୋଇ ଦିଲେ
ନବୀ ଦୂରେଦୂର ଦକ୍ଷାରୁ ଅମକାର ଅଛନ୍ତି । କୁକୁରଙ୍ଗ ଏହି
କେ ଦୟାର ହେବି କି ?

ପଦ୍ମକ ସୁରକ୍ଷାତାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଇନ୍ଦ
ରହିଥିଲା ସାହୁଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ହୋଇଲାକିମ୍ବା । କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦରବାର କହି ଏକମ ଶାହୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମେଧିନୀ ଅବ୍ୟାହାର
କରିବାକୁ ହେଉ ଦୋଷକାରୀ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ପଢ଼ିପ୍ରେରବକଣ ଲାଭମତ ଦିନକ୍ରେ ଅମ୍ବେ
ପାହେ ହାସି ହୋଇ ।

ପରମ ମାନସିଦ୍ଧି ଶକ୍ତିଶାସ୍ତ୍ର ଭାବନ-ପାଠିବା
ଏହି ଦିବ ମହାବିଦ୍ୟା ସମାପ୍ତ
ମହାଶୀଘ୍ର ।

ଆପଣଙ୍କ ସୁରଖ୍ୟାର ପଢ଼ି କାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
କେତେକ ଧର୍ମକୁ ସ୍ଥାନ ଦାନ ଦେଇ କଥା
ବର୍ତ୍ତବା ହେବେ ।

ଅପରାହ୍ନ ଘର ତାଙ୍କ ପାଇଁ କଷମଜଳ ଦୁଇ
ଲଦିପିବାରେ କଣେ ମାୟାନଗର୍ଜା କମାଇ
ଥିଲା “ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନୀ” କାହାକୁ କହି
ଦେଶୀ ମାୟାନଗର୍ଜା ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ଲୋକ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ କାହାକଥା ଥୁଣ୍ଡି ଏକ ପ୍ରବଳ ଲୋକ
ହେଉ ସହିରର ପାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥି ଦୋଷ
ଅଛନ୍ତି । ଅମେ ସେହେବୁ କେହିତବ ବିଷୟ
ରେ ତାଙ୍କ ସହିର ଧାରନାକାର ବରିବା
ପ୍ରଯାସୀ ଦେଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଅମେ ସମ୍ମାନକାରୀ
ପ୍ରେସ୍ ଏବଂ ଲୁହକର କୁଳର ରହିଲୁ କାହାକୁ
ପର ଧାର୍ଯ୍ୟ ମନେ ବରୁଣ୍ଡି । ଅତିଥି ଏହାରେ
ଉପରେକୁ “ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନୀ” କୁ ପାର୍ଥ
ଯେ ସେ ଅନୁଭୂତପୂର୍ବତ ତାହାକର ପ୍ରକାଶ
ତାମ ସମ୍ମାନକାରୀ ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲା
ଏତ କରିବା କହେତୁ ଆପଣା ପାଇବାକୁ ପରା
ହାର କରି ଦେବେ ।

ପାଇଲବଡ଼ା } ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ଷ୍ଟୁନ୍ଡାର୍କ
୧୯୩୫ }

ହାମ ପ୍ରତିକର ନାହିଁ । ମୁହଁର ହାଜ ଓ ଏହି କିମ୍ବା
ଦୟ ଦଳର ବନ୍ଦର କଥା ଦେଖିବାକିର କଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବେ ଅକଥିମ ପଥିବିବ ଦୋଷ ଆସିବ ମନ୍ଦର୍ଥ କହିବେ
ମନେକୁ ଦୟାକଲେ ଦୋଷ ଦୟାରେ କାହିଁବେ । ଯାହିଁ-
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଦବୀରାର କଥକା ପ୍ରାର୍ଥିତାକୁ ଅବସର
ଦୋଷ କେବଳିବୁ । ସମ୍ଭାବନ

ଶ୍ରୀ ହଙ୍କଳପାଦିକା ସନ୍ଧାନକ ମନୋଗ୍ରହ ଫର୍ମିଲେଟ୍

୨୯

ଏହି କିଛି ର ସାତଲୟର ଆଳା ଥନୁଗେବ
ମରାପ୍ରାମ କବନ୍ଦରେ ନୈସର୍ଗିକ ଶୋଭାପ୍ରକା
ଶୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଣ୍ଡି ଅଛି । ଏହାଜ ବିଦୁ-ପାତ୍ର
କବର କାମରେ ଅନ୍ତରେ ଥିଲେ । ଏଠାରେ
ବରଦେଶୀୟ କେତେବାବରାହିର ଅନେକ
ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ କରିଛି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅଞ୍ଚଳାଂଗ ମାତ୍ରପରିଷ୍ଠର ତ ପରମାର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ଅଟ୍-
କ୍ରି । ଏମାନଙ୍କର ଧୃକ୍ ଧୂପମାଳକେ ମାରି ଏ
ପରମାର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ଖର୍ବର ଥିଲେ ଏହି ତେବେ
ଦେବୁରୁ ବେଶନେ ତୃତୀୟକୃତି କାର
ଥିଲେ । ହାରବ,—“କେବା ଧର୍ମ ପ୍ରାଣ
କର୍ବ୍ବ ?”

କୁଳାଳେ ଏ ହମରେ ଏକ ପମାଳେ
ତାମ୍ବୁର ହେ । ଏ ଲୁହନଦାମ ଦୀର୍ଘଲାପର
ବିଶେଷ ଧାର୍ଯ୍ୟକପରିବ ଫେରୁକ ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ
ହୋଇ ଥିଲୁ । ଆ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନଥେ-
ମୂର୍ଖ ଏହି ଏ ବ୍ୟାକୁଟ ଦୂରେ ଭାବୁ ଗ୍ରାମର ମନ-
ଭବାତା ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦେବତମନ୍ଦରରେ
ପୃଷ୍ଠାର ଅନ୍ତରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ସେବା ପମାଳର ତଥା
ହୁଏ । ଯେହି ଶ୍ରୀପରମ୍ପରା ଦୂରେ ଏହି ଦେବ
ମନ୍ଦରର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଦୂର, ଭାଙ୍ଗିବ ଦୂର
ଛିଯାମନ୍ତମାତ୍ରୀ ଲେଖୁ ସନ୍ନାଳ ସବଦାର
ସେବାଯେତୁ ପଦରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ରୟକୁ ଶାରୀ ଶ୍ୟାମରତ୍ନର ସେଇ ସମ୍ପଦ ସରବା-
ର ସବାଯେତୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ଜ୍ଞାନ ଶରୀର ଓ
ସମୁଦ୍ରର ସ୍ଵରକ । ଏହାରୁ ପୌଢିଥେ ପରମ
ଦେଇବ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବାର ଜାଗାଦଖାରଣରେ
ଏହାର ସାହାର କବନ୍ଧ । ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କେ
ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅନ୍ତରମ ସବଦାର ।

୧୬ ପାଇସନ୍ଦେଖ ପୋର୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଦାରୀ ଏକାହୁତ ଅଟନ୍ତି । ଏମ ଏକାର
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବଲ ପାଇଁ ଥିଲେ । ଏହ ପ୍ରଚ୍ଛି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଥିଲ ହେବାକୁ ଅରମ୍ଭ ଦୋଳ
ଅଛି ।—ଫେରାକାରୀ ବିଶର ଥର୍ତ୍ତ ବେଶେବ
କରି ସେବାର ବୃଦ୍ଧିରେର ସମ୍ବଲରେ ବିଶାଖ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଦୟାକୁ ସହିପର ଅଟନ୍ତି । ଏଥିପୁଣ୍ଡେ
ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାସୁରାଶ୍ମାନଙ୍କହୁଏ ଏହର ବିଦା
କ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଦେଖିଲୁ ଅଧାଳର ଭାବୀ କିମ୍ବା
କର ଥିଲେ । ଦୃଢ଼ିରେଗ ବିଶଳ ସମ୍ବଲରେ
କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିକରି ଘଟିବାକୁ ପରିଷ ବେହି କିମ୍ବା
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଦୋଳ ଅଛି ।

ଦେବ ଶାନ୍ତିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରଦାର ସେ-
ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିଧି ପର ଅବଳମ୍ବନ କର ଅଛି
କପୁର କବାଦର ସୁତ୍ରପାତ ନରବାକୁ ଉଠ-
ଦେଖାଯାଏ ଦେଇ ଅହନ୍ତି । ଆଶିର୍ବୁଁ, ଶାନ୍ତିମାନ-
ପରାମାନେ ଏ କିମଦର ଭାଗ ଫଳ ହୃଦୟଜୀମ
ଲଭବାକୁ ସନ୍ତୋଷ ହେବେ । ଏହା ହାତ ସମାଧି-
ବନ ଏକାବେଳେକେ ଛନ୍ଦ ହୋଇ ଯିବ,
ଏଥୁରେ ବିଶ୍ଵ ମାତ୍ର ପରେବ ମାହଁ । ସେହି
ଶ୍ରାନ୍ତ ନିକଟପୁ ମାହାତ୍ମାବେ ଏହିଦର ବିବା-
ଦ ହୃଦାକେ ଦୋଳ ଦିନାର୍ଜିଲ ଏବାବେଳେ-
କେ ପ୍ରାୟ ବନ ହୋଇ ଗଲିଗେ, ଓ ସମାଜ
ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟା ଦୂର୍ବଳଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରସର ହୋଇ ନଈବି-
ଦ୍ୟା ହୋଇ ଥିଲା । ସତରଂ, ଏଥରୁ ପ୍ରତିପଦ
ହେଉ ଅଛି ଯେ ଏହି ବିବାଦ ହୋଇ ଏକ-
ବାପାନ୍ତିକ ନିର୍ମାୟ କିମ୍ବ ବିଶବ୍ବା ।

ମୋହେର ବିମାର ଅନୁରୋଧ ଏହି ସେ
ଗ୍ରାମକାରୀମାନେ ପଢ଼ିଦିଲ୍ଲ ଏକାଗ୍ରତ ହୋଇ
ଏହି ବିଚାରକୁ ପଞ୍ଜୁଣ୍ଡିଲୁଟେ ସମ୍ପାଦା କରି ସଂ-
କ୍ଷାଳକ ହିନ୍ଦୁ ଧରିଲୁ ରଖି କରନ୍ତି ; ଏହି
ସେହି ଗ୍ରହିକୁ ସଥାପନି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ରଖି ସେମା-
ନେ ସ୍ଵପ୍ନୀ ବଳୀଯୁକ୍ତ ହେଉନ୍ତି । ଦୁଇ ଜାଣେ
ଯେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିଲାବି
ସ୍ଵପ୍ନୀର ଓ ସୁନ୍ଦରେବଳକ ବହୁଦର୍ଶୀ ଲୋକ-
ଅଇନ୍ତି । ଗ୍ରାମର ଜୀବି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହରେ ଏମାନେ
ଦାନ୍ତି ମୁହଁନ୍ତି କି ? ଦେବାର୍ଚନରେ ପ୍ରକଳନକ
ଦିନରେ ସେମାନେ ନିଜନାୟ୍ତ୍ଵ ହେବେ କାହିଁ
କି ? ଗ୍ରାମସ୍ଵ ସ୍ଵପ୍ନୀର ଓ ବହୁଦର୍ଶୀ ଲୋକ
ମାନଙ୍କୁ ଏ ଲିବାଦନେ ପଞ୍ଜାପତ ସୁରୂପ ଜୀବ
କରିବାକୁ ହୋଇ ଦ୍ରୁତ ଉତ୍ସପ୍ନେ କୁଣ୍ଡଳ
ହେବେ କାହିଁ । ଆଶାକରେ, ମୋହେର

ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷଳ "ଦେବ ଲାଭ" । ବିନ୍ଦୁକଂ
ବିଜ୍ଞାକନେସ—

କଟ୍ଟବ }   ବଶମଦ
ତା ୨୪୩-୧୯ }   ଜଣେ ସମ୍ମରାଦା କରି

ମହାଶୟ !

‘ନୂତନ ପାଠ’ ଲାମକ, ଶୈଖିଏ ବଜାଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଦିଲ୍ଲାନ୍ଧିବାବ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଓଡ଼ି-
ଶା ପାଠ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିଷାଚଳ କମ୍ପ୍ଟୋର ଦସ୍ତବେ-
ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ଅଛି । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶଣ୍ଡି ବିମ୍ବି
ନିଷାଚଳ କରିବେ କି ଲୁହ, ଭାବା ସେମାନଙ୍କ
ଦିବେତଳା ଉପରେ ନର୍ଧର କରେ । ମାତ୍ର ଏତ୍ତ-
କାର ବସ୍ତୁରେ ସାଧାରଣକରିପାବେ ଅଥେ କହ
କାର ସମ୍ମତି ଅଧିକାର ଅଛି । ଏଥିପୁଣେ ଯଦିକାର
ପ୍ରମରେ ଥାଏ ଶଣ୍ଡି ପହି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶି-
ତିତ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ କରଇ ତା ୨୯ ଉପର
ଓଡ଼ିଆ ନବସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଶଣ୍ଡି ଏ ପଥ ପ୍ରକାଶି-
ଗର ଦୋଷ ଅଛି । ଏହି ଘେଷୋକ୍ତ ପତ୍ର ଶଣ୍ଡି
କର ଅଛି ତୁମ୍ଭୀମାସା ସମ୍ବନ୍ଧର
ଅମୃତାନନ୍ଦର
ଦୂର ଏକ ରଥା କହିଦାର ଅଛି—ତେବେ
ପ୍ରତିକଞ୍ଚମେ ମଳକପ୍ରେସ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ନ କହ ରହ ପାଇଲୁ କାହିଁ ।

ପୁଥମ କଥା—ପବାଶକଳର ପବାରଙ୍ଗା ପ୍ରଦ-
ତି ଓ ଦୂଘାଦସିକତା ! ସେ ପୁଷ୍ଟକର ବିଜ୍ଞାପ-
ନୀର ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ ଲେଖି ଅଛିଲୁ ଏହି ନୀତିପାଠୀର
ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକୁ ଆପଣରେ ଚଳିବା ଆଜିର ତବେ-
କୁର ସାହେବ ଆଦେଶ ଦେଇ ଅଛିନ୍ତା ଆଦେ-
ଶଟା ଦଶ ସାରାତ୍ରିବରେ ପ୍ରକାଶକଳ ନିକଟକୁ
ଅସ୍ଵର୍ଗରେ ? ଏହାର ନାମ ଫଳ ଦୂରପଦବେଶ
ତବେଏଣ । ଏବାହାର ସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶେ-
ଷତଃ ପୁଷ୍ଟକନିଃତିକମିଟୀର ସହ୍ୟମାନଙ୍କ
ତମ୍ଭୁରେ ଥୁଳ ନିଶ୍ଚେପ କର ହୋଇ ଥାଏ ।
ଓଡ଼ିଶାଯୁଦ୍ଧମୁହର ଜଳଶୈକ୍ର ଓ ପୁଷ୍ଟକ-
ଦିବାତଳକମିଟୀର ପଞ୍ଚାଦତ ମହାଶୟ “କୁର
ଜାନତ” କି ଅନୁରୋଧ ଅନୁଧାରେ ହମିଟୀର
ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ସର୍ବୟମୁନ୍ତ ଦରି ଅଛିନ୍ତା କି ନାହିଁ,
କାହିଁ ନା । ମାତ୍ର ଏବିକି କହିପାରୁ ସେ ତାହା
କରିବାର ଧର୍ମଭାଇ, ନିଧିଯତନ ବାଣ ।

୨ୟକଥା—ଉତ୍ତଳ ସାହିତ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତଳ
ର ସାଧ୍ୟରଣ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋର
ଅବଶ୍ୟକ । ସେହିମାତ୍ରେ ସାର୍ଥର ପ୍ରେରଣାରେ

ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ ହୋଇ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାକୁ ଜିକଟରେ
ଅନୁବାଦ କିମିତ ଅନୁମତିପ୍ରାର୍ଥୀ ବୋଲି
ପଡ଼ିଲେ ସେମାନେ କି ଦେଖଇ ଘୋର ଶତ
ନୁହନ୍ତି ? ଏହିଥିରେ ତେଥାଳେ ଟେକ ରହିବ
ଛି କି ? ବିଦୂର୍ଗ୍ରେ ! କିମ୍ବୁ ପ୍ରାଇମେରୀ ପାଇଁ
ଖଣ୍ଡେ ସୁସ୍ତବ ଲେଖିବାହଳ ଲୋକ ଏ ଧର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତି ତେଣାରେ ଜନ୍ମ କାହାନ୍ତି ? ଆମେମାତ୍ରେ
ଶାନ୍ତିଅଛି, ଆମ୍ବାକଙ୍କର ସ୍ଥିତୀଗ୍ରେ ଜନଶୈକ୍ଷର
ମହୋଦୟ ଏ ପ୍ରକାର ଅନୁବାଦ ସୁସ୍ତବ ପଢ଼-
ଇଇର ଘୋର ବିରୋଧୀ । ଏହା ଯେବେ ପ୍ରକୃତ
ହୋଇ ଥାଏ ଏବଂ ଭାଙ୍ଗଇ ଛାଇ ମତ ଯେବେ
କେବଳ ମୌଖିକମାତ୍ର କି ହୋଇଥାଏ,
ଯେବେ ତାଙ୍କହାର ଏହି ଅଧିକାନ୍ତର ପ୍ରତିବଧା-
ନ ହୋଇ ପାଇବ, ଆମେମାଜେ ସମ୍ମୁଖୀ ଆଶା
ରଖୁଅଛି ।

ଏସ୍—ଜପିବାର ‘ଜଣେ ଧାର’ଙ୍କ ସହମୁ
ଛନ୍ତି । ସେପରି “ଜଣେ ଧାର” ମାଝ ?
କମିଟିର ସବୁମାନେ ଅନୁବାଦରେ ତୁମ ଦେ-
ଆଇଲେ ତାହା ସଂଶୋଧନ କୋର ଏକସଂଗ୍ରା-
ମରେ ଧୂଷ୍ଠକର ନୂରକ ସମ୍ବରଣ କାହାରିବ,
ଏପରି ଦିଗ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ
ତାଙ୍କର କ ଅଧିକାର ବା ପ୍ରୟୋକନ ସ୍ଥଳ ?
ଧୂଷ୍ଠର ସଙ୍ଗେ ସାଧୁ ସଙ୍କରିତ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ
କର ଦେଖିଥିଲେ ଦାନ କଣ କୋର ଥାନା ?

ଶାର୍ପନେ ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀବଜ୍ର “ଶ୍ରୀ—”
କହିଛୁ ! ସେ କହନ୍ତି “ନୂତନ ପାଠ” “ପର୍ବତୀ-
ଗ୍ରାମବାଧୀ ହାତମାଳକର” ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର
ଅଳ୍ପକ ପୂରଣ କରିଥାଏ । ହୋଇଥାରେ ।
ଦିନୁ ସେ ଅଗ୍ରବଦ ଓ ଓଡ଼ିଆ କୌଣସି ଲୋକ-
କଙ୍କଳାର ପୂରଣ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ?
‘ନୂତନ ପାଠ’ କଣସବକଳ ଦେଶର ସେହି ଅଗ୍ରବଦ
ପୂରଣ କରିବାଧାରୁ ବିଧାତାଙ୍କହୁାବ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥାଏ ?

ତାଙ୍କର ଦୁଇପୃଷ୍ଠା କଥା, “ପଞ୍ଚଶାହେ ଏକ
ପୁସ୍ତକ ନିର୍ମାଣର ହେତୁ ବାହୁଦୟ ।” ଏହା
କଥା ଗୁଡ଼ିବଳ୍ୟ, ନା ବେବଜାଗା ? “ପଞ୍ଚଶା-
ହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ କଲାପ ପ୍ରଥମ ଲାର୍ଯ୍ୟ ।”
ଏକଥା ପଥପ୍ରେରକବୁ କିଏ କହଇ ? ଏବିଧ
ଏକା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରମ୍ଭିତ ପଞ୍ଚଶାହେ, ନା ତୁଳ-
ପ୍ରାରମ୍ଭିତ ଓ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଞ୍ଚଶାହେ ? ଏଣେହି କଣ ଏହି ପଞ୍ଚଶାହେ
ପାଠ୍ୟ ସ୍ଥାନକମାନ ବଜାଳାରୁ ଅନ୍ତବାଦ ହେବ ?

ଅତ୍ୟକାଳ । ଧଳ୍ୟ ମୀମାଂସା । । ଧଳ୍ୟ ଦେଶ-
ହିରେଷଣ । । । ଧଳ୍ୟ ପଦସ୍ଥେରକ କହୁ
ଅଛନ୍ତି, “ଗୁରୁ ପାଇ ବର୍ଣ୍ଣପରେ ଏହି ନୃତ୍ୟ
ପାଠ ଛାତି ଯାଇଗାରେ, ତେବେବେଳେ କୁର୍ବା-
କିଦ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅପାର ଯୋଗ୍ୟତା
ଦେଖାଇ ନୃତ୍ୟ ସୁମ୍ଭବ ପ୍ରଶାୟନ କରି
ପ୍ରତିକଳ କରିଥାରନ୍ତି ଯେଥିରେ ଆପଦି କଣ ?”
ପରିଚାରୀ ଯେତେବେଳେ “ପରାମାନ୍ତ୍ରି ସନତ୍ତା
ବିଜ୍ଞାନ” ବିଷ କେହିଅଜେ ଯିବ ? “ ତେବେ
ବେଳେ କୁଇବିଧି ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା”
ଦେଖାଇବେ, ଏବେବେଳେ କଣ ଦେଖାଇ
ପାଇବେ ତାହିଁ, ଏବାମା ପଥସ୍ଥେରକରିଛିତରୁଷେ
ଜାଗିପାଇ ଅଛନ୍ତି ? ଏଇଥିରୀଙ୍କ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
କହୁଥିଲୁ “ଅରୁଣମୀମାଂସା !” କ୍ରେକିଯିଲେ
କଣ ହେବ ? ଆଜିବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ ସବୁକଷ୍ଟୁ-
ରେ “ଅରୁ ଉମୀମାଂସା” ର ତାଳପତାକୁ !!
ପାଠୀ ଏହି ଗାନ୍ଧାରି ।

ମନ୍ଦ୍ୟପାତ୍ର ।

କାନ୍ତ ସଦମଣୀ	୧୭	ଚରଣନ୍ଦ	୩୭୯
" ପାଠ୍ୟକର୍ମି ସମ୍ମ	୧୫୯	କଳେ	୩୭୯
ମହାଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ପୁସ୍ତ ବୋଗାଟାର୍	୧୦୫	କୋଠିପତ୍ର	୩୭୯
କାନ୍ତ ପରଜୀବ ମିଶ୍ର	୧୫୯	ଅନ୍ଧକର୍ମୀ	୩୭୯
" ଲୋହନାଥ ପଥ୍ର	୧୫୯	ଶୁଭ	୩୭୯
" ଶୂଧ୍ୟଦେଵ ପାତାଳ	୧୫୯	ଅନ୍ଧକର୍ମୀ	୩୭୯

କେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର ।

କେବଳ ପୃଷ୍ଠା ।

ପ୍ରକାଶିତ

କଟକ ପ୍ରଦେଶୀକାଙ୍କ ସହାଯ୍ୟରେ ବିଚାରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ମନ୍ଦିର ଏକଟଙ୍କା ଶମୋଦ୍ଧରଣ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯାହାରେ

WANTED.

A peripatetic gymnastic teacher for the middle vernacular schools under the direct management of the Puri District Board. Salary Rs. 25 per month including occasional travelling expense.

Applications will be received by the undersigned up to the 15th September, 1895.

The successful candidate is required to report himself at this office after the ensuing Durgapuja vacation.

District Bd's office, } H. MACPHEESEN.
Puri,
27-8-95. } Chairman,
District Board Puri.

ଏବେଳୁ ସରସାଧାରଣାକୁ ଜଣାଇଁ ଦିଅ-
ନ୍ତରଙ୍ଗୁ କି ମଧୁସ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ ଉପାଦାନଗର
ଠରେ ଅମ୍ବର ଯେଉଁ ବୋଦାମ ଥିଲ ତାହାର
ବାବଦିତାକ ଆମ୍ବର କାଳପଦାକ ସେଇ
ବିଲୁ ଲଭିତ କିଟକୁ ଚାହିଁବାରେ ଅମ୍ବେ-
ଗନ୍ତି ଟ ୩୦୦୧ ଟାର କରିପୁ ହୋଇଥାଏଁ ।
ତରକ ରାତ୍ରି କାରମରହାଜରୁ ଅମ୍ବର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି କିମ୍ବାହୁଁ । ଦୁଇ କୋଣମର
କଟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଗା
ହି ସେମାନେ ଏବେଳୁ କଷିରେ ଅମ୍ବ
ବିଟରେ ସମ୍ପୁ ରହାଏ କରିବେ । ଅଦ୍ୟ
କାରୁ କାରପଦାକର କୌଣସି ବାର୍ହି
କାରେ ଅମ୍ବ ତାହାର ଦେବୁ ଲାହୁଁ । ଦୂରର
ପଦ୍ମ ଏହି ସେ Sarkar & Co କୋଣାଳ
ମେହେଁ ହୋଇ ଯାଇଥାଏଁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଭ }   S. P. Sarcar
 ଏଣ୍ଟାରୋଦ୍ଧିତି }   ଭାରାମନନ୍ଦ ଦାସ
 ମଧ୍ୟପ୍ରଭ

ଏକଦ୍ୱାରା ଜୀବ ବନ୍ଧୁ ହିଥେ ଯାଇଥିବୁ
ସେ ପାଇଁ କୁଦି ମନ୍ତ୍ରମ ଖୋଲା କିଂବା କୁର
ସତାରେ ମାତ୍ରକଟ ୧୦ ଲା ବେଳକରେ କିମ୍ବା
ଦେଖିଗୁରୁ ଅବସ୍ଥାକ । ଯେଉଁମାନ ଏ-
ଥୁବୁ ଯେତେବେଳୀରେ କୋର କିନ୍ତୁକାଣ କାର୍ଯ୍ୟ-
କର ଆରବର୍ଷିଣୀ କର କରିଥିବେ ସେମାତେ
ସେ ପଞ୍ଚମୀ ପଢ଼ ସହିତ ଉନ୍ନତ ମାର ଛାଣେ
ଏକ ମଧ୍ୟରେ ଯା କିମ୍ବାକୁ ବରଣୀତ୍ୟ , ପଠା-
ଇବେ କର । —

ପାଇଁବୁ
କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ
୧୯୫୮ }

ଏହିକୁ ମହାମାରିଶବ୍ଦରେ ଜଣାଇ ଦେଇ
ଅଛୁଁ ସେ ଅମ୍ଭର ବଟେବ ଗୌଧୀରଙ୍ଗାରରେ
ଥିବା ତାଙ୍କୁରାନା “Imperial Drug-
gist Hall” ରୁ ଡେଂକାର ଦେବରପା-
ମଠ ସମ୍ମରରେ ଥିବା ଏକ ନିଳନ ଶୁଦ୍ଧକୁ
ପ୍ରାଚୀକୃତ କରିଥିଲା । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ଭର
ଶତ ଲିଙ୍ଗାରଧିରାଶରେ ରହିଲ ପରିଦିନ
ପ୍ରାଚୀ ଯା ୨ ଟଙ୍କାଠାରୁ ଓ ୫ ଟଙ୍କା ପରିମିଳ
ଅମ୍ଭେ ବିଲାମର୍ତ୍ତରେ ବେଗିଥିଲା ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵର
ଖୋମୀନ୍ତି ପାଞ୍ଚମି ଜୀବିତ ବରୁଅଛି ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିଷାର ଶିଶୁ ଦେବ ଅନ୍ତରେ
ଲୋକେ ଜୀବି କେଲି ପାଇବେ । ଅ-
ନ୍ୟାଯ୍ୟ ଜୀବିତମାତ୍ର ଆମ ଜାତ୍ରରୀନାରେ
ପରି ଲିଙ୍ଗରେ କିମ୍ବା ଦେଇ ଅଛି ।

ହେଉଥାବ ଦକ୍ଷ }
ସାମନ୍ତ } ପ୍ରୋଧରଳିଟର ।

ଆସ ବେଦୀଯୁ ଅଧିକାଳୟ ।

ତେଣାରେ ଅୟୁଷେଦୀତ୍ ତତ୍ତ୍ଵାର ଶ୍ଵରକ
ଶାଧନ ଛମନେ, ତେଣାର ବୃତ୍ତବ୍ୟ ଲୋକ
ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏ ଜଗରରେ ଗୋଟିଏ ଅୟୁ-
ଷେଦୀତ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଯେହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିଖିତ ପଦମେ କଳନିତାର
ଦୁକାନପରାଇ କବର୍ଗଜ ନିର୍ମିତ ସେଇ ଉଚ୍ଚପ୍ରତି
ମଦାପରିପ୍ରକାଶ ଶରୀର ପଞ୍ଜୀତ ଶାରିବାମୋହନ
ଦାସ କୁପ୍ରି କବର୍ଗଜ ବିଶ୍ଵାସ କୋଇ ପାଇ
ଦେବତାମୟ ହେବ ଏ ଜଗରର କର୍ମପତ୍ରୀକରିବା
ବଜା ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ତେ ମହାପରିପ୍ରକାଶ ବେଳେ
ଠାରେ ଅକପ୍ରାଳ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ସେ ସବ୍ସାଧନ
ରଖିବ ତତ୍ତ୍ଵା ଛମନେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଆଶ୍ରି ଏବଂ
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ହିନ୍ଦୁଲେବମାନଙ୍କ ମୁହଁକୁ
ପାଇ ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତି । ଗାନ୍ଧି ପ୍ରାଣପ୍ରକାଶ
ନାନାବିଧ ପ୍ରେସ୍‌ର ଜୀବନ କାଳ କରନ୍ତିବେ
ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରସର ଆଏ ।

ଧର୍ମବାଦ ।

ଅସୁଦେହିଲ ଧେତ୍ରର୍ଥ ମାନୁଷ୍ୟବଚରି
ବୋଜ୍ଞାମ ଅବ ଉତ୍ତ୍ରେଷ, କମେଟେଟ ।
କାଳନା, ବେଳର ।
ଶ୍ରୀପଥର ମଳ୍ଲେ ଓଡ଼ିବସ ଟ ୨୫ କା ଜରି
ଦେଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୩୦ ମ
୩୨ ଅଧୀ

୩୦ ଦିନ ମାହେ ଲିପ୍ରେସର ସନ୍ଧି ୧୯୫୫ ମେହିରା । ମୂଲ୍ୟ ୧୨ ଟଙ୍କା ୧୯୦୦ ସାଲ ପରିଚାର ।

ଆଗ୍ରା ମୁଖ୍ୟ
ପଶୁକେସ୍ତ୍ର ଟ ୨୯

ପ୍ରଦେଶର ଗୋଷଳଜୀବା ବିଷୟର ଗନ୍ଧ
ବର୍ଣ୍ଣରୁ ପ୍ରଥାର ଯେ ଶୀକାଦିଧି-
ବ୍ୟାପରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବା ଦିଅନ୍ତି ପହଞ୍ଚ
କରି କେବଳ ଯେତେବେଳର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାକାରୀ କାହାର
ଏଥିରେ ଡୀକାର ସଂଗଠା ଅସାଧାରଣରୁପେ
ପ୍ରବାସିଯାଏ ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରକାଶ ଅବସାନିତି
ପତେ ଲାଗି । ଏହିକଥା ଧ୍ୟାପତିବାବୁ ବଜ୍ରଧୀର
ହେଉଥିଲା ପାପକମିଶନରଙ୍କୁ କରସାର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଶାରୀ ବସ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରୁଷ
ପାତ୍ରର ବାବ ଧାରେ ପ୍ରପଂଚ ଲଭିତାରୁ ।
କଥ ଶନିବାର ଯେ ସବୁ ମାହାଲ ବୃଦ୍ଧି
କାରୀ ଚିମନ୍ତେ କିମ୍ବା ହେବାର ଥିଲା ତହିଁ ମ-
ନ୍ତର ଅଧିକାରୀ ମାହାଲର ଟଙ୍କା ନିଜମ ତାରଙ୍ଗି
ପୂର୍ବରୁ ଓ କେତେବେଳେ କିମ୍ବା ତାରଙ୍ଗରେ
ସୁଭା କଲେବର ସାହେବ କ୍ରମ କରିବାକୁ
କେବଳ ୫ ଗୋଟିଏ ମାହାଲ କିମ୍ବା ହେଲା
ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାହାଲର ମଳିଖ ସଦର
ଜୀମାର କୋଡ଼ିଏଗଣ ହୋଇଥିଲା ଅଛି
ସମୟ ବିଶ ଶୁଣି ଅଧିକ ହୋଇ ଲାଗି ।
ଏ ସବୁ ମାହାଲ ମାଲିକ ମାନଙ୍କର ଜାମନ୍ତେ
କିମ୍ବା ହେବାର ଜାମାଯାଏ କିମ୍ବା କରେବାର
ସାହେବଙ୍କର ଏଥର ଅଛିନ୍ତି ବସ୍ତ୍ର ଦେଖି
ଲୋକେ ଧନ୍ୟ କହୁ ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶ ବିଷୟର ନାମକ ସ୍ଥାନରେ
ଜଣେ ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଟଙ୍କେ ଏକ ବାଚିକାର ବିଜାହସମରେ
ହୋଇଥିଲା । ଲିଙ୍ଗଦିନ ବର ଶ୍ରୀ ବେଦିତେ
ବସି ସମ୍ମାନ ହେବା ସମୟରେ କିମ୍ବା କାହା
ମୁଦ୍ରିତ ଶହୀଦ ପଳାଇଯାଇ ମହାର ମହା-
ଧର କାନ୍ତି କହିଲ ପ୍ରଦେଶର ୩୧୨୭ କର
ଲାଭନ କେବଳ ଅଧେନୀ ମୋତେ କୁଷ ଶୁଖର
ଅଛି କଥ କର । ଯେ ଯେତେ ଦୁଃଖରେ
କିମ୍ବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଲାହୁ ତହୁଁ ଉଲଲେବମାନଙ୍କ
କହିବାମତେ କର କାହୁଡ଼ି ଗଲ । ଯେଉଁମାତ୍ରେ
ଅର୍ଥ ଲୋହ କା ଅନ୍ୟକାରିତାରେ ପାଇଲ କୁତ୍ତା
ବସନେ କାକିବାର କନାକ ତଥାର ସେମାନଙ୍କ
କାହିନିବା ଅଛି କି କୋଣାରିବ ?

—○—
ବିଜା ପ୍ରଦେଶର ରୁକ୍ଷ ୨ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ସରବାର
ସନ୍ଧି ୧୯୫୪ । ଏହି ସାଲରେ ଶୁଶ୍ରୀ ହେବା-
ପଶୁକେସ୍ତ୍ର ପାଲାକୁୟାରେ କିମ୍ବା ଲିଙ୍ଗିତ ଶୁଶ୍ରୀମାନେ
କୁତ୍ତବର୍ଷ କମନ୍ତେ ହୁଅ ପାତ୍ର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଶଥା—

ତେଣା ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ସମିକ୍ଷା ବାବ
ଗର୍ଭାଧର କର ତୋମପତ୍ର । ଟ ୨୯୯
ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ସମିକ୍ଷା ବାବ
ସୋରେଇର ସହିତ ବାଲେଶ୍ୱର । ଟ ୨୯୯
କାଳିଚକର ପାଣି ” ଟ ୨୯୯

ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସମିକ୍ଷା ବାବ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ରଥ ରଜଣୋପାଳ ମଠ ୨୯୯
ବିଜାପୁର ମିଶ୍ର ବିଜନାଥପୁର ଟୋଲ ଟ ୨୯

ଜଣେ ପହଞ୍ଚେବକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଗର୍ଭ
ଶଖବାର ମୁସଲମାକରର ବାରହିପାଦ ଏବଂ
ଭିପଲରେ ସନ୍ଧାନରେ ଏ ନଗରର ବାଲୁ-
ବଜାର କିମ୍ବା ସନ୍ଧାନରେ ଅନେକ ହବୁ ମୁସଲମାକ
ଏହିତିର ହୋଇ ଧର୍ମବିଷୟକ ରଚକାପାଠ
ଓ ସଙ୍ଗାତ ଗ୍ରବନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏବକର
ମୁସଲମାକ ଗୋଟିଏ ଧାରାନ୍ୟ ରଚକା କୁଣ୍ଡି
କରୁବରେ ପାଠ କର ଶ୍ରୋଗାରକର ବି-
ଭିପଲର ମୋଇଥିଲେ । ଗର୍ଭ ଆରଧନ
ଅଛି ଜଣେ ମୁସଲମାକ କୁଣ୍ଡିର ସପରିବେ
ଧର୍ମଶାୟନମେହର ଭବାବରି ଦର୍ଶନ
ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦାଳାପୁର ବିଜୁବେ ଶାରୀରିଜାମର ଦର୍ଶନ
ଗୋଟିଏ ବିଶାହ ଏକଜଣ ପଥାକୁଲିକୁ ପଥା-
ଗାରରେ ଦର୍ଶନକରି ପ୍ରଥମେ ଅପରାଧ ସୀକାର
ଦର୍ଶନରେ ମଧ୍ୟ ଦାଳାପୁର ବିଜୁବେ

ମୁଣ୍ଡ ପାଇସ୍ଥବାର ମଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ।
ଭାବୁଦର୍ଶର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ ସେବାକ୍ଷର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ
ଏହି ମୋବଦମାର ବାଗଳିଘର ପରି ଅଦେଶ-
ଦେଲାଅଛନ୍ତି କି ଅସାମର ବେଶ ଶ୍ଵରାଜୀ
କର୍ମୀଙ୍କ ଏବଂ ଜାତୀୟ ସାହେବଙ୍କ ବାନ୍ଦରେ
ଅମେଜ ବାଟିବାରୁ ହାବାତ୍ରି ସିଧାହି ଖର୍ମ
ଆଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ପାଇସ୍ତଳରୁ କଷ୍ଟପ୍ରତିହାର
କରୁଥିବାର ସଂକ୍ଷାଷଳକଳଗୁପେ ପ୍ରମାଣ ହୋ-
ଇଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସିଧାହି ଦେବନ ଏହି
ପର ପ୍ରଦାର କରୁଥିବା କଣାଅଛି । ଅତିଏକ
ପଳଟକର କଳକ ଦ୍ୱାରାବା କାରାର ସେବନ-
କ୍ଷର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ ହାବାତ୍ରିରୁ ମାଜୁର ଦୟବାର
ଏହି ଏହି କଷ୍ଟପ୍ରତିହାର ପଳଟକର କରି
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବାର ଅଦେଶ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦରସା ହୁଅଇ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତବହାର
ଗୋଟିଏ ଧିଗହିମାନେ ଦୃଷ୍ଟିତରୁ ସାକଧାନ
ଦେବେ ।

—○×○—

ପ୍ରାଚୀନ୍ମାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସୃଜନଙ୍କା ବୋରଜ-
ି ସବୁକାଣ ସର୍ବପଦିକର ଲଂଘନ ପ୍ରେରଣ
କୁ ଧାରି ମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ଯେ
ସବୁ ଉଠିବା ଟୀକା ବସ୍ତାର ହୃଦେଶରେ
ମୋତ ତା ୨୫ ଦିନରେ ସେଠା ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥଳ
ର ଘୋଡ଼ାର ଧାରାର ଏହି ହୋମଥୁଲା ।
ଏକ କରବାଟି ଅବେଳା ଦୁଲ୍ଲେଖ ଉପରୀ-
ର ହୋଇ ଥିଲେ । ଏବଟି ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ
ଥାହେବ ସର୍ବଗତିର ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରି
ଥିଲେ । ସେଠାର ସବୁକାଣ ବଜ ଜାକୁର
ଅନ୍ଧରେ ବାଜ ସାହେବ ଲଂଘନ ଟୀକାର ହିତ-
କାରିତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଦେଖାଇଲେ ଯେ କଲ
ବୋରଜି ସାହୁପଥରେ ବିଳା ଝର୍ଣ୍ଣରେ ଲେବ-
କୁ ଟୀକା ଦୟା ଯିବାରେ ବିଷନ୍ଦୁବେଳ ବିସ୍ତର
ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଡିନକର୍ମ ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ
ମେଧ । ୧୦ ବାଲରେ ସୁରାରେ ଓ ୨୭୫୫ ଶବ୍ଦ
ଏହି ଯେବାରେ ମରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସନ ୩୪୩
ଏକ ଶାଲର ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୨୦୯ ଲା ଅଟେ ।
ଶତ ଅଠବର୍ଷରେ ପୁରୁଷରେ ୧୮୭୮୧୯ ଟିଲ
କହ ହୋଇଥିଲେ । ତହିମଧ୍ୟରୁ ୧୦୭୯୯ ଟିଲ
କନ ଦେବାର ପ୍ରଥମବର୍ଷରେ ମରିଥିଲେ । ଅବ-
ିଷ୍ଟ ୨ ଲକ୍ଷ ୩୫ ଦଲାର ଯିଲ୍ଲମଧ୍ୟରୁ ଦେବଳ
୨୨୯୪ ଟିଲ ଟୀକାରେ କୃତହାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର
ଜାଲମାତ୍ର ନଣ୍ଣା ଯାଇଅଛୁ ସତର୍ବା ଦୂରଲାଭକୁ
ଅଥବା ପିଲା ଟୀକା କିମେଳ ରହିବା ସମାଜକୁ

କିମ୍ବାର ବିଷୟ ଅଟେ ଏହି କେବଳ ଅର୍ଥାତ୍ବକ
ଏଥର ବାରଣ । ଅବସବ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ବକାମ୍ଯବ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏହି ସର୍ବରେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ରେବା ସାମରିତ ଦେଲା । ବରଷା ଦୁଆର
ଅଳ୍ପାକଣ୍ଡ ହିତେବି ମାନେ ଏହି ହିତକର
ହାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ କିଳମ୍ ବରବେ
ନାହିଁ ।

ବାଲେଖରର କଲମେବାରତ ମେଠା ଦୂର
ବଳଙ୍ଗ ନିଧାର ବାଲିଶାଟ ଫେରିଅଇନ ଅଧୀ
ଜରେ ଥଣ୍ଡି କଲମ ଦେବାରୁ ଆରଥାରକ
ସେହି ଗରୁବ ଲୋକମାନେ ସରବାପତ୍ର କାହିଁ
ରହିଥାବ ସହରରୁ ଥଣ୍ଡି ବକ୍ଷୟ କଲମା ହାତ
ଦୂର ଝର ପରିଷା ଥପ୍ତ ବରୁଷରେ ସେମାନଙ୍କ
କର କମ୍ପୁର ବଥା ବର୍ଣ୍ଣିକାରର କଲେ ପତ୍ର
ପ୍ରେରବ ବାଲେଖର ସମାହିତାହିତାରେ ଏକ
ଅର୍ଥପତି ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଜାଣୁ ଯେ ବାଲେଖର ବାଲିଶାଟ ମହ
ବଢ଼ିବ ତିନେର ଅଛେକି ଥାଟରେ ଅକାରର
ଫେରିଅଇଲ କାମ୍ବ କର କଲେ ବୋରତ
ଲୋକଙ୍କ ବିସ୍ତର ହୃଦୟ ସ୍ମୃତି କର ଅଛନ୍ତି ।
ହୃଦୟଲୋକଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ଭାବ କେବାର
ତାହିଁ, ଏହାତ ସେମାନେ କୈକଳି ଅବସ୍ଥା
ହୁଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରା କରବେ । ମାତ୍ର ଦେବବତ୍ତମନ
କାରେ ମହାରେ ତେ କହ ଦେଇ ତେ ଦେଇ
ପାଇଛି ମାତ୍ର । ଦେବତାର ସବ୍ୟମାନେ ଦେଇ
କହ ମୁଖ୍ୟମଣି ଦୂର୍ମୁଖ ନ କର ଦେବକ ଅନ୍ତର
ବଢ଼ାଇଗଲେ ବସ୍ତୁ । ବଜ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ
ରେ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ସହା ଏହା ସୀକାର କହ
ଅଛନ୍ତି । ଏଇ ତେବେ କୁମିର ହେଲେ ଚତୁର୍ବୀ
ବଳ କାହାର ? ଯାହା ହେଉ କବ୍ୟକ୍ଷାନ୍ତ ସର୍ବ
ସୁକଳେ ପୂର୍ବକ ଫେରିଅଇଲେ କଥାର
କହ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେହିଠାରେ ଥାଟ ବରିବ
ସେଠାରେ ଦୟା ଗହିଁର କବ୍ୟକ୍ଷାର୍ଥ ଦୂର ବା
ଦୂର ମନ୍ଦରେ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷାତର ଥାଟ ବରି
ପାଇବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେହି ନାକଳର ବ୍ୟାପ
ବଜାର ବା ଗ୍ରା କିମନ୍ତେ ସବଦା ଏହାର
ସେମାର କେବା ଅବସର ସେମାନେ ଅବସର
ଦେବୋକ୍ଷୁରେ ଗୌଣ ରାତ ପାରତିଆର
ହୋଇ ପାଇବେ ଦେବକ ମଧ୍ୟର କେବଳ
ଅକ୍ଷ କାହାରିକୁ ପାଇବର ପାଇବେ ହାହିଁ
କେହି ଜମିଦାର ବା ମହାଜନ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ
ଅଗ୍ରେ ହୁଇଗଲା କରିବେଲେ ଗ୍ରାମବିବଳ

କୁଳ ଅନେକ ପରମାଣୁରେ ଦିବାରଖ ଦେବ
ବାଟ ଭାବୁରଥ ସନ୍ଦେଶରେ ପାଇବାର ଅଧ୍ୟ-
ବାସ ଅଭ୍ୟାସକୁମାରେ ଅଟେ । ସେ ଜୀବିତ
ସହିତରେ ଅଭ୍ୟାସ ଫଳ ପାଇବ ।

ଗୋଟିଏ କେହି ମୋତକମାର ପରୁର ।

ଏ କିମ୍ବା ଅନୁରୂପ ବିହେ ଜାଳଯୋଡ଼ାର
ତୁମେ ମୁସଲିମାଙ୍କ ଛନ୍ଦିବାରର ଏକପ୍ରତି ନାହିଁ
କଲା କୁ ସେ ଅଧିକା ବର୍ଜଣୀ ମାଗଣୀ ଉଚ୍ଛବାକ
ନ ଦେବାରୁ ତରେରର ତତ୍ତ୍ଵିନିମାର କାହାକୁ
ମାତ୍ରପିଣ୍ଡ କର ଘନ୍ୟାୟତ୍ତୁପେ ଅଟକ ରଖି-
ଥିଲା । ଏ ମୋକଦମା ବେଶରୁ ସୁର୍ବ୍ରଦ ହେଲା
ଏବଂ ଜଣେ ମାକଷ୍ଟେଟ ଅସାମୀକୁ ଦୋଷୀ ସା-
ବ୍ୟସୁ କର ଏକଷ୍ଟର୍ତ୍ତାତ କାଞ୍ଚବାସ ଓସନ୍ତି କା
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ବରେ । ଜଳ ମାକଷ୍ଟେଟକୁ
ନିକଟରେ ଅଣେକ ଦେବାରୁ ସେ ଦେଖିଲେ
ସେ ପ୍ରଥମେ ବେଶର ଦିନକର ମାକଷ୍ଟେଟ
ମୋକଦମା ଶୁଣିଥୁଲେ ମାତ୍ର ଶେଷ କହନ୍ତି
ପୂରେ କୌଣସି କାଞ୍ଚବାରୁ ଏକଜଣ
ଥିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ୟ ଦୂରକଣ୍ଠର ମଧ୍ୟରୁ
ଆସିଥିବ ଜନେଷ ଦେବାରୁ ଘୟ କେ
ସର୍ବପଦ ମାକଷ୍ଟେଟ ରହିଲେ କେବ୍ୟନ୍ତ
ଭାବରୁଲାଗିଲ ମରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ତାଙ୍କ
ରହିଲେ କୃତ ହେତୁର ଅବସ୍ଥା କୁଣ୍ଡେ କହି
ଅଛନ୍ତି କ କନକଗରୁ ଜଣୀ ମାକଷ୍ଟେଟ ବପୁ
କୌଣସି ଦେବ ମୋକଦମା ନାହିଁ କହିବେ
କାହିଁ । ସୁର୍ବ୍ରଦ ସଟଳାପ୍ରତି କାହା ମାକଷ୍ଟେଟକର
କିମ୍ବା ସମେହ ହେବା ଏବଂ କୃପପ୍ରତି ପ୍ରଭା
ଦୂରକଣ୍ଠ ଦେବ ମାକଷ୍ଟେଟମଧ୍ୟରୁ ହେବଳ ଏ-
କଜନ୍ମର କରୁଥିଲେ ତୋରୀ ସାଧାପ୍ରତି ହେବା
ଆମ୍ବନ୍ଦୟ ହିତେତକାରେ ଶିମ୍ବ ଅଦାନର ଶାନ୍ତ
ରହ ଦିଲ ଅସାମିତ ମୁକ୍ତ ପ୍ରଥାକ ହରେ ।
ଜଣୀ ମାକଷ୍ଟେଟକର ଜଳବାଗ ଘୟ ନମେ ପ୍ର-
ବାଣିତ ଦେଲା । ଦରସାଇରୁ ଦେଖମାକଷ୍ଟେ-
ଟମାକେ ଏଣେକ ସାକଧାଳ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ।

No. 385 of 1895.
CRIMINAL APPEAL No. 6 OF
3rd QUARTER 1895.

AMERICAN THIRTY-THREE-BAR.

APPELLANT PISABA

This is an appeal against an order of the Court of Appeal.

Bench Magistrates, Cuttack, convicting the accused under S. 417, 341, 382, and 426 I. P. C. and sentencing him to one week's rigorous imprisonment and to pay a fine of Rs. 25 or in default to under-

go one month's further rigorous imprisonment. Also to pay Rs. 5-8 costs to complainant.

The accused is Tehsildar on behalf of a Mohomedan Lady Zemindar of Parganah Dalijora. Complainant is a raiyat of the same, and his story in brief is that he was beaten and kept at the Zemindar's Kachahri from afternoon to about 9 at night because he would not pay excess rent kharcha, and magan which the accused demanded. The case was a very protracted one which I should never as District Magistrate to have made over to the Bench had I suspected from the petition of complaint that it would be so hotly contested. It was heard throughout by three Honorary Magistrates but for some reason one of them went away before judgment was given and of the other two one was in favor of acquitting the accused. The president however overruled his colleague and convicted and sentenced the accused as above. This may have been technically legal but I do not think it was altogether discreet. In fact it is advisable that in Benches constituted as the Cuttack bench is not less than three Honorary Magistrates should adjudicate on any case.

It is further argued in appeal that the procedure was wrong in as much as charge was drawn under Sec. 417 I. P. C. only whereas the conviction was under S. 8. 341-352, and 426, also, and that charges should have been drawn for these sections only. I do not think this contention is correct, and the only ruling quoted in support of it is not strictly analogous being a case in which a warrant case offence was clearly committed, but the Magistrate throughout used the procedure prescribed for summons cases only. Moreover in the present case the sentence could have been equally well awarded under Sec. 417 P. C. only so that the other sections are immaterial. I am however of opinion that the conviction under Sec. 417 I. P. C. was altogether wrong and that the charge under that section was inapplicable to the case, the facts as stated by the complainant not having constituted an offence under that section. The complainant was not induced to pay more than he admitted by the accused's promise to see what other raiyats did and settle the matter afterwards, but rather by fear of force and confinement and the conviction, if made at all should have been under sees; 352 and 341 or 342. I look however on the whole cast with extreme suspicion, on account of the two facts that complainant made delay of

about ten days before complaining and that there was an ex-tehsildar who from the evidence on the record has had no doubt a finger in the case throughout. The two things together are significant. That some ill-treatment and possibly assault occurred on the day alleged, I do not doubt nor do I doubt that the case was reported at once at the thana and rejected as non-cognizable. I have equally little doubt that there the case would have stopped had not some one got hold of the complainant and provided funds and generally instructed him as to how to proceed further. In a case thus dealt with the evidence should be looked on with the utmost suspicion, and certainly the accused should not be convicted by one Bench magistrate out of two only against the opinion of his colleague. On the above grounds I reverse the finding and sentence of the Lower Court and order the accused to be released and the fine if paid to be refunded.

Cuttak } (Sd.) W. MAUDE,
July 20th, 1895. } Offg. Magistrate.

ଶାର୍ଣ୍ଣକିତ ବିଷୟ ଯେ ହେଲାରେ ବିଷେଷ
ପରେବେ ବିଷୟ ଏଥରେ ଅଛି ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଅଳେବଦିତ ପୂର୍ବେ
ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୧୯୫୦ ମହିନାର ଏକ ପଢ଼ିବାରେ
ତହିଁର ଅବଶୀଳନା କରି ଦେଇବ ବିଷୟ
ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମିନେବାବର ଦୃଷ୍ଟି ଘରର୍ଭା ବରତ୍ମନ୍ତଙ୍କ ।
ସମ୍ମତ କେବେକ ପ୍ରକାର ଲାଭରୁକ ବାଜୀଯାପ୍ରତି
ଭୁମିକାରେ ଜମାବଳୀ ଦେବାର ନୋଟିସ
ବାଦାରିକା ଓ ତହିଁରେ ଗବର୍ନ୍ମିନେବା ସମସ୍ତ
ଆଜଳ ଓ କିମ୍ବା ଲାଭ କିପାଇବ କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ପାର ଦେଖି ଅନୁମାନ ଦେଉଥାବୁ ଯେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଉପରେ ପ୍ରତିକ ଗବର୍ନ୍ମିନେବାବ
ଜ୍ଞାତ ସାରରେ ଅସି କାହିଁ । ଯାହାରେ ଅଥ-
ବା ସାଧାରଣ ନନ୍ଦପ୍ରତି ଅଦୌ ଆଶା କାହିଁ ।
ତଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଜପତ୍ତି ଦେଇଥିବ,
ସ୍ଥଳେ ଦୁଇମୂର୍ଖପଦ କି ବହିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
ବେ ଚୁଟ୍ଟି ଦିବେତାରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅଭି-
ବାବନା କରୁଁ । ଭରଣ କରୁଁ ସାଧାରଣ ଏ
କିମ୍ବାରେ ଏହି ସମୟରୁ ତେଣୁ ହେବେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଳବାକ୍ୟାପ୍ରତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମ୍ମନିତ୍ୟ ଯେଉଁ
ଜମାବଳୀ ଲୋକେ ଅମ୍ବେମାଳେ ହେଉଥିଲା
ତହିଁରୁ ପ୍ରାଣାଶ୍ରୟ ସେ ବକୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ଗୋ-
ଦ୍ୱାରା ନିରାଶରେ ଜମା ଥାଏଛି କରି ଉଚ୍ଛଵିଷଳ

ଏକ ତୁଳାମୂର୍ତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କାପରି ଟେଣ୍ଟିପରି
ବାଜିସ୍ଥାପିନ୍ଦାରକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଅବରୁ ଏବଂ
ସାଧାରଣ ରହୁଛିବୁଥ୍ୟ ବହୋବସ୍ତୁ କାଗଜା-
ତରେ ବାଜିସ୍ଥାପିନ୍ଦାରର ମାର ବରକ ହୋ-
ଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାରୁ ହେବ ଯେ
(୧) ସର୍ବାକୁ ଅର୍ପିବାକୁ କିମା ବାଜିସ୍ଥାପିନ୍ଦା-
ଦାରକୁ ଶହୁ ଦିଲ୍ଲୀମାରୁଥିବା ସୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବହୋବସ୍ତୁରେ ଆହା ରହିଛି କିମା ଏକ ତୁଳା-
ମୂର୍ତ୍ତି ଶକ୍ତି ଦେବା ସମ୍ଭାବ ହୋଇଅଛି କି
ନାହିଁ ଏକ (୨) ଲକ୍ଷରୁଜିବାଜିସ୍ଥାପିନ୍ଦାର
ସାଧାରଣ ରହୁଛିବୁଥ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଦେବାର ଉପା-
ସ୍ଥାନ କି ନା ? ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନର ମୀମାଂଶା ପ୍ରୟୁ-
ଷଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାରୁ ପ୍ରଥମେ
ଫେର ଲଖିବ ପ୍ରଶ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରମାତ୍ର
ହେଲା ।

ନିଖେରକବାଜିଯୁଧି ଦିଷ୍ଟପୂର ମୂଳ ମାତ୍ର
ସନ୍ତ ୧୭୫୯ ମେଡ଼ାର ୧୫ ବାନ୍ଧିଲରେ ବିବ୍ରଦ୍ଧ
ବଦ ଅଛି । ତହିଁରେ "ବାଜିଯୁଧିଂଦାରମାତ୍ର
ବାଜିଯୁଧି ତୁମେର ମାନିକ ବୋଲି ଧର୍ମ ଉଠିଲା
ଦୋରଥାର । ଡେଣା ଲଙ୍ଘଲକ୍ଷ ଦୁଇଚାହୁଁ
ଅଧିକର ହେଲାଇଗାରୁ ସନ୍ତ ୮୦୧୩ ମେଡ଼ାର
୧୨ ବାନ୍ଧିଲ ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ରାଟରେ ଲାଗୁ
ଦୋରଥାର । ତହିଁରେ ସନ୍ତ ୧୭୫୩ ବାଲର
୫୫ ଅରକ ଡେଣାପ୍ରକାଶ ଖଟିବାର ଧର୍ମ ବିଧି-
ଅଳ୍ପ ଏହି କର ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ରାଟରେ କମି-
ଧୀର ମିଲିଷ୍ଟ ସାଦେବ ସନ୍ତ ୧୪୭ ଲାହିରା
ଜିନିଆମାସ ତା ୨୩ ଦିନରେ ସେହି ଦିର୍କ୍ଷା-
ବର୍ଷା ଲେଖିଥିଲୁଛି ତହିଁରେ ଏହି ବାଜିଯୁ-
ଧିଂଦାରକୁ ମାନିବ ବୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ
ବାଲୁଦିବାରଷ୍ଟୁଯେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଣ ବନ୍ଧୁଯାଙ୍କ ଅଳ୍ପ ।
ସେହି କର୍ତ୍ତାରଣୀକୁ ଦେଖାଯିବ ଯେ ୨୫ ଏକା-
ରତ୍ନ ଅଧିକ ତୁମେ ଯେଉଁ ବାଜିଯୁଧିଂଦାରଙ୍କ
ଥିଲା ଦେମାନ୍ଦିତୁରୁ ଗର୍ଭିନୀଏ କରିଲୁଥିଲୁ
ଲେଖାଇ ହେଲଥିଲେ ଥର୍ମାର ଦେମାନ୍ଦିତୁ
ସବରମାଲଶ୍ଵରଦିବାରଷ୍ଟୁ ରଥ୍ୟ ବି ରଥ୍ୟର
ଅଳ୍ପ ଏହି ସେତୁମାତ୍ର କମାବନୀରେ ବନ୍ଦରହେ-
ଲେ କାହିଁ ଦେମାନ୍ଦିତୁ ମାନିରାଜା ଦିଅପଲ୍ଲୀ ।
ଏଥିରୁ ବାଜିଯୁଧିଂଦାରଙ୍କ ନାନାଶସ୍ତ୍ର
ରଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥାଏ ଏହି ଅଧିକ ପରିମାତ୍ର
ତୁମେର ଅଧିକାରସଙ୍କ ସମ୍ମନେ ଏ ମାନ୍ୟମ ପ୍ରକର୍ତ୍ତା
ଦୋରଥାର ॥ ଅନ୍ତରେ ପରିମାତ୍ର ତୁମ୍ଭିପ୍ରତି ପେ
ମାନିଲାହର ପ୍ରକର୍ତ୍ତାକ କାହିଁ ତହିଁର ଲୋକେ

ଦେବୁ ନାହିଁ । । କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ସଜ୍ଜମ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିମିତ୍ର ଅଳ୍ପ ପରିମିତ
(ଅର୍ଥାତ୍ ୨୫ ଏକରରୁ ଗଣା) ତୁମେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଶବଦୀରୁ ସେଥିର ବନ୍ଦରିଥିରୁ ନିଯାନ
ଯାଇ ଧାର୍ଯ୍ୟକମା ଉଚିତ କରିବାର ଅଧିକ
ଦେବୁଅଛି ଏବଂ ପାଇଶମେଲେବୁରୂପ ବହୁ ଗଣା
ଦିଅ ଯାହାଅଛି ମାତ୍ର ସେ ଖଣ୍ଡ ମାନ୍ଦିବୁରୁବ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦିଅ ଯାହା କିମିତ୍ରମେଣେ
ହୁଣ୍ଡ ସ୍ଥିକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡ । କୁଦୁ ଲକ୍ଷସଜ୍ଜଦା-
ରଙ୍ଗଠାରୁ ଯେହିଁ କବଳ୍ୟର ନିଆସିଥାଇଛି
ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ମାନ୍ଦିକ ସ୍ଵରୂପ ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣ
ଅଳ୍ପ । ମଧ୍ୟ ଦେର୍ତ୍ତକ ବନୋଦସ୍ତ ବିଧ
(Settlement Manual) ର ଯୁଧ-
ରେ ଲକ୍ଷସଜ୍ଜକାଳୟାପ୍ତିମାନେ ତୁମ୍ଭେ-
କାଶ୍ୟବରୂପେ ଗଣ୍ଡ ଦେବାର ଯୁଧ କରେଇ
ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନୋଦସ୍ତ କର୍ତ୍ତା ସେ ବର-
ପେ କାଳୟାପ୍ତିଦାରଙ୍କ ରଯ୍ୟଳ୍ୟରୂପେ ଗଣ୍ଡ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ ତାବା ଅନ୍ତମାଳଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତା
ଅଛୁ ଦୋହିଁ । ସହ ଗବନ୍ଟିମେଣ୍ଡ ଅଧିକା ଗୋଟିଏ
କାଳୟାପ୍ତିଦାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରୂପେ ଗଣ୍ଡ କର-
ବାର ନିଯମ କରିଥାନ୍ତି ତାବା ହୃଦୀ ଅଭିନବ
ଦିପଶାର ଏବଂ କାଳୟାପ୍ତିଦାରଙ୍କ ଏ ହିତ୍ୟ-
ରେ ସଥି ଯାଏ ଲାଗିବା ଦେର୍ତ୍ତକମ ।

ଲୁଗ୍ବରବୋଲ ଦାଖିକୁଟ କମି ବାଜିଯୁପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ଉର୍ଜାଙ୍ଗରେ ବନ୍ଧର କୁମା ଧ୍ୟାନୀ
ଇଶ୍ୱରିବ ଭାବୀ ସନ ୧୭୫୩ ମସାତ ୧୯
ବାନୁଳରେ ଉଠିଲା କୋଇଅଛୁ । ଏଠାକୁ
୧୯୭୫ ଶାର ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପଦକ୍ଷର ଲାଭକୁଳତୁମ୍ଭ
ମାନସର କୁମା ସାଥାରଣ ବୈଶାଜମାର
ଅର୍ଦ୍ଧର ହେବ ଇତ୍ୟାହ । ସନ ୧୯୦୫ ସାଲରୁ
୧ ବାନୁଳରେ ଉପରେକୁ ୧୫ କାନ୍ତୁ
କର ବିଥାନ ବିହାର ପରିବର୍ତ୍ତର ହେଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ସବ ପାଞ୍ଚ ମସିହା ପର୍ବତୀକୁ ପ୍ରଦର୍ଶ
କେତେକ ଲୁଗ୍ବରକ ଦାଖ ମାନସର କୋଲ
ଗଣ୍ୟ ହେଲା ମାତ୍ର ଉପବନୀ ବିଷୟରେ
କୁ ଦିନ୍ଦିନ ଦେଲେ କାହିଁ । ସନ ୧୯୫୫ ମ-
ସୀହର ୨ ବାନୁଳରେ ମେ ଉପରେକୁ ୧୫
ବାନୁଳପୁରସ୍ବର୍ଗ କିମ୍ବାପାଇଅଛି । ଏଥରୁ
ଧ୍ୟାନଦେଖାନାଏ ଯେ ୧୫ ବାନୁଳରେ ବେଳେ
ମାତ୍ର ବିଧବକ ମୋହାରୁ ମବର୍ତ୍ତମେଣ ଉର୍ଜାଙ୍ଗ
ଦିକ୍ଷାତ ମହାପୁରୀ କୋଇ ହାହାନ୍ତି । କେବେ
କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବାନୁଳ କାହିଁ ଉପରେକୁ ଓହି

ସାପୁତ୍ରିକ ସମାଦି ।

ଲେଖକ-ମେଳେ ।

ମାତ୍ର ଏକଟି କାଳେ ପରିବାରର କାମକାଳେ
ତିଥିରୁ ସହିତ କଥାପଥରେ ଛାପାର ନାହିଁଏକ କାମ
ମୋଦିଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୋଭାଜିତ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକ ପରିଦିଆ ଲେଖଣ ଖାତାକର
ପରିଦିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଲେଖଣରେ ଶକ୍ତିଶାଖର ପରିଦିଆ ବାଟୁ
ଯୋଗ୍ୟ ହସ୍ତ, ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏଇ ଓ ପରିଦିଆ ମୁଦ୍ରାପାତ୍ର
ପାଇନାଥଙ୍କେ ହସ୍ତ ଲେଖଣକାରୀ ଅଧିକ ଦେଇ ଦେଇ ।

ଏହାକରେ ପରିମଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଲେ, ଉଥାନ
ଅଧିକ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇବିଲେ ହେଉଥିବା ବନ୍ଦଦିଗୀର ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ଯେତେ ଯତେ ଦେଇଯାଇ ।

ବର୍ଷମାନ ଦୁଇଟି ଦେଖା ଲାଗୁ । ସେବର ଅଧିକ ଜରିଯା
ଥିବାର ତଥା କାର୍ତ୍ତିକାର ଦେହ ଦେଖିଛେଲେ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ
ଅଶା ପର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ।

ପରିବହନ କାମ କରି ଲଭନ୍ତରେ କହାଇବା ପାଇ
ଦ୍ୱାର୍ଥ ଅଧିନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରୀତିରୁ ବୁଲମ୍ବନ କରି ଦେବ ।

ଏହିବ୍ୟାଙ୍ଗ କଟକ ଜଳେଦୂର ଶ୍ରୀପୁର ଜଳନ୍ଦିଲ ମହା
ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ର ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ସମ୍ପଦବିଧାନ ୧୯-

ଅର୍ଥମାନେ କଥିତ ଦୁଇପଦ ସ୍ଵର୍ଗ ଏକମଣି ହେଲା
ଯେ ଉତ୍ସବରେ ଶତା ଶତାବ୍ଦୀର ଏକମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରର ପାହାର
ଶୋଭରେ ପଢ଼ି ହୋଇଥିଲା । ସୁଧାର ଦୟାର ବିଷ୍ଣୁ
କେ ହେଲାଏବା ।

କରୁଥିବାକୁ ଏକବାଟୁ ଲେଖିଅହନ କିମ୍ବେଠା ସବୁ
ଏଥିପାଇବେ କପ ଛବିଟ ଏହାଜିନରେ ହି କି କିମ୍ବା
ଲେଖ କରିବାରେ । ପୁଅମଦିନ ପ୍ରତିଲୋକାମାଳା ତେଣୁ
ହେବେ କେ, ଏତ, ତତ୍ତ୍ଵ, କାହିଁବାଟୁ ପ୍ରଦାନ କି ୫୦୦ ଶଙ୍ଖ
କରୁଥିବା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବାରେ ସମ୍ମେଲିତ କରାଯାଇଲେ ।

ପ୍ରତିକାରେ ବୋଲାଏ କାବ୍ ମାଠ ପ୍ରାୟ କି ୨୦ ମିନିଟ୍ କିମ୍ବା ହବିଥାବଳେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହବିଥାବଳେ ଅଧିକମ କିମ୍ବା ହବିଥାବଳେ ନାହିଁ ।

ମୁଦ୍ରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
କଲ୍ପନା କରିବାର ଜୀବନ ଶୀଘ୍ରରେ ଉଚ୍ଚକାଳୀ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଗନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ।

ସହକରେ ନାହିଁ ଦେବା ଦେବା ଶାହେବମାଣ୍ଡ ଦାଖି
ଏବଂବୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦିଗତି । ବାଦେବମାଣ୍ଡ ପର ଲାଦକୁ
ଅନ୍ଧ ଯାଏ ।

ବିର୍ତ୍ତଳ ସମାପ୍ତ

ପଦ ହେବଳ ସମ୍ରାଟ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଏହି ହେବଳ କୁର୍ରା
ଶ୍ରୀକୃତିର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବଳରେ । ଅଧିକାଂଶ ନୋ
ହାତୁ କାହିଁ ଜାଗରଣ ଦେଇ ଥାଏ ।

ସେ କି ଯାଏ ତଥା ଅନ୍ଧରେ ଉପରେ ଦେଖିଲା
ଆଜି କିମ୍ବା ହୁଏବାରେ ବେଳେ ଯାଏ ତା କେବଳ
କାହାର ଜୀବନ କର୍ବଳା କଥା କଥାକୁ
କରିବ ବିଷ ର ଜାହାନ ମଧ୍ୟ ମରିବା ଆଜିର କିମ୍ବା
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଉଛି

ଜାହ ପ୍ରାଣତ୍ୟର କବ ଗୁଡ଼ ଅବା କ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ମୁମ୍ଭ
କଥା ଗାଏ ଦୋଷାଧି ।

ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଥରେ ବଧାଦେବେଶ ରାମର ଗୋଟିଏ ଦାର
ଦାର୍ଢି ହୋଇ ଥିଲା ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଥରେ ବକ୍ତ୍ଵା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୌଳିକତଥର
ଅଳ ଗୋଟିଏ ବସନ୍ତ ବାହି ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା ବୁଝିଲେ ଏ
ହେଉ ବର୍ଷିକଥରେ ଅପ୍ରେସ କେଇ ହାତାରୁ ଏହି ଘନା
ହେଉଥିଲା ।

କାର୍ଯ୍ୟାବ କବ ସୁଦି ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟାବୀଳୀ ପଡ଼ିବ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର କବର କଲିବାର ମୋବାଇଲ କବର ଆବଶ୍ୟକ ଏ-
ବାଫେରକେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇ ପାଇଅଛି । ହମାରୁଷ୍ୱ
କ ଯଥିର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବହୁମନ୍ଦ ବାଜାରୀ ହେବା କବ ପୂର୍ଣ୍ଣର
ଦେବୁ ଅଛେ ।

ନୟୁକ ପ୍ରଦାନ କୋଣାର୍କ ମରିଯାତୀ ସମସ୍ତର ଦେଶ
ମୌଳିକ ଏକତ୍ରତେଷ୍ଠର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ । ବୁଲି
ଆବେ ପ୍ରଥମେତ୍ର ମୌଳିକ ର ୧୦ ଏ ମଧ୍ୟ ମୂରଜେ
ପଢ଼ି ହେବେନେ ।

ଶ୍ରୀମାତାକନ୍ଦୁ ମାତ୍ରାବେଳ ହୁଏ ଶ୍ରୀଯୁଷ୍ମ ମହାମୁଖ ମଧେ
ଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେରେ ଗଢ଼ ମୂର୍ମ ଅବମରଣ କରି
କାହା କଥା କର ? କିନ୍ତୁ ମେଲାଇଲା ନଈ ବଜ଼ ମହାମୁଖ
ଦୟମାନ ଅବର୍ତ୍ତନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଯାତ୍ରାପୁର-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପ୍ରକଳନ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ
କରିବାର ବଣ୍ଣାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ସୁତ୍ତ ଓ ପୁତ୍ରକଥ୍ୟ
ଦେଖିଲାମନେ ଶୀ ମର ଦୀକାର ଶ୍ରୀ ଶୀ ଦୀକାର ଦୀକାର
ଦୀକାର ଶୀ ପୁତ୍ରରେ ପରାର୍ଥ ଦୀକ ଦେଖିଲୁ ସହବୀ ସୁତ୍ତ
ଓ ସୁତ୍ତକଥ୍ୟ ଦେଖି ଆହୁର ଥାହୁ । ସବଜାମୀ
ପରାର୍ଥ ମହ ରହ ବାଲକମେ କରିଲ ଡିଇ ଏହ ଦେବାକ
ଦୁଃଖା ମାତା ଅକୁ ଏମନ୍ତ ଦିଇ ଦେଖିଲ ଶ୍ରୀ ଶୀତାତ
ଏଥରେ ପ୍ରଥମପତଙ୍ଗ ପୁତ୍ର ଓ ସୁତ୍ତକଥ୍ୟକୁ ସ୍ଥିତାର କରି
ଦେଇ ଅଧିକାର ମନ୍ଦିର ଶ୍ରୀ ପୁତ୍ର ନାମରେ ଉତ୍ସାହର
ଦୂରକାଳ ଦେଖି ଦୀକ । ଏଥିରୁ ଦବାକ ଅତୁର
ଦୂର ଦେଖ ଏହ ଏହଦିଲ ସଂଚୀ ନାମ ଏହ
ଦୁରମାଲୀ ତାହିଦିଲ ଦୂରରୁ କେତେକ ଶାରିବଳ
ମୋଳାର ଦେଇ ବନ୍ଦା ପୁତ୍ରକଥ୍ୟ ଅଧି କି ଦେବାକ
ଶ୍ରୀ ଓ ଦୂରା ମନ୍ଦିର ଦୂର କରି ଦେଇ ସୁତ୍ତ ବରରୁ
ଏହି ଅଧିକାର ଦୀକାର ଏକଥା ସୁତ୍ତ ଦମାତା ସମ୍ମାନ ଦୋଷ
ଦୂର ଦକ୍ଷତ ହର ଶୋଧାର ଦୋଷ ସଠାରେ ଗଢ଼ିଥିଲା
ଏଥିରେ ଦୂରା ଦେଇ ଦମାତାର ମନ୍ଦିରରେ ଅଗାତ
ଦୂରମାଲ ଦେଇ ମନ୍ଦିରର ପାତା ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଇ ଏହ
ମାତାର ପୁତ୍ର ମାତାମାତୀ ଦକ୍ଷତ ଅଧିତ୍ତେ ଦାକୁ ମନ୍ତ୍ର
ଦୂର ମନ୍ଦିର ଦୂରମାଲ ଦେଇ ଏ ଆମ ଦକ୍ଷତରମାତାର
ଦୂରକଥ୍ୟ ଦୂର କି ଦୂରମାଲ ମାତାମାତୀ । ସୁତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଦୂର ଦମାତା ଦମାତାର ମନ୍ଦିର ଦେଇ ଏହାହୁ ଅଜ କ
ତାହାରେ ?

ଧର୍ମଶାସନ ଆମ ଦେବକା ଦିଲ୍ଲିପଣୀ ଗୋଟିଏ ନବାବ
ପାଇଁ ସାହୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଶ୍ରୀକାରିଙ୍କ ମାମବ କ ୯ ପ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗ ସହ ଦେଖିଲେ ଓ କ୍ଷିତିଶ ଲା ମଳିଖର ତଳବାର
ବାବାକୁ ସେହି ଦେଖିଲେ ସେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦ ମାମବକୁ ଭାନବ
୧୯୫୦ ମୁଦ୍ଦୁମର ଏକ ଚାତୁର୍ଥ ଖୋଦି ଜାର ଜଣେଥି
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଉଚବ ଚକ୍ର ଏବାକୁ ଦୁଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ତୋତି ଦେବକର ଦୃଢ଼ ଗ୍ରାମର ଲିଙ୍ଗର ଏବଂ
କୁଳର ମନ୍ଦିର ଦାଢ଼ ହେଲା ଶାର ମାନ୍ଦିବି ଯାହାର

ବଳ ଦେଇ ଦେଇ । ଗାହାର କେ କି କଥ ସୁମି କଥର
ଅପର ଦୂର ବସ୍ତୁରେ ଗାହାର ନନ୍ଦକ ଶ କୋ ସେଠାର
ନିମା ମାତ୍ରେ ମାନସାତ୍ତ୍ଵ ପକାଇ ଗଲ ଏ ଖେଳାଜେ ପିଲାର
ମୁଣ୍ଡ ବନ୍ଧ ଟିକିର ଦେଇ କିଛି ପିଲାର ପରେତ କଥ
ମାତ୍ର ବଚାରେ ଥିଲ ପ୍ରକଳ୍ପ । ଅସାମୀ ଆମଶାତ୍ତ୍ଵ
ପଲାମହେଲେ ଅପରାଧ ପୁରୁଷ ବିଶିଷ୍ଟ ମବଳୁଳଙ୍କ
ନାନାକ୍ରମିତ ଦୃଢ଼ବ ଅଭିଜନ ତ କଣ୍ଠ ପା ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବନ୍ଦକରୁ କାହାରକୁ କଥାକ କିମିଅକୁ ।

ଭାବୁରେହନ ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ବସ୍ତୁଳାଜ ଅଥବା ଅଥବା
ଗୋଟିଏ ଏ ଅକ୍ଷଳର ପିଣ୍ଡରେ ମୋଟଙ୍ଗରଙ୍ଗ ବେ ୮୦
ଏ ବୁଝି ବେ ୧୦ ର ଦରକେ ଦକ୍ଷୟ ଦେଇଅଛି ଗଲାସକ
ଏହି ସମୟକେ ମୋଟଙ୍ଗରଙ୍ଗ ବେ ୩୦ ରକ୍ତ ଅଥବା ନିତ୍ଯ
ଏହି ସମୟକେ ସର୍ବକ୍ଷିଣୀ ନିଧି ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରକ୍ଷେ--ସାହାଦ

ପାଇଁ ତା ଏ ଦ୍ୱାରା “ ସାହିତ୍ୟକାରୀ ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠା
କେବଳ ଯୁଗରେ ଚାହାଇଁ ମହିଳା ସଙ୍ଗ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା ।
ଅନୁମାନକ କି ୧୯୦ ଏ ଦର୍ଶକ ଉପରିତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ମନୋହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବସର ପାଇଁ ପାଇଁ
ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ । ଏହି କଣ୍ଠାଦୂର ଦେଖି ମାର୍ଯ୍ୟାଦା
ବିଶ୍ଵାସର ଦ୍ୱାରର ଜଣକାରବିନିମ୍ବରେ ଉପଦେଶକର
ପାଇଁ କହୁଥା ପରାମ ବିଶ୍ଵାସ କହୁଥାରେ କହୁଥାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତମାତ୍ରେ
ବିଶ୍ଵାସ ମହୁଷ ହହାର ଦେଖି ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ମହୋଦୟମ୍ବୁ ଦଶେଷ
ବାବାର ଦେଇଥିଲେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟକ ବାହୀ ଶୀ ହରିଦଇନ କୋଣ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିର-
ପୂର୍ବର ଗ୍ରାମଜାୟୀ ବନ୍ଧୁବାଲକୁ ଏଠାରେ ଖେଳିବାରେ
ହାତ ଚାହିଁ କରିବାରେ । ଅତିରିକ୍ଷରେ ତାହାର ପଢ଼ିଲେବ
କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ପରି କାହିଁ ପରି କାହାର ପାଇଁ ପରି-
ଏ ଅନେକ କିମ୍ବିତ ଓହନ୍ତାରୁ ଦ୍ୱାରା, କୌଣ୍ଠକ, କଳା-
ମନ୍ଦିର ସଥେକ ମହାପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ଏ ସଥେତର
ଶିଳ୍ପା ବାକି ହୋଇଥାବା ।

ରତ୍ନମାଳ ଦା ୨୦ ଦିନେ ଜୟନ୍ତ ମିଶ ସେଇ ପାଦକ
ଅନ୍ତ୍ୟରେ ମହାବୟ ବାର୍ଣ୍ଣଗର ଜୟନ୍ତ କଲେ । ଏମିଶ
ପାଦକ ସଂକୁଳ ପାଦକ ପାଦକ କଲେ ।

ପେଟ୍ରିକାଲ୍

ପୁଣ୍ୟକବଳ ନିହାମତ କିମକେ, ଅମେ-
କେ ବାଆଁ ଦୋଷୀ ।

ପ୍ରଥମ କୁଳପାତ୍ରଙ୍କା ସମ୍ମାନକ ମହୋଦୟ
ଶମୀପେଣ ।

ହାଇୟ ।
ନିର୍ମଳଭିତ କେତେବେ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅପରାଜିତ
ଦେଖିପାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦାତ କର ବାଧିତ
ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ଛାନ୍ତିକ ପ୍ରଦେଶରେ ସୁଖ ଓ ଶୁଭ-
କର୍ମର ଫୁଲୁମାଳିଙ୍କର ଦୁଇଟି ଜର୍ଣ୍ଣାକ ।
ଯେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କେତ୍ର ଓ ଶୁଭନେଷ୍ଠର ବିକମ୍ଭେତ୍ର
ଦେଖିଥାଏ । ଉତ୍ତର ଜର୍ଣ୍ଣାମୂଳର ଜାହଜର
ନାମାକର୍ତ୍ତା ଯାତ୍ରିକର ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ
କରୁ ମହାପ୍ରଚାର ସେବାରେ ଦିଗ୍ନିକାରୀଗୌଢ଼ି

ଅଗନି ପ୍ରାୟ ଲେବସାଧାରଣ ହାତ ଦେଇ
ସ୍ଵର୍ଗର କରନ୍ତି ଲାହୁ", ସବସଂ ସାମେଜକର
ଫୁଲୋକୁ ଧାମ ହୁଏବେ ଅହାଶବରେ କୋ-
ଶିଖ କଞ୍ଚକ ଦେଇ ଲାହୁ।

ଅଳ୍ପ ପ୍ରାୟ ଘାସ ଛମାସ ଦେବ ଭୁବନେ-
ଏବ ମନ୍ଦିରର ପଣ୍ଡା ଓ ବତ୍ରୁଷେବକମାଳେ
ଶରୀରରେ କଳିଦି ଲଗାଇବାକୁ ଚିତ୍ତର୍ଥ ଜୀବ
ନିଃବନ୍ଧମହାପ୍ରଭୁର ଶୋଭାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ବନେଟା ସେଥିପାଇଁ
ବିହିତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ତାହାକିର ସକଳ ଯହ ବିଷଳ ହେଲା । ଅତୁ-
ମନ୍ଦିର ବନେଟାର ମେମ୍ବରମାନେ ବେବକମାଳ-
କର ଥର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର ଦେଖି ସବୁ କରିବା ପାଇଁ
ମନ୍ଦିରର ସବୁ ହାର (ସିଂହହାର) ବନ୍ଦ
ଦେଇ ସ୍ଥିଲେ । ତେବଳ ଦୂର ଉନ୍ନିତିଶ
ପଣ୍ଡା ଓ ବତ୍ରୁଷେବକଙ୍କୁ ନନ୍ଦର ପ୍ରଦେଶ ଛାଇ-
ବାକୁ ଥବାରୁ ଥିବାରୁ ସେହିମାନଙ୍କହାର
ଠାଳୁରୁକର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଘାନ ଓ ବାଲଶ୍ରେଷ୍ଠାଦ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସଫାଦର ହେଉ ଥିଲା । ଦର୍ଶନ ପ୍ରାର୍ଥି

ଯେମାନଙ୍କ ସାତି ମାନଙ୍କର ମହାପ୍ରସାଦ ଶାରବା
ତୁରେ ଥାଉ ତାକୁର ଦର୍ଶନ ସେମାନଙ୍କ ପର-
ରେ ପାଇବା କଠିନ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସାତିଙ୍କ
ଆର୍ଦ୍ର ହାର କହିଲୁ ହେଲେ ସେବକମାଳେ
ଗୋଲମାଳ ଚରବେ ଏହି କଷ୍ଟରେ ଜମେଇ
ହାମ କହିଲୁ କରିବା ପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳ ହେଉ-
ଥିଲେ ମାତି ଅମ୍ବମାଳର ଜବାଗର ଖୋଜ-
ଆର ସଂତତିକଳକଳ ଅର୍ଥର ମାନମାୟ ଗ୍ରହିତ
ଯେ, ଏକ ଗୁପ୍ତ ମହାଶୟ କଳ କୌଣସିନାହାସ
ହିଲୁ ସେବକମାଳର ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା କି-
ନାବ ବିମୟବ ମିଟାଇ ଦେବାରୁ ଦର୍ଶମାତର
ଦମ୍ଭମାସ ତା ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳବାହୀନାରୁ ପୃଷ୍ଠାଥର
ଦଶଶାଲଯୋଗ କିମ୍ବାଲୁ ହୋଇ ତାକୁରଙ୍କ
ପାର କେ ଅଛି ।

ଅଜବେ ଥମେମାନେ ସବସବେ ଦାତା ଛ-
ରବିଦାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁଆହୁ ଯେ
ପ୍ରମହୋଦୟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଏହପର
ମେ ହିନ୍ଦୁର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମେ ଚିନ୍ତନାପାଠ ।

ଶାରୀରିକ	ବସନ୍ତ
କଟକ	ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶକ

To the Editor of the Utkal Dipika,
Sir.

I shall be obliged by your kindly inserting the following in your widely circulated journal.

The city of Jaggarnath has always been regarded as the hot bed of cholera, small-pox and other epidemic diseases. A visit to this holy land has hitherto been considered as voluntary sojourn to a land in which disease and death await every incomer. But modern science has removed that bane from the holy city and deaths from cholera have for the last few years been reduced to a minimum. Death rate from small-pox has also been very great. But our energetic Civil Surgeon has been equal to the occasion and has been able to considerably reduced the death rate from this awful disease by carrying on vaccine operations to an extent unknown in the annals of Puri. During the last year, the District Board supplied the Civil Surgeon with funds to carry on free vaccination in the District. This produced the most beneficial effects, by removing to a great extent the opposition which vaccination has hitherto met with in this District. Considering that the funds supplied by the District Board for carrying on free vaccination were quite inadequate for the requirements of the District, a largely attended and influential meeting was held in the premises of the Puri Zillah school on the 24th Instant when the offg. Magistrate Mr. H. MACPHERSON took the chair and Dr. C. BANKS the Civil Medical officer of Puri delivered an eloquent address on vaccination as preventive remedy for small-pox. Dr. BANKS showed that the greatest need of the town was its water-supply, but he thought that this was beyond the resources of the people. He contented that that is no reason why ravages of small-pox should not be successfully combatted. He said that no less than 2221 deaths occurred in Puri District from small-pox in 1892-93 out of total 22,359 deaths from the same cause in the whole of Bengal. He held that the

dreadful disease has preventive in vaccination. As a result of vaccination, the total number of deaths from small-pox in the whole of Bengal during 1894-95 was reduced to 9562 against 22359 in 1892-93. The statistics of the Puri District (as given below) it was argued, supplied sufficient materials for proving his contention.

Year.	No. of villages attacked with small pox.	No. of cases	No. of deaths.
1892-93.	427	4346.	1765.
1893-94.	806.	5853.	1651.
1894-95.	79.	558.	239.

This large decrease in the number of deaths was attributed by Dr. BANKS to two causes viz :-

1. The increase in the number of successful vaccination operations performed.
2. The avoidance of any delay in proceeding to those villages in which outbreak of small-pox occurred in order to protect unvaccinated persons. He submitted that in the district of Pooree during the past eight years, 2,84,819 children were born, of whom 50,781 died in the first year of their existence. Of the remaining 2,34,038, who survived for one year, only 7294 or 3040 per thousand are reported to have been successfully vaccinated. This Dr. BANKS considered to be discreditable. He asked his audience to accept vaccination as the only scientific remedy for small-pox and to lend their helping hand in the matter of extending free vaccination in the rural tracts. I had the honor of repeating his address in Orya for the information of those who do not know English. As a result of his eloquent address Rs. 180, was subscribed on the spot as contribution to the district fund in aid of free vaccination. Mr. H. MACPHERSON the offg. Magistrate then thanked Dr. C. BANKS in a very neat speech and himself paid a liberal contribution for the noble purpose. It

has been decided that subscription should be raised for enabling Dr. BANKS for extending free vaccination in the district. The success of the meeting was chiefly due to the noble exertions of the offg. Magistrate and the civil surgeon. Thanks of the community are due to them.

Pooree } HARS CHANDRA GHOSH
Vice Chairman
The 31 August 95. } District Board Puri.

ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର ।	
କାରୁ ଦେବଦିଲ ପାନୀରେ	୩ ୯
କାରୁ ପରେ	୩ ୧
କାରୁ କରାପାଳ ପାତ୍ର କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ-ପାତ୍ର ଅଠାପାତ୍ର କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ ପରାପାତ୍ର କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯
ପାରାମେନ୍ଦ୍ରିଆ ରହିବନ୍ଦୁ-ପାରାମେନ୍ଦ୍ରିଆ କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ ରହିବନ୍ଦୁ-ପାରାମେନ୍ଦ୍ରିଆ କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ ରହିବନ୍ଦୁ-ପାରାମେନ୍ଦ୍ରିଆ	୩ ୯
କାରୁ ପାତ୍ର କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ ପାତ୍ର କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯
କାରୁ ପାତ୍ର କାରୁ-କାରୁ	୩ ୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୃତ୍ୟ ସ୍ଥ୍ରୀ ।

କିବାରି ନୀ ।

(ଉପନ୍ୟାସ)

କାରୁ ପ୍ରେରଣାକାର ସମ୍ବଲମୁଦ୍ରା କିଷ୍ଣାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପତ୍ର । ମୁଖ୍ୟ ଏକମାତ୍ର କୋଣ୍ଠାର୍ଥ ପାତ୍ର । କୋଣ୍ଠାର୍ଥ କାରୁମୁଦ୍ରା ଏକମାତ୍ର ମାତ୍ର ।

ଭଗବଦ୍ଗୀତା ।

(ବୃଦ୍ଧିତ ମହାଭାବ ଶ୍ରୀପଦା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପତ୍ର) ମୁଦ୍ରା ପାତ୍ର କାରୁ ବିଜ୍ଞାପନକାରୀ । କାରୁମୁଦ୍ରା ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀରାମବାଚ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମେତ୍ରକ ମ୍ୟାନ୍‌ମ୍ୟାନ୍‌କାରୀ ।
କୋମାଳ ଅକ୍ଷ୍ୟାର୍ଥ, ଲିମ୍‌ଟେଇଁ ।
କାରୁମୁଦ୍ରା ପତ୍ର ।
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ର ପାତ୍ର । କାରୁମୁଦ୍ରା ପତ୍ର ।
କାରୁମୁଦ୍ରା ପତ୍ର ।

The image features large, bold, black, stylized letters spelling "SAGA" and "SAFETY". The letters have a rough, textured appearance. Below the main text, there is a smaller, partially visible letter "S". The background is a light gray with a subtle grid pattern.

ମାତ୍ରିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେଣ୍ଟିନା

ଶବ୍ଦିକା

ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏକ ମହିନାରେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ମହିନାରେ କିମ୍ବା ତୁମର ଶକ୍ତିର ଅଧିକାର ।

ସେବା ପତ୍ର

ସବୁ କୂଳସ ଜାଲମୟିତଙ୍କ ଦୟାରୁ ସବୁ ଆ
ଲେକୁଳଗ୍ରହ ମାହେତି ଦରଦେଶର ଲେଖା
ତ୍ରୟ ଚକ୍ରର ପଦରେ ବିଲପର ସେହିତସାର
ଦ୍ୱାରା ନିଯମିତ୍ତ ହେବାର ସରଜାରୀ ଜାଲମୟାଦ
ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୂର୍ବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଥିଲୁ କି ସୁଧାଳକ
ହେଉ କିଅତ୍ଯନ୍ତ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ସାର୍ଵଧର୍ମର ଅବସ୍ଥା ରଙ୍ଗ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ ।
ଥାକ ଗୁରୁଙ୍କର ଦର ଉଣା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ନାଶୋଦାମାର୍କ ଗର୍ଭର ବନ ଥିବାରୁ ପରାମର୍ଶ
କହିବେ ଧାର ଅଛି । କେହି ହେବ ଲେଖ
ନାହାନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ସବୁକୁଳରେ ଅବସ୍ଥା ଏ-
ହିପରି ବୋଲିବାରୁ ହେବ ।

କରୁବଳା ମଦସାର ଜୀବେ ଧିନକ ମେ-
ଲିଖ ଲୁବର ଅଳମ ହୁଲିପାଇକା ସମୟ ଯତ୍ତା
ଶଳେ ସମୟରେ ବିହା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
ସୁର ଦୁର୍ଲଭମାନ ପରିମାଳାକୁ ଧର୍ମପଦେଶ
ଦେବକାର ଅଳମକି ଶିଥା ବିରଗୟ ପାରବରୁ
ଧର୍ମଶିଖାର ଅଳମରୁ ପଦମାନଙ୍କର ମାତ୍ର କମା-
ନବ ବିରତ ଯାତ୍ରାକାରୁ ଦେଖି ମୌଳିଧୟା
ଦେବ ଏ ଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୋଷଙ୍କରୁ
ଏହି ଶିଖା ନିମ୍ନେ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ମାସକ ଦୂରଥିଲା
କା ମରୁଅଳୀ ପିପି ନିଦ୍ୟାଧିକ ।

ଭବ୍ରତ ସମ୍ମାନ କବିଶ୍ରୀମେଷ୍ଵର ସଂସାଧନକ
ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପ ଦାକ୍ଷିଣୟାହେବ ଲାନାକାଳୀଏର
ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଗଞ୍ଜାଙ୍ଗକର କିମ୍ବାଦିରା ମାତ୍ରମୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଦେଖଇ ନାହାନ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାଣୁକେଶର ଜଳ
ଭଲ, କାରଣ ଉଚ୍ଛିତେ ଶାକନୂଦ୍ରଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷା
କୁବି ଭଣ୍ଟା ଏବଂ ଭାବର ଅନୁଭାଲ୍ୟ ନାହାନ୍ତି
ଅପେକ୍ଷା ଗଞ୍ଜାଙ୍ଗରେ ଶାକନୂଦ୍ରଜ୍ଞା ଅନୁଭାଲ୍ୟ
ଭଣ୍ଟା । ଗଞ୍ଜାଙ୍ଗର ପଦିଷତା ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ
ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦୋଷିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣ
କେ ଯେଉଁମାନେ ତାଦା କୁଶଥାର ବୋଲି ଆସି
କରୁ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ପରିକାଳ ଫଳ ଦେଖି ଅର୍ଥର୍ଥ ହେବେ ।

ପୁଲାଙ୍ଗରରେ ଗଣଥତିପୁନ୍ନା ଅଳ୍ପାଳ୍ପି
ଦର୍ଶନ ଏ ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଭାଷ୍ଟ ସମ୍ବେଦରେ
ହୋଇଥିଲା । ଗଜ ଅଳନ୍ତୁଚାଉର୍ତ୍ତିଶୀ ପାହରର
ସେଠାରେ ହୋଇଥିବା ୧୧୦ ଗଣଥତ ପୁଲିମା-
କିର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ଫୁଲା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବକିର୍ତ୍ତନ
ମସଜିଦମାହିଲରେ ପଢ଼ିଲା ରଖିବାରୁ ଏତେ
କଳୁ ଜନତାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଲମାନ
ଘଟ କାହିଁ ବିଜ୍ଞ ପୁରୁଷବ୍ୟ ଥିଲେ । ପୁଲା-
ପର ଅଳ୍ପାଳ୍ପି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମଣେଷତ୍ତା
ତିମାଳ ଚିର୍ମର୍ଜନ ଏବନ୍ଦଳରେ ହେଉଥିଲା
ପତ୍ରମେ କାହିଁକିରେ ଉନ୍ତା ହଜାର କାହିଁକି ହୁଏ

କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରୁ । ଏଠାରେ ଅଧିକାଂଶ
ଗଣେଶଙ୍କ ଦଶବନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂର୍ଣ୍ଣମାର କି ॥ ନ
କରାନ୍ତି ହେଲା । ଅକଥ ଚରିତର ପ୍ରତିମାଜ
ବିଷୟକ କୋଳ ନାହିଁ ।

କଳେ କାରପୁର ରେଲିଫମ୍‌ହାଲ ସମୀ ମେହ-
ନୀପୁର କୁବତ୍ତା ଏବଂ ମେଦିନୀପୁର — କଟକ ବେ-
ଲକାଟମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥା କାରଣ ଏଥିମଧ୍ୟ
ଆଠଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ଵଜଳ ପ୍ରିରକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିଃ
ବଜଳ ନମନେ, ଏକ ଜାତିକାନ୍ତର ନିୟମକ
କର ଅଛିଲୁ । ସଥା ୯ ମ ତତ୍ତ୍ଵଜଳ କାବତ୍ତା
ମା ୨୨ ରଲ, ୨—ଦୂଷ କାରପୁରମା ୧୦ ରଲ
୩ ମୃ—ମେଦିନୀପୁର ମା ୨୫ ରଲ, ୩ ମୁ—
ପୁରୁଷରେଖା ମା ୨୨ ରଲ, ୩ ମ—କାଲେ-
ଶର ମା ୨୮ ରଲ, ୨ ମୁ—କ୍ରାନ୍ତରୀ ମା ୨୨
ରଲ, ୨ ମ—ଗିରିମା ମା ୨୦ ରଲ ଏବଂ ମ—
ଧିନୀ ମା ୨୫ ରଲ । ଏ ହମ୍ରାଜ କରିଲାବ-
ପୁର ରେଲକାଟ ପେଟେ ଚାଳି ନିର୍ମିତ ରେ
ଥିଲେ ତହିଁ ରୁ ଦରସା ଦେଉଥିଲୁ ଏସ ଏହି
ଶାଖା ରେଲକାଟମାଳ ସେହିପରି ରଖିଲ ନିର୍ମିତ
କରିବେ ।

ପିଲାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସରକାରୀ କୋରି ଏହି
ସ୍ଵପ୍ନବାକାରରେ ବିନ୍ଦୁତରେ ମନ୍ତ୍ରିତ କୋରିଥାଏ
ତହିଁ କୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଟାଇରେ ଉଚ୍ଚବଳନି

ଗୋଟିଏ ଦସଳା ନବାସ ଉହିବା କେବ ଧୋତୁ
କାଟ ପେଟାଇ ରଖିବା ସବାଗେ ତତ୍ତ୍ଵ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଷ୍ଟ ଜବ ମଇମାସରେ ବିଲାପନ୍ତି ଧୋତ
କହିଲୁଛିଲେ ମାତ୍ର ସେ ସମୟର ବିଲାପନ୍ତି ଶ୍ରୀ
ସେହିକୁ ଫାନ୍ଦିଲର ସାହେବ ଉହିବେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
କ ହୋଇ ଚିତ୍ରଲିଙ୍ଗ ଚିତ୍ରଲିଙ୍ଗ ଥାରି-
କାର ଅଦେଶ ଦେବର ଲାଭ ଯଳିଗଲା
ଦୃଶ୍ୟର ହୋଇ ତାହା ପାଇନ କହିଥିଲେ ।
ଅହୁମଧରେ ବିଲାପର ମହି ଦଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଘଟିଲ ଏବଂ ନୂତନ ନନ୍ଦମାଳେ ସୁଲବ୍ଧଗୁର କର
ଇଣ୍ଡିଆ ବରଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ନିଷ୍ଠାତି ସ୍ଥିର ଭ-
ବିଲେ । ଅତେବକ ଚିତ୍ରାଳର ବନ୍ଦବନ୍ଦୀ ମୂଳ-
ଧାର ଲର୍ଦ୍ଦ ଏକାଗ୍ର ଓ ତାହାଙ୍କ ସଦସ୍ୟମା-
ତେ ଅଟନି ।

ଦିଲ୍ଲିକ ପାରମାମେଶ୍ୱର ତମଙ୍କୁ ସରାରେ
ଜଳଗାସ ଥା * ରଖିବେ ଲବନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ସେହେଠେଥା ଭାବତବର୍ଷର ମନ ୧୯୫୫୧୯୯
ସାଲର ବଜେଟ ଉପରୁ କର ଥିଲେ । ସେ
କହିଲେ କି ଏହି ବର୍ଷର ବଜେଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅ-
ନୁମାନବ ଅୟ ବନ୍ୟ ଦେବାକି ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଏବଳୋଟ ୧୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କରାର୍ଥୀ ଦେବର
ଜଣା ଧାଇୟଜି ମାତ୍ର ଚିତ୍ରାଳୟର ବନ୍ୟ
କୋଟି ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେଲା ଏହି ସେ
ବନ୍ୟର ବ୍ୟବରିତେ ଭାବିବାର ବନ୍ୟ ଆନ୍ଦୂଳ
୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ । ମୁଣ୍ଡ ବର୍ଷର ବନ୍ୟ
କି ହୋଇ ୧ କୋଟି ୧୯ ଲକ୍ଷ ନିଅଥ ପତ୍ର-
ବାର ଲଙ୍ଘା ପାଇଥାର । ମାତ୍ର ବନ୍ୟର ବିଷୟ
ଯେ ଭାବର କେବେ ପ୍ରକାର ବୁଝି ହୃଦୀ
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଉଥାର । କବାର ବର୍ଷ
ଶେଷରେ ଦେଖାବ ସମୟକୁ ଅୟ ବନ୍ୟ ସମାଜ
ଦେବାର ଅଣ୍ଟା କରିଯାଇ ଥାବେ । ଅମ୍ବୋମା-
ହେ ଦେଖିଅଛି ଯେ ଜଗତର ବନ୍ୟ ଦୂରିତ
ଯେମନ୍ତ ଶେଷ ଲାଗ୍ନ ତେମନ୍ତ ବନ୍ୟ କୃଦି ମନ
ଶେଷ କାହିଁ । କର୍ତ୍ତାମାନେ ବାକାନ
କହିଲେ ଲବନ୍ୟର ଅର୍ଥକ ଦୁଇବଜ୍ଞା ଦେବେ
କେବଳ ଦୁଇବଜ୍ଞା ଦେଖା ଯାଉ କାହିଁ ।

କବ ନିୟମ ପୋଲିଟିକ୍‌ସିଲ୍ ଏକଥିରେ ସର୍ବ
କବିତାରେ ଯାଦେବ ତଳିତମାସ ମା । ରଖି
ବେ ଚିଧାଳ ପଜାରେ ଦରବାର କର
ସହାଇଲ ମୁକୁଳ ଅଭିଷେକ ହେଁଥା ବନ୍ଦ
କଲେ । ସେ ଦୂରାହାରରେ ମେହି ପରିମା

ଠିକ୍ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ସେ ବାଣୀରୁ
ସୁନ୍ଦର ଯେତାର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ ଥିଲେ
ସମ୍ପର୍କ ରହିଲେ ଜାହି ମେଅର ମରିବେ ଏ
ଆରମ୍ଭ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷେକ କରଗଲା ଏହି ଜା
ପୁର ଓ ଗ୍ରେନାଡ଼ର ଲୋକେ ରେସଟେର୍‌
ଅଧିକରେ ରହିବାରୁ ରହିବାରୁ ମେଅରକ
ଅଧିକାର ରହି ଘଜ୍ୟମାଳକରୁ ରହିବ ହେବ
ମେଅର ମାଧ୍ୟକ ଟ ୧୦୦୦ ଟା ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପାଇବେ
ଓ ବଜ୍ୟର କେତେବାଂଶରୁ ମେଅରକ ଅଧି-
କାର ରହିବ ହେବା ଦେଇ ଆୟ ଭଣ୍ଟା ହେବା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗାରୁ ଅଧିକା ଟ ୮୦୦୦ ଟା ବା-
ବିକ ଦିଆଯିବ ଜାହା ତଥାକରୁ ଉଚ୍ଚକ ହେବା
ଉପରେକୁ ଫଳାଭଳମଳକ ନାମାଲଙ୍ଘ ସମୟରେ
ଶାସକ କାର୍ଯ୍ୟର ସବ୍ୟା ସକାରେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ
ଲୋକ ପୋରିଛନ୍ତର ଅଧିକର ଦେବ ଓ ଜା
ତୀଳର ଜାମ ପୋରିଲେବ ଗାରୁ ସାହା
ସାହ କରିବା ସକାରେ ନିପୁଣ ହେବେ ତାହା
ବିଦୟାରୁ ପ୍ରଥା ସେ ମଳକରୁ ରହିବ ହେବ
ଲିଙ୍ଗିରୁ ଓ ତହାକ ମଧ୍ୟରେ ତାକ କୁଷେନ ଏବଂ
ତହାକ ଓ ମାସୁକ ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା କାଟ ଏକ ଧଳ-
ମାଳ ଦୃଢ଼କୁଣ୍ଡ କରିବ ହେବ । ଏହିରୁତେ
ବିଶାଳର ଅରକିମ୍ବ ଶୈଖ ହେଲା ।

ବାଲେଖର ଜାଗମୁ ସଙ୍ଗର ଅନୁରୋଧ
ମଧେ ସେହିଥିଲୁବୁ କେ ଶବ୍ଦର ତମେବାଜୁମା
ନବ କିମ୍ବକୁ ପଠାଯାଇ ଥିବା ପଥର କିମ୍ବକ
ଶିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗି ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ସଙ୍ଗ ଆଶ
କରିଛି ବି ତେଣାର ପ୍ରଧାନ କରଇ କଟକରେ
ଏହିପରି ଗେହ୍ନ୍ତା ଦେବା ଦୃଢ଼ିତ ଏବଂ ସମ୍ମା
ତେଣା ଘୋଗ ହୋଇ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗର ପ୍ରକାଶ
ଲୋକବାବୁ ହହବାଳୁ ଦେଲେ ଅଧିକୁଣ୍ଡର
ଧଳ ଲାହ ଦେବ । ଆମ୍ବେଗାଳେ ଜରସାବଦିନୁ
ଏକନାଚି ପ୍ରତିବାରମାଜେ ଏ ଉତ୍ସମର୍ତ୍ତ ପଢ଼ିବା
ବରବାକୁ ପଞ୍ଚମ ବନ୍ଦକେ ଫାହୁ ।

ହୋଇ ଗାଁଥିବ ପାହାର କଣାସ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାଏ ସମ୍ପଦ
ବାଲେବର ଜୀବନ ସବୁ ଅଛିବ ତମେବାଜି କାର ଶୁଭ-
କୁଳ ହୋଇ ବାର୍ଷିକେ ତୁମର ଦୋଷ ହେବୁ । ଯତନେ
କେ ପାହାର ଧୀର ଧୀରକୁ କୃତ୍ୟେଷ କଣାସାଇ ଅଛୁ ତ ଆପଣ-
ଙ୍କ ଦେବତାରେ ତୁ ପ୍ରହରି ପାହାରର ଦିନୋକ୍ରମ ହୋଇ
ଏହି ତ ପାହାରର ଅଶୀଖର କୁଠି ଅଛି ହୋଇ ଏହି
ପାହାର ମନ୍ତ୍ର ଦିନରେ କମ୍ବ ସଂକଳନାରେ ଠାରେ ଏହି
ଶୀତ୍ତଳପରିବହନ ପଠାଇବା ହେବେ । ମନ୍ତ୍ର ଅପରି ଏକ-
ଟିକ ହେବେ କମ୍ବ ମନ୍ତ୍ର ତମେବାଜାରକୁ ସମ୍ପଦକର କରି
ପାହାର ସାହାରର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ଦିନୋକ୍ରମ କାହାର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେଖିଗମ ଦେବୀର ଦରିଦ୍ରେ । ଏହି

କରସୁତ
ଶାହରାଜଚନ୍ଦ୍ର ସରବାର
ପ୍ରମାଣିତ ଟଙ୍କାକୁ ପୋଷାଇଛି
ବାଲେସୁର

ଦୟିଗୁରୁ ଅସ୍ଥବା ଲଙ୍ଘିବୋଣ୍ଡ ବେଳବାଟ
କଟକଠାରୁ ବନିବତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟତ ହେବା ଓ
ଜାହା ସବକାରକ ଆସିବେ କିମ୍ବା ହେବାର
କଥା ଥୁଳ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପ୍ରୟାବ ଉହିଲ
ହୋଇ ବନ୍ଦକଷ୍ଟ କରିଗୁଣ୍ୟ ଖୁଣ୍ଡ ଦେବିଟଙ୍କୁ
ବଜ୍ରା ଲାଗୁଥିବ ରେଲବ୍ୟୁଳ ସହି ଏହି
ବନ୍ଦୋକଷ୍ଟ କର ଅଛନ୍ତି କି କଣ୍ଠାମା ବଜ୍ର
ଲାଗୁଥିବ ବେଳବାଟ ସିମାଧୂରସନଠାରୁ
ମେଦିନୀଧିର ବାଟ ହାବତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ରେଲବାଟ କିମ୍ବା କରିବେ ଏବଂ କିମ୍ବା
ଗୋଟିଏ ଶାଖା ମେଦିନୀଧୂରାରୁ ଦଟକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର କରିବେ । ଏଥର ମଞ୍ଚିବୋଣ୍ଡ
ରେଲବାଟ କଟକଠାରୁ କଣାର୍କତାକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଂବର ଶାର ପ୍ରଦଳ କରିବେ । ହିନ୍ଦୀ ଅକବା
ଶ୍ରୀମେଷ ବାଣିଜ ଥାବେ ଦେବିଟଙ୍କୁ ସ୍ଵଦରେ
ଏହିବୋଟ ଟମା ତ୍ରି ଦେବତାରୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ବଜ୍ର ନାରଧିର ବେଳ ବୋଣ୍ଠାମା
ଦାରରେ ମା ୮୮୮ ଲକ୍ଷ ରେଲବାଟ ଥିଲା ।
ଏଥର ଧରୁ ମା ୨୦୨ ଲକ୍ଷ ଯୋଗ ବୋଇ
ମୋଟ ମା ୧୫୮୫ ଲକ୍ଷ ହେଲା । କୁତୁଳୀ
କଣ୍ଠାମାର ବାର୍ଷିକ କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଖାରେଲ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବାର ପ୍ରସ୍ତର ହେବାର ସମ୍ମଳଧିରଠାରୁ
ବଟକଲୁ ଯେଉଁ ଶାଖା ପ୍ରସ୍ତର ହେବାର ପ୍ରସ୍ତର
ହୋଇଥିଲ ଶାଖା କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲ
ଅଶ୍ରୁମାତ୍ରେ ଥାମା କଟୁ କିମ୍ବା ଏ ହନ୍ତକ
ଏହାବେଳକେ ପରଦ୍ୟାମ କରିବେ କାହିଁ
ଦାରସ ଗତକାର କରିବେ ଯେଉଁ ବେଳବାଟ
ଅଧିକ ଶାଖା ଅଧିକାଳିରକଳକ ହେବି, ସନ୍ତେଷ
କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତରେ ମୋରିବାର ଜଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୌଳିକ ବିବାଧିତ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଲାଗୁ
ହୋଇଥାଏ କ ୧୫ ମୀ ବସ୍ତୁତର ଘେବଣ ଏବଂ
ପାଇଁରେ ବୟସର ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଦିଲ୍ଲୀ କରିବା ଥରୁ
ଯୋଗରେ ପୁଲାଷ ଖୁଲୁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ନିଷ୍ଠମାନ୍
ସାରେ ଦୌର ବସନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା । ଘୋର
ବିଶ୍ଵରରେ ଅନେକର କ ୨ ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ
ବୁଲ୍ଲ ସକା ଛଜ ସାହେବ ଦାନ ଦାନ୍ତ୍ରେ
କରି ଚାପାନ୍ତିଆର ପ୍ରାଣଦଶ ବିଧାନ କଲେ ।
ବୃତ୍ତାନ୍ତର ବଜ ଦରିଦ୍ରା, ମୂଳଲଗ୍ନ ପେଟ ଥାଲେ
ଏହ ସାହର ତତ୍ତ୍ଵ ଘରେ ପତି ଥାଏ । ପାର୍ଶ୍ଵ
କଇଦିଶଗୁଡ଼ ୮.୬୩ଲାକାରେ ରହି ଥିଲ୍ଲାନ୍ତି
ପତି ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଉତ୍ତାର କିମ୍ବେ ଖଣ୍ଡିବ
କଙ୍ଗଳା ପତ୍ର ବିଜ୍ଞାତ ବାଧିପ୍ରାପ ବାବୁ ମନ୍ଦ
ମୋହନ ଦୋଷଙ୍କ ନିବିଟିରୁ ଲେଖି ପଠାଇଲା ।
ଦୋଷ ନନ୍ଦାପୁ ପ୍ରକଳହରେ ଅନ୍ତାର ବକ୍ତ୍ବ,
ଦୁଃଖର ମାନ୍ଦାଗ । ଏଥୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରେ ଅନେକ
ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦଶରୁ ଉତ୍ତାର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଯତ୍ତ ଆଜ ସେ ହାଇକୋଟରେ ମା-
ମଳ ଲାଗି ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ବୋଲି
ଖଲ୍ଲର କରିଲେ । ବାଇବୋଟରେ ପ୍ରକାଶ
ଥାଇଲା ଯେ ପୁଲାଷ ଅବଲ ଥାରମଙ୍କ ଶତବେଳ
ଏହ ସୁରଜରୁ ଲେଇ ଦେଖାଇ ଏକବର
କଷାଯ ନେଇ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଭାବତି-
ବର୍ଷରେ ମାନ୍ଦାରର ନିରମୋହନ ଦୋଷଙ୍କ କିମ୍ବୁ
ମୁଲ ଦେଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଏହାକର
ମାଜବେଦେତ ଧାରଣ କରିବା ସାର୍ଥକ ଏବଂ
କରିବା ଅର୍ଜନ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରୁ ନିରବସାମ୍ବୁ କରିବା
ଧରିବା । ମୋହନର ଦୂରିଲ ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ରେ ଏହାର ତତ୍ତ୍ଵ ବାହାରିଲେ କେତେ
ଅନୁଭବ କରସୁ ଦେବ ।

ସରବେ ମହିମାର ଅଣ୍ଟର !

ଦୁଇମଣ୍ଡାନ ପୁରୋ ସରରେ ମହିଳାମାର
ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥାର କଥା ପାଠମୋକଳୁ ଜଣା-
ଇଥିଲୁ । ସେଥିରେ ଦୁଇଜଣ ଅଧ୍ୟେ କର୍ମଗୃହ-
କର ଶଠାର କଥା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଦ୍ୟ ସେହି ମହିଳାମାର ଡ୍ରାଇମଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର
ଗୋଟିଏ ତ୍ରିଦ୍ଵାରଣ ଦେଖାଉଥିଲା ।

ସୁନ୍ଦରା ମୁଢି ଘରାଟି ଛପରେ ସମ୍ମାଦ କରିବା ଅପରାଧରେ ସରବରେ ମଦକୁମାର ଅତି-
ଶୁଣୁଣି ବରହେସୁର ଟ ୫୦୦ ଲଙ୍ଘ ଜରମାଳା
କରିଥିଲେ । ସରବରେ ସୁପରାଣିଙ୍କ ନିକଟରେ

ଅପରେ ଦିଲାକ୍ଷ୍ୟ ଚକ୍ରବାରୁ ସେ ଜାହା ଅଗ୍ରାହୀ
କଲେବା ସେହି ତୁଳୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସନ ୧୯୨୫
ସାଲର ବଳୀରୁ * ଆଇନର ଧାରୀ ଏ ମନେ
ଓଡ଼ିଆର ବିନିଶନରକ୍ତ ନିକଟରେ ମୋଷଳ
ଦେଲ । କିମିଶନର ମହୋବୟ ପ୍ରଥମ ସରବେ
ସୁପ୍ରେସନ୍ ନିକଟରୁ ଲେଖିଲେ ଏ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ
ଘରୀ ମର୍ଯ୍ୟାଳ୍ୟଗା ପ୍ରଳେ ଜୀବିମାରୀ ପ୍ରତି ଦିଆ
ପାଇପରେ । ଯୁ ପ୍ରଣ୍ଟର କହା ଦେବଳେ ନାହିଁ
ସୁତରଂ କିମିଶନର ସାହେବ ମହୋବୟ ବିଜୁ-
ରାଜର ପ୍ରଦୃତ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ସେ ଆଇନ
ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିଫିକେ ଭାବେ ଭାବେ କଥା ମୁଣ୍ଡ-
ରୁଥେ ଲେଖାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସଥା (୬) ସେଇଁ
ତାରଙ୍ଗରେ (୭) ଠକ ସେଇଁ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ
(୮) ପେର୍ହ କର୍ମଗ୍ରହୀ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେ-
ବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେ ତାରଙ୍ଗ କୋଟିଷ ଜାତୀୟ
ତାରଙ୍ଗଠାରୁ ଦ୍ୱାରା ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବଳ
ନାହିଁ । ଏଥାରୁ ଭାବରୁ ଭାବରେ ସେଇଁ କୋଟିଷ
କାହା କୋରସ୍ଥଳ ପହିରେ ଏବତି ନେବା ଥିଲ
କି ମଧ୍ୟଦିନଦାସ ମନ୍ୟରମ ପଢିଲା ପାଇଥା-
ନାହିଁ ମାତ୍ର ହେବୁ ତାରଙ୍ଗରେ କେଉଁଠାରେ
ତାହାର କବଟରେ ଦାଢ଼ିର ହେବେ ବିହୁ
ଲେଖାଇଛାନ୍ତି । ସୁତରଂ ସବରେ ଆଇନର ଧାରୀର
ମରେ ତୋଷେ ଅସକ ହେବାର ଅର୍ଥ ଦଣ୍ଡ
ଅଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ସ୍ଵଭାବ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦରି ସବରେ
ସୁପ୍ରେସନ୍ ଅବେଦନ ରହିବ ଏବଂ ଅର୍ଥ ଦଣ୍ଡ
ଫେରଇ ନେବାର ତୁଳୁମ ଦେବଳ । କିମିଶନର
ସାହେବ ଆପଣା ଗ୍ୟାରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି
“If Survey Officers disregard the
law or do not take the trouble
to acquaint themselves with it,
they have no reason to complain
if their orders are found invalid.
I have met with little else but
a consistent disregard or igno-
rance of the law in appeals that
have come before me from the
Settlement and Survey offices.”

ସେ ସମସ୍ତରେ ଅରେ ବରୁପେ ଥାଇଲା ଅବକ୍ଷିପ୍ତ ଅଙ୍ଗରାଜା ଛଡ଼ା ଆରୁ ଚକ୍ର ଦେଖିଲାନ୍ତି ।

କରୁଣାୟ ପ୍ରଧାନ ସତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା-
ନିର୍ମିତ ମନୁକଥ ଉପରେ ଅମ୍ବାନବର ଆଜ
କିନ୍ତୁ କହିବାକି ଲାଗୁ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ
ଜାତାଚ ସରକାର ବ୍ୟଧି ଲାଗିବ ନିମନ୍ତେ ଥବା-
ଦୁରଶୀ ହାକମଙ୍କ ହାତରେ ଜରିବ ବନ୍ଦୋବ-
ସର ଭାବ ଦେଇ ପ୍ରକାଳର ନାନାପ୍ରକାର
କଷ୍ଟାତ୍ମକ କଷି ପ୍ରକାଶାନ ରହିଥିଲା ।

ସଗଭାରେକଷ୍ଣୁରୀ ନ କରୁଇବା
ମୋତକମା ।

ବଙ୍ଗପରଦେଶ ଖୁଲୁକାଳିଯା ବାଜାରୀରୁ ସବୁଟି-
ବିଜଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋଟିଏ ଦୂରାଥ ମିଛନ୍ତିପାଇଠା
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ରବିବାର ଓ ଶୁଧିବାର ମୋହିତ
ହାଠ କବେସ । ଶାମାଚରଣ ତୋଷ ଆପଣା ସ-
ଗଡ଼ ଦେବ ସେହି ହାଠକୁ ପ୍ରତିପାଳିରେ ଥିଥେ
ଶାମାଚରଣ ଯୋଗ୍ବର ଘର ସେ ମିଛନ୍ତିପାଇ-
ଲାଟା ମଧ୍ୟରେ ନୁହେ ଓ ଜାହାର ସଗଡ଼ ତା-
ହାର ଦେବ ସ୍ଵରଙ୍ଗ ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟାର ବାହ
ରେ ଆସ । ମାତ୍ର ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟା ବିଷୟର-
ବର୍ଗୀୟ ମୁ ୧୮୮୮ ସାଲର ଥା ଆଜିର
ଆ ୧୯୨୫ ବ୍ୟବେ କିଥାଳ ଅଛି କୌଣସି ସଗଡ଼
ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟା ବାହାରେ ରହିଲେ ହେଁ ସେବେ
ଜୁରିରେ ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟା ମଧ୍ୟରେ ଜଳପ୍ରତଳ
ଦେବ କେବେ ସେ ସଗଡ଼ ଭେଜିଥାଏ
କବାରକାଳୁ ଦେବ ଓ ବେଳିଖୁବି କ କବାର-
ଲେ ସେହି ଆଜିର ଆ ୧୯୨୫ ର ଅନୁସାରେ
ଫର୍ଜିଦାସ ସୁପର୍ଦ୍ଦ ଦେବ । ଶେଷ ଲାଖିର
ଆଗୁନ୍ତସାରେ ଶାମାଚରଣ ଦୋଷ ଫର୍ଜିଦାସ
ସୁପର୍ଦ୍ଦ ଦେବରେ ସାତିଶୀଳ ଜୟପୁଣ୍ଡ ମାର-
ନ୍ତ୍ରେ ଫର୍ଜିଦାସ ବାର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଥା ୧୯୨୫ ର
ଅନୁସାରେ ବାହାରୁ ଜଳସ ଦେଲେ । ସେହି
ଦୁଇମ ଜାପଜରେ ବଜୀୟ ବବର୍ଣ୍ଣମେଳନ
ପଞ୍ଚରୁ କଲିବା ହାଲକୋଟରେ ଥପିର ଦେଲା
ଥପିଲର ଦେବ ଏହି କ ଯେପୁଲେ ଶାମାଚ-
ରଣ ପ୍ରତି ସପ୍ରାକରେ ଦୂରାଥ ଲେଖାଏ
ନିୟମିତରୂପେ ଆପଣା ସରତ ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟା
ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲୁ ସେପୁଲେ ସେ
ଆଜନାନସାରେ ଶତମନେ ବ୍ୟବହାର କବା-
ସିଗାର ପ୍ରକାନ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବ । ଏଥାର
ହାଲକୋଟର ମାନ୍ୟବର ବିଶ୍ୱରପଦମନ୍ତ୍ର
କିମ୍ବା ଅନୁକ୍ରମ ଏହି ଆପଣି ସୁରଜିତ ନୁହେ

ବାରଣ ଆଜିକଲ ଏପର ଅର୍ଥ କଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ
ପ୍ରତି ମାସରେ ବା ପ୍ରତି ଶ୍ଵିମାସରେ ବା ପ୍ରତି
ଏକଦର୍ଶରେ ଥରେ ଲେଖାବଁ ମିଛିରୀପାଲିଟୀ
ମଧ୍ୟରୁ ସବୁ ଥାଣେ ହେ ମଧ୍ୟ ରେଳନ୍ତୁଷ୍ଟ
ବୃକ୍ଷକାଢ଼ୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ । ଆଜିକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ଏପର ଅଭିଗ୍ରହୀ ବାହାର ହୋଇ ନ ଥାବ ।
ହିଣେଷ୍ଟ ଅଭିନମେ ସେହି ବର୍ତ୍ତି ବିଷ ଅଛୁ
ତହିଁର ମର୍ମ ଏହି ବ ସେ ସବୁ ସବୁ ମିଛିରୀପାଲିଟୀ
ବାହାରେ ଥିବ ମେଧରୁ କେବେଁ
କିମ୍ବା ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ ମିଛିରୀପାଲିଟୀ ମଧ୍ୟ ର
ଅଭିଗ୍ରହ କଲେ ସେବରୁ ସବୁପ୍ରକଥ ଥା ୨୯୭-
ର ଉଚ୍ଚିକ କାହିଁ । ମତ୍ତୁ ତହିଁର ମର୍ମ ଏପର
ଜୁହେ ସେ ମିଛିରୀପାଲିଟୀ ହାତରେ ଥିଲା ସମୟ
ସବୁ କେବେଁ ଦିନୀ ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ
ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟପକାରେ ମିଛିରୀପାଲିଟୀ ମେଧରେ
ବ୍ୟକ୍ତହୃଦ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଖାପର ଅଧିନରେ
ଅସେବ । ପ୍ରଦ୍ଵାରେ ଆଜିକରେ ‘ଘରମରେ’
ଦୁଃଖଦିଵ କାରାଗ ସେହିକେ ଘୋଜନ୍ତା ହୋଇ
ଅଛୁ ତହିଁର ଠିକ ଖୁବ ଆଜିକ କର୍ତ୍ତାମାନେ
ଦୂର୍ଧାର ଦେଇ କାହାନ୍ତି ଏବଂ ତେମାନେ ଅନ୍ୟତଃ
ଶତ ଶତ ଦ୍ୱିଦହାର କରିଥିବାରୁ ଅଦାଳତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋକଦମାର ଅବରୁଦ୍ଧବାରେ ବର୍ତ୍ତିର
ଅର୍ଥ କରିବେ । ଏ ମୋକଦମାରେ ବର୍ତ୍ତିର
ବନ୍ଦହାର ସେହି ଦୋହିଅଛୁ ବିଦ୍ୟେଷ୍ଟ
ସ୍ଥନ୍ତି କବିଦାର ହେଲେ ମାନ୍ୟଦର ବିଦ୍ୟାଲୟ
ପଢିଛି ମରିବେ ଆଜିକ କିନ୍ତୁ ଖାରା ଉଚ୍ଚଦ
ଆଜିକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭବେଶ୍ୟ ଅଟେ ଅଭ୍ୟବି
ଧାରାବରଣ ଗୋପ ଅପ୍ରକୃତ କରି ନ ସ୍ଥିତାରୁ
ଅଧିକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ।

ଅଟେମ୍ପାକେ ଥରା କରୁଁ ବିପ୍ରନେତ୍ର ମହୁ
ସେଥାଲାଇର ଦେଉଳାଇ ଓ କରିପଣ୍ଡବମାଳକ
ଯାଇବୋଟିର ଉପରିଶରୀର ବିଜୁର ମନୋମୋ
ପୂରୁଷ ପାଠ କର ବର୍ଷା କାରକ ହେବେ ।
ମୋଦ୍ଦମାଳର ସରଗାଥା ଧର ମୂଳକ ଭରକା
ଅନେକ ମେହିକାମେଲାଇର ଦେଖ ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରାଥାର ଏକ ଏହିକାଟେ ଏମନ୍ତ ଅଚ୍ୟାଙ୍କୁର
କୁଏ ଯେ ବାହାମ୍ବଦ୍ର ସରତ୍ତ ମେହିକାମେଲାଇର
ମଧ୍ୟରୁ ଥେବାକୁ ଦୟ କରିଛି । ବାଲବାହାକାଳ
କରିବାରୁ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୋଦ୍ଦମାଳକୁ ଭାବ
ଦେହାର ଅଥବା ପରମ୍ପରା ମନୋମୋ
ସରତ୍ତ ମେହିକାମେଲାଇର ପ୍ରଥାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି
ଆସି ବିଶାମକାରୁ ବାଦ ଲାଗୁ । ହେବେ

ଶେଷ ସଗତ ଘନ ଥର୍ମାତ୍ର ସହିବା ମିଳିବି-
କି ପାଲିଟି ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷତା ବିବିଦ ବା ଜୀବବାଜ
କରିବ ସେହି ସଗତ ଟିକ୍କସ ଦେବାକୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ।

ସାଧୁବିକ୍ ସମାଦି ।

ଲେଖକ-ମେଳେ ।

ଶୋର୍ଷ ସହତେଷ୍ଟୀ ଦଳେକୁ ଓ ବର୍ଷାମାନ ବିଭାଗର ମାଧ୍ୟମରେ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବିଧିରେ ଦଳ ଦେଇଥିବା ମାତ୍ର ନେଇ ଏବଂ ଦେଇଥିବା ପଦମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାଣୁ ପରମାଣୁରେ ଉପରେ ଉପରେ ।

ବାଲେଦ୍ୱର କହେବନ୍ତି ଶାର୍ଣ୍ଣରେ ନିଷ୍ଠାର ସବହେତୁ
ବଜେଦ୍ୱର ଥାର ପ୍ରାଚୀମାର ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ରଙ୍ଗ ଦେଖୁଛି ମାନ୍ଦ୍ରେ
ଓ ଦେଖୁଣ୍ଟି ବଜେଦ୍ୱର ପଦମେ ନିଷ୍ଠା ଚାଲେ
ଏ ନିଷ୍ଠାର ପରିଶ୍ରମ ବଜେଦ୍ୱର ଶାର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦିପାଇ !

ମହା ଏକ ସ୍ଵାକ୍ଷରକାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିନମୁଣ୍ଡରେ ଅଥବା
ଅନୁଷ୍ଠାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବ ଓ ଗମାନ ତା ମାଟେହେଲେ କଲେ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର, କୁକୁଳ ଦେଖିବ ବାର୍ତ୍ତର ସଂଖେତ୍ୟ ଦେଇ
କିମ୍ବା ଦେଇଲେ ।

ବୁଦ୍ଧରାହିନ ଏଇ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ସଙ୍ଗେପର ଲିଖି ଯାଏ
ମେ, ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ନାମର ସେଇତେବେ ଏବେଳେ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହେଲେ ଓ ଚାଇବ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଧିକା ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛିବା କି
ନିର୍ମିତିର ଅନ୍ୟଥିର ଲକ୍ଷ୍ୟାଳି କାର୍ଯ୍ୟର ପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବିଲା

ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅନ୍ଧାଳୀ ହତ୍ସାଧ୍ୟ ଏ ଶୁଣି
ତେବେ ପରିଷା ଜଳସମ୍ମାନ ହା ୧୯ ବିଷେବେ ଅବଲମ୍ବନ
ହେବ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଶାଶ୍ୱତ ଗୋର୍ତ୍ତ ଦେଖାଯାଇ ପଠିଲେ ହା ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କହିଲୁ
ମହାତ୍ମାରାମ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ହାତୁ ଶା ମନ୍ଦିର କୋଣ ଦୟା
ହେଲେ ।

୪ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କବ କଣେଇ ଓ ଅପଦ୍ରଶ ଛା
ହାତକାଳୀ ଦେବତାଙ୍କ ଦତ ମଜଳମାଲ ହଜ୍ଯା ହୁଏଇ
ପରେଣ ଗର୍ଭିତ ପରିଷି ମୁଦ୍ରା ତଥା ବାହୀ ହୋଇଥିବା।

ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଏ ହିନ୍ଦୁରେ କୁଳ କଷି ପ୍ରଥମ ଚୋଯାଙ୍ଗ
ଏ ହାତରେ ବନେ ସିଂହମାଟ କଣେ କୁଳେ ଆଜ
କୁଳ ମାତ୍ରକି ଅଧିକରେ ହୋଇ ଦେଖାଇ ଏହି
କେବୁଜା ମାନୁଷଙ୍କୁ ନାହିଁ ଆମେର ଜୀବିତ ଓ ଜୀବ
କେବୁଜାକୁ କହାଇବାକୁ ନାହିଁ।

ହୁଣ୍ଡ ଗଠାରେ କାଳୀ ବନ୍ଦଶବ୍ଦ ମାତ୍ର ଏବଂ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋପିତା ଉଲ୍ଲେଖନ ବନ୍ଦଶବ୍ଦ ସାଧା ମନ୍ଦିର
ବନ୍ଦଶବ୍ଦ ସେଇବା ହେବା ।

ତୁମର ବନ୍ଦିଲକର ଶ୍ରୀମତୀ ମହାପାତ୍ର ମାତ୍ରଙ୍କ ଅଳ୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇ ବେଳେ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମତୀ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ବନ୍ଦିଲକର ସାଥେରେ ବନ୍ଦିଲକର ପାଦମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇ ବେଳେ କରାଯାଇଛି ।

କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପାଇଲୁଛନ୍ତି ମାତ୍ରାକିମାତ୍ରା
ଦୂଷଣ ହୋଇ ପାର୍ଶ୍ଵର ଗୁଡ଼ିକ କରି ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ନାହିଁ
ଯ ଚିତ୍ତବାଦ ସ୍ଥବିଦ୍ୱାତ ମୁହଁ ପରିପାଳନକାରୀ
ଅଭିଭୂତ ହୁଏ ଏହି ମନ୍ଦିର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ
ଜୀବେ ପ୍ରାଣ ଜିବିବାର ବିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତୌରେ
ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କୁଣ୍ଡଳର ପଦମ୍ବର ଲିଖେ ଏ କହିଲୁଛନ୍ତି ଅପ୍ପା
ଦେବତାଙ୍କ ଏବଂ ସୁଭାବ ଏଠାଙ୍କ କରିଲୁ ତମ ଗାଁ
କୁଣ୍ଡଳ କହିଲୁ ଏବଂ ମୁଖେ ତୋକିଲୁ ଆଶମରୁ କର
ଏହି ପଦମ୍ବରାମୀର ପୃଷ୍ଠର କେବାର କେବୁ କରନ୍ତି
ଯେହିରେ ତେ ଶିଥୁ କହାଇଲାମେ ଏହି ଦୁଇକୁଣ୍ଡଳ
ପରମ୍ପରାକେ ଯେଉ ତୀରାଟିରେ ମରିପାରିବି କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ବୈଶାଖ ଏହି ଶିଥୁ ଏହି କରିଲୁଛନ୍ତି । ପ୍ରକଟିତିରେ ଏହି ପିଲାଟ
ମାତ୍ରା ପାଇଁ କିମ୍ବାଟିର କାମାତିର ଦେବାନ୍ତରେ ।

ମନେହାଲେ ବଳାରୁ କୁଟେଯା
ଦେଇ ଦେଇ ଥିବାର ପରାତ ମେଳା
ପରିବା ସବୁ ଥିବାର ନହେବ

ପୁଣ୍ୟକାଳେ ହରିଜନ ଦେଖିଲୁ କାହାକିର ହାତରେ ସାହେଜ
ହାନିକାଳ ପ୍ରଥମ ହରିଜନ ହମ୍ମରୁ କେବେଂପଦ ଗୁଡ଼ ମଧ୍ୟ
ଅବାକ ହସ୍ତର ମିଳିଲା । ଏହାଙ୍କ ଜୀବ ପ୍ରାଣବୁନ୍ଦେ ପରିଶର୍କଳା
ପ୍ରକାଳ ଅକ୍ଷ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶକା ଏହିର ମୂଳଦରଶ । — ଫ୍ରେମ
କରି ପଠେଇବୁ ।

ବ୍ୟାକୁଳ ଜୀବନକେଣ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେବା
କଥା କେବଳକଥା କଲେଖାଦ୍ୱାରା ଉପରେ କଲେଖାମାତ୍ର ନା କଥା
ହେବେ କେତେ କଥାକଥାକଥା କୁଣ୍ଡଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଆଜି
ବହୁବ୍ୟାକୁ ବ୍ୟାକୁଳୁ ଯେବେ ଯାଗାନାହିଁ ଏହିଅନୁଷ୍ଠାନ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାନାମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସୁମଧୁର ବ୍ୟାକୁଳୁ
ଦେବତା ଅବ୍ୟାକୁଳୁ ହେବାରେ ଏ ସମୟ କବାର

କୁଳର ମାତ୍ର ସେବାରେ ପାଇଁଛି ଅନୁଭୋ ।

କେବଳ ସମ୍ପଦରେ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାହିଁ ।
ଏହି ଦୋଷରେକା ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାତୀୟ ଉତ୍ସବରେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଦୂର ଦୂରକାମ ସଥିବ ଦେଇବ । ଶୌଭଗ୍ୟ କରିବ
ଏହି କୋଣ କୋଣ କାହାରେ ।

ହୃଦୟରେ ପାତ୍ର ହିଁ ଯାଏ ଏବଂ
ମୁଖ କହିଲା ଯାହା ହିଁ ହେବାର ପାତ୍ର
ହେବାର ପାତ୍ର ହେବାର ପାତ୍ର

ମାତ୍ରାରୟୁଗଠାରେ ପଦ୍ଧତିର ହେତୁର ମ୍ୟାନ ଏ
ବସ କୁ ୧୦ ଏ ଶୈଳେ ହେତୁ ଅର୍ଥମଣି ହୋଇ ଯାଏ
କାବ ହେତୁ ନିଜର । ଏଇ ହେତୁରେ ଏଇ ମାତ୍ର
ହେତୁ ।

“ପ୍ରାଚୀର ମାତୃକିଙ୍କ ଦଶମ ଦେଖାଯାଇଲା ଏହି
ଦଳେ ଦୟା ଦକ୍ଷ କହିଲା ଯାଏ ଦୟା ସମ୍ମାନ
ପାଇବ ଥିଲେ । ଏହି ମଧ୍ୟକେ ଅନ୍ତରେ ବିଦ୍ୟାର
ଦାତାଙ୍କଙ୍କ ଦଶମ ଦୟା ନ ଦିଶାଯିବ ପାଇଲାବା । । ।

ତୁ କେବଳ ବ୍ୟାପକ ଦେଖିଲୁ
ଅଛି ଯେ କୋଣରେ କୋଣରେ
କୋଣରେ କୋଣରେ କୋଣରେ

ପଣ୍ଡାବର କାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦୟ ରିଆବାକୁ ସର୍ବ
ଚଂପିଗୀ ମାନ୍ଦେ ସେ ସତଃକାଳୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଲାଭମାନ
ଯୋଗି ଦେଇ । ଅନୁଶେଷରେ ବିଷ କିଛି ହେଉ ଗଲା ।
ନେଟ୍ ପାଖରେ ଥିଲେ ଏ ଜଗାମୁ ସତାପେଣା ଜାତିମ
ଅଛି ।

ଅଶ୍ରୁମାତ୍ରର ହୃଦୟର ପଦିନ୍ଧାରୀ ମହାଶ୍ରୀ ବିନାପ
ପାଇଁଯାମେଣ୍ଠର ବିନନ୍ଦର ପୁରୁଷ ମେଦର ହୃଦୟ ମନୋଜାଗ
ହୋଇଥାରୁ କଲିମାରୀ ତା ଏହି ଉପରେ ଆଜୁ ବନବରେ
ବୈଶ୍ଵ ବିଶ ହୋଇଥିଲା । ସଙ୍ଗ ଏହିନାହିଁ ଅଧୀନତ
ସାହେବ ସମ୍ମାନର ଅପରାଧ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ କରିଥିଲେ । ସେଇ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳପାତର ମନୀଶାଖା ହିନ୍ଦୁ ତେମାଙ୍କିରୁ ପରିପବରେ
ଦେଖିବାକୁ କରିବା କରେଇନାହାର ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ପାନୀର ଅଛଳକୁ ସ୍ଵାତ ମିଳଇ ଦେ ଯୋ ସୀମ
ପରିଷେ ହେଲାଏ କାରାଣ କୋଣ ହୋଇଥିଲା ।

ତୋଟିପଦ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତରେ ମୟକହାତମାତ୍ରେ ଦଶୋ
ତମେ ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧକାଳ ସନ୍ଧାନ ମିଳଇ । ଏ ଦଶୋହି-
ତେ ଦିଲ ଆହାରାତର ବିଜୟ ।

ପୁରୁଷୀର ଦୁଃଖାବେ କୁରିଛ ସାହୁ ଅମ୍ବିନ୍ଦୁର ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସକରେ ସେଇ ଅବସଥତ୍ତ ସଠାଇଥିଲେ
ଏହିରେ ସୁନ୍ଦରାଜ କୁରିଛ ଏକଥିଲୁଚୁବୁର ଏକାର ଜଣାଇ-
ଅନ୍ଧରୀ—ଏହିର ପଦମଣି ଦଳ ଦେବ ନାହିଁ ଏହି

କୁରୁତ ଅଟେବଳ ଲୋଗରେ ବାହୀ^(ସବି) ପଥ୍ୟରୂପେ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ମେହି ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ପ୍ରକାଶ ମିତାଏଥିବା ଅଧିକରଣରେ ତା' ଏବେଳାକାରୀଙ୍କୁ
ଦିଲାଖପା ମଧ୍ୟଠତେ ଫୌଜିବାର ଅଧିକରଣରେ କଣେ
ପରିଷକା ଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ୩୦ ମା ଅର୍ଦ୍ଧକ୍ଷର୍ତ୍ତମା ଘଟିବ
ଦେବାର ସଧାର ନିଜି । — ଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ୩୦ ମା
ଦେବା ରଥର । ପଥ୍ୟକ୍ରମରେ ମନ୍ତ୍ରକାରୀ ନିଶାଯ ଉପା-
ର୍ଥର କରିବା ଏକକ ନିକଳିଯ ।

ଯାତ୍ରପୁର ସମାବ୍ଦ ।

କୁଟୁମ୍ବ ଦିଲ୍ଲୀର ଶ୍ରୀମତୀ ପଦ୍ମଲାଲ ନାଥ ସାହେବ
ତଥା ମୀରା ଚାନ୍ଦିର ପଦ୍ମଲାଲଙ୍କରେ ଏଠାରେ
ଦେଖି ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ଅର୍ପିଷ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଦ୍ମଲାଲ କହି ତାଙ୍କ
ଦୁଇ କଥାର କେନ୍ଦ୍ରାଳ ମାଟେ କହିଛି ପ୍ରଜାତି କଣ୍ଠରୁଗ୍ରାମୀ
ଦୁଇ କଥାର କେନ୍ଦ୍ରାଳ ମାଟେ କହିଛି ପ୍ରଜାତି କଣ୍ଠରୁଗ୍ରାମୀ
କରାଯାଏ ।

ଦେଶର ଦୟାପତ୍ର ମାତ୍ରବ୍ରତ ଜ୍ଞାପନ କମିଟିର ପାତେବ
ଏହି ଦେଶକର ଶ୍ରୀପତି କୃତ୍ତବ୍ୟ ସୁଧାରଣାକ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ରବ୍ରତ
ଯୋଗେ ପଢ଼ିଥାଏଇଲେ ନାମାଦୁର ସବୁରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ଏହି ସୁଧାର ମାତ୍ରବ୍ରତ ପୂର୍ବ କେବଳ ଅଛି ତଥାରେ
କୁଣ୍ଡଳକାଳ ।

ଏହି ବୃଦ୍ଧମାନଠାରୀ ଏଠାର ଲଙ୍ଘନଙ୍କ ଛଳ ମୁହଁରେ
ମାନୁଷଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପଣ୍ଡଶା ମୁଖ୍ୟର ଦେବତାରେ । ମାନୁଷଙ୍କରେ
କୁଟୀ ବା ବର୍ଷାକୁରେ କୁ ଏ ଏହି ଅଗ୍ରମ୍ଭମାନେରେ
କୁ ହୋଇ ଏକଥିବା ସଫଳତା କୁ ଏହି ଏ ଏହି ପଣ୍ଡଶା
ଦେବତାରେ ।

ଦେଇଲାର ନାମ ଅପର ପାଖ୍ କୁ ଦେଇଲାର ମହା-
ଦେଇଲାର ଅକର୍ଣ୍ଣର ଚଢ଼ା ଶାତରେ 'ଆଜିଥା ଏକବାବୁ
ଅଧିକା ଏକବାବୁ ଯୁଗର ଦେଇଲା ପାଠରେ ଏହି କର'
କଳନ୍ତାମାର ପ୍ରାଚୀ ହସ୍ତର ବନ୍ଦବାଳ କିମ୍ବାରେ ବେଳବାମୁକ
ଏ ହୋଇଅଛି ।

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ପାଇବାଇଛିତୋ ଯାହାକୁ ତୌରେ
ମାନୁଷଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିଲୁ ଭାବୀ ହୋଇଥିବ ସୁର
କଣ୍ଠରେ ଦୃଢ଼ ହେବାନ୍ତିରୁ । ଏ ନିଷୟରେ ଏଠା ସୁରାପ ଲକ୍ଷ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାରୁଙ୍କରିବାରେ କରିବା ନମିନ୍ତି ଅଧେ-
ରେ ଆମେ କହୁଅଛୁ ।

ପର ଏକାଙ୍ଗ ସାଲ ଶ ଅମ୍ବକ ଅନୁମାନେ ହିନ୍ଦାର ତେ
ବ୍ୟବସାୟକାରୀଙ୍କାରେ ଜାମ ଦେଇଛନ୍ତି କରୁଥିବାର ଲାଖ
ଟଙ୍କା ସେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସତର ମଳାନ ଡାକ୍ତା ଅଛି କୌଣସି
ପାଇଁ ତୁ ତୁ ବାହୀ କୁଣ୍ଡର କମନ୍ଦ୍ର କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଞ୍ଚ ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାଇବା ଏବଂ ବସ୍ତର ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପୋଲି
ଦେଇ ଅନୁମାନର ବେମାନଙ୍କ ପଢ଼ି ଧର୍ତ୍ତରୁ କର ଯିବାର
ପଦେଇ ହୋଇଥାଏ । ଏହିକର ଅନୁମାନ ଯଠାରେ ଯାଏ
କି ବାଲକାଳକ ଦରଖାତ ବାଲକ ହୋଇ ଏବସର
ମେତା କଟକ ପାଖକାଳର ଘରାଣାଟ ହାତମଳାତାର
ପଠା ପାଇଅଛି । ଶାମାନ୍ୟ ଏବସର ବାହୀଙ୍କ ଦେବି କି ଜମୀ
ପାର ଝରିବ କରି ତମା ଉତ୍ସବଧାରୀ ମୃତ୍ୟୁ ପାରୁ
କଲେ ସେଥିର ଜାମ ଦେଇଛନ୍ତି କରିବା କାହାର ପଶ୍ଚାତ୍
ହେଲାପଣା ପାଶି କେବେ କଟକ ମୁହମମ୍ବ ଯିବା ସେ
କରେଇବ କଷ୍ଟକର ଓ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ତାହା ପାଖକାଳ ଅନୁମାନ
କରିବାକୁ । ଏ ନମ୍ବକାର ବାଲକାଳାକାଳ ମନ୍ଦିରମା କାହାର
କରିବ କରିବାର ଲୁହ ଏଠା ସବୁକିମଳିକ କାହାମଳ୍କ ଅର୍ପଣ
ପଥକା ନମ୍ବକୁ ଏକ ପାଖାରି ଦରଖାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କଲେ
ଏଇ ପାହେବ ବଠାର ଅନୁମାନର ସମୟରେ କିମ୍ବ ପାଦିଶାଖା
ପଥକର ପାହେବ କାହାହିଁବ ଏ ତଣ୍ଡ୍ର ବିଶ୍ଵ ବିଶ୍ଵ
ଦେଇ ପଠାଇବେବାର କିମ୍ବ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାରାଣୀ ପ୍ରକାଶ ଅମ୍ବେଦକ କାନ୍ତା (ଇଥିର କିନ୍ତୁ ଉପରେ ମେଳକର) କାହା ବୃଦ୍ଧତାବ ବାଲକ ଏବେ
ତ ଅବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ତା ୧୦ ବର୍ଷ ବୃତ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରିତ ମାଲା-
ଗା ସରର ଗୁରୁ ଜାତୀ ହୋଇ ଦେଖିବ ଓ ବାହୀପରୁ
ଗତ ଓ ଅଭିଭାବ ଅବ ପ୍ରାୟ ୫୫୦ ଲାକ୍ ଜର୍ଣ୍ଣ ମାଲ
ବ୍ୟସ ଯାଇଲେ ଦେଖିବାର ଅଭିଭାବକ ହେଉ କବଳ
ବଳିବଠାରେ ବନ୍ଦ ଦେଖାଇ ଦେବତାରେ ବଳ ସଙ୍ଗ-
ମନ୍ଦିର ଯାଇ ଅବ ଅନେକ ଅନୁଭବାଳକରେ ଗୋରା ଠିକଣା
ତାର ପ୍ରେରିଥିବାରୁ ସହ ଲାଗୁ ବାରୁ ବୃଦ୍ଧମାତ୍ରକ
ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷବାଦୀର ପାଦର ସେ କାମକୁ ଯାଏ ଏବେବେ
କୁରୁମାଳ ବନ୍ଦ କି ୩ ଏ ଅସାମୀ ପ୍ରେସାର ବନ୍ଦ ଅନ୍ତି-
ମୁହଁ ଓ ବନ୍ଦ ନଥର କି ୩ ଏ ଅସାମୀ ଲଗ୍ନଭାଷ ସାକାର
ଦୟାକୁଣ୍ଡା ବୃଦ୍ଧମାତ୍ରକ ବାରୁ ବନ୍ଦର ପରିପରା ବନ୍ଦ
ତାର ଏ ଅସାମୀ କ୍ଷେତ୍ରାର ବନ୍ଦବାନ୍ଦ ଧର୍ମବାଦର ପାରୁ
ପାରୁକୁଣ୍ଡା

ପ୍ରକାଶକ ।

ଯତ୍ପ୍ରେରକଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କଲାନ୍ତି ଅମ୍ବୁ
ଦିଲ୍ ହାସି ବୋଲି ।

କୁଳାଳ ମହିଳାପ୍ରଦେଶ ପଞ୍ଜାବ ମନ୍ଦିର

ପ୍ରମିଳେଖ ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତା ଉତ୍ତଳ ଦେଶର
ଯୁକ୍ତରେ ତିବି ଓ ବାହ୍ୟରେ ଅପଣ ପାଖୀ

ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରୁର ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଚ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଅଟକି । ଅପଶଙ୍କାରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିଲୁ । ଅପଶଙ୍କା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗୁରୁ ଅପଶଙ୍କା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ହିତ ସକାଶ ଅପଶଙ୍କାର ସ୍ଵାର୍ଥ ଭାବ କରିଥିଲୁ ।

। ଅପଣ ମାତ୍ରମର ଦେହକାରେ ଜୀବନ
ସମର୍ପଣ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅର୍ଚ୍ଵାର ବର୍ଷୀ ଏହି-
ଯେ ଅପଣ ବଳୋବସ୍ତୁ ସମଜରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ
ଥରେ ବହୁ ଲ ଜୀବିତେ ହେଲେ ଦୃଶ୍ୟମାନ—
ଆକାଶ ଓ ନିମ୍ନବୁ—କଷ୍ଟମାତାର ଥରେବ
ଜୀବନବ୍ୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତିମାଳ ସମୟରେ ଘରୁକ ମନ-
ରେ ଅଲୋଚିତ ହୁଅଛି ବା ବିବାହଆବ ।
ସେବୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଡେଲି ମୁକ୍ତାରମାତର୍କ ଜୀବି-
କାର ଥବନ୍ତିକ ବା ଜୀବନରୁ ତାହା ସେହିମାଳ-
କର ପଣ୍ଡ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ ଅଟେ । ସାଧାରଣର ନୁହେଁ
ସେହେତୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର କାମ୍ୟ ଏକ ଲୋକର
ନୁହେଁ । ଏ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟାପାରରେ ରଜ, ମନ,
ଶିଖିତ, ଅଧିକାରୀ, ସଦ୍ୟ ଓ ଅସଦ୍ୟ ସମୟରେ
ଦାତ ଥାଏ । ସମସ୍ତେ କହୁ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି
ବା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅସୁଦେଶୀୟ
ଲୋକମାନେ ତାହାକର ଚିରତରଙ୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗବୈକ
ଅନ୍ତରୀ ହେତୁ ବା ବିଶ୍ୱାସିତା ହେତୁ ବା ସବ-
ରଷ କାମେକର୍ତ୍ତରମାନଙ୍କ ହାତ ହେ ଅନ୍ତରୀ
ଓ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ହେଉଥାଏ ତାହା ବିଶେଷ
କଣ୍ଠମାକର ହାତ ନିବାରିତ ହେବାର ଅବ-
ଶ୍ୟବ୍ୟ, ସୂତ୍ରଙ୍କ ତାହା ଡେଲି ମୁକ୍ତାରମାତର୍କ
ପଣ୍ଡବଦିବ୍ୟ ଅଟେ । ସାଧାରଣକିମ୍ବା ନୁହେଁ, ଏହି
ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵମନେ ଅପଣ ଅପଣଙ୍କର
ବନ୍ଦିବ୍ୟ କରିବାରେ କହାପି ତୁଟେ କରୁଥା-
ହାନି ବା ଉପରେ କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକକ
ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ସମନେ ଅମ୍ବାକର ବିଶେଷ କହୁ
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏ ଦୃଢ଼
ବନୋଦସ୍ତ ବା ଗ୍ରାମ୍ୟନାଳ ସମଗ୍ରୀୟ ସାଧାରଣ
ତତ୍ତ୍ଵମାନ ବିପାକାର ନିଷ୍ଠା ହେବ ତାହାରେ ଚିର-

ପ୍ରେସ୍ । ଗଉର୍ଣ୍ଣମେଘ ଭିପରେ କିର୍ତ୍ତର କଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ କଳିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଗଉର୍ଣ୍ଣମେ-
ଘ ରାଜବିର୍ଷଣୀ ସଙ୍ଗୀଥଳ ଦ୍ଵାରା ସୋବେ
ମମତା ଆଏ ନାହିଁ । ସବ୍ବଦୀ “ଦେହ ଦେହ
ଧୂନଃ ଧୂନଃ” ଏଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗନ୍ତ ହୋଇ
ଆଏ । ଏହୁୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ୍ବ ସମର୍ଥଳ ଭିପ-
ରେ କିର୍ତ୍ତର କରିବାକୁ ଦ୍ଵାରା ଗଉର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ସବୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । କିମ୍ବା
ତାରେ ମଧ୍ୟ ଘନେକ ଅର୍ଥ ଅଛି । ପାରା

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦର୍ଶିକା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧

ଗା ୨୯ ଦିନ ମାହେ ବିପ୍ରସର ସନ ୧୯୫୫ ମସିହା । ମୁ । ୦୨ ଜ ଅବେଳା ହଙ୍କ ୧୯୫୫ ବାଲ ମନ୍ଦିରାର ।

ପୃଷ୍ଠା ୨

ଅଷ୍ଟମ
ପଞ୍ଚମୀତଳା
ଟେଟି

ଦିଲାକେବେ ଝାଣ ଗସ ଦେବାରୁ ବସିମା-
ନନ୍ଦବିନାମକ ଶତ୍ରୁଗୁ ଧରିଥୁଲ ଏବି ତେବେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ଅରମ୍ଭ କଲିଥିଲେ । ଗର ମର
କିମ୍ବାରିତାରୁ ମରିଥାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବାରୁ
ହେ ହଲର ଅରାର ଦୂରସାରଥାରୁ । ପଦନ ଗା-
ତାନର ଅରାର ଧରିଥୁଲ ଏବି କିମ୍ବାର କିମ୍ବା-
ର କିମ୍ବାର ଦୋରଥୁଲ । କିମ୍ବାରେ ପଦନ
ଗୋପାଳ ଦୋରଥୁଲ । ଶାତ୍ରୁ କିମ୍ବାର ।

ବାର୍ଷିକ ହର୍ଷାରୁ ସମାବଳୀ । ଏହି ମହା-
ପତ୍ରବେଶରେ ଦେବାମା ଅବାଳତ କଠେ-
ରିମାନ ଗର ଦୂରସାରିତାରୁ ୫ ୩' ଜ ବନ
ଦୋର ଅଛି । ଅଗାମୀ ଅବ୍ରାବିରମାର
ଗା ୨୯ ଗରେ ଘେରିବ । ଉଲେକୁର ପଢ଼ିବିଦାର
ପ୍ରତିକ କରେଇମାର ଅଗାମୀ ଯୋମବାରିତାରୁ
ଅରମ୍ଭ କର ଅରାର ଅରମ୍ଭକର ମାର ଗା ୪ ରାତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ବହୁରୁଚି ଅରାରି କରିବାର
ପିଇବ । ବନ୍ଦକ ପିରିଂକିମାରିବ ପଦାର୍ଥ ମର
କରେକୁର ପରି ୬ ୮ ୯ ବନ ଦୂରର ।
ଅରାର ଅଗାମୀ ରାତ ପତ୍ରାକ ନିମଳେ ଅମ୍ବେ-
ମାରେ ପାଠକ ମାରିକାରୁ କିମ୍ବାର ପରିବାରୁ ।

କର ଅରେବକ୍ଷେତ୍ର ମେବର୍ତ୍ତ ବଜାର
ପ୍ରେଟିକ ଚିକ୍କି ଦେବାରୁ ମଧ୍ୟବେଶରେ

ପ୍ରଥାକ କମିଶକର କୃତିବର୍ଷି ଶାହେବ ଉତ୍ତର
ପରି ମର ବୈବନ୍ଧ ଦୋରକର ପ୍ରଥାକ ମେମର,
ଦେବାର ଶାହେବ ପ୍ରତିକର ପ୍ରେଟିକ
ଏବି ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଥାକ ଦେବନ୍ଧର ପଟକ
ଶାହେବ ମଧ୍ୟବେଶର ପ୍ରଥାକ କମିଶନର
ଦେବାର ପ୍ରତି ଦେବାର ଅଛି । ଶ୍ରୀକୃତ କଟକ
ଶାହେବ ବଜାରରେ ଯେବର ସୁଖୀର ଅରକି
ଅଛିକୁ ଦେବାର କୁଥାର ମଧ୍ୟବେଶବାସିମାରେ
ଗାହାର ଅମଳରେ ମୁଖରେ ଉଛିବେ ।

କିମ୍ବାର କ୍ଷେତ୍ର ମାଧ୍ୟଲ କରୁନରେ
ବିଶ୍ଵର ଶୁଭାବଳିମାରିକେ ଧୂନଦାର ଆ-
ବେଦନ କରିବାରୁ କାରଣୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୈନିକ
କିମ୍ବାର ବିନିକ ବିନିକ ପାରିଜମେଶରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି କି କରିବ କରିଅମେଶରେ
ଏ ବିଷୟରେ କରିପିଲୁତ ଗଲକ ଦେବକ ଏବି
ଜାତା ଶାପୁ ଦେବରାଧରୁ କର ଅବେବକରୁ
କିମ୍ବାର ଦେବ । ଏଥୁରୁ ଜାତା ମାରୁଅଛି କେ
କୁତଳ ମହିଦାର ମାଧ୍ୟର ଦୂରମେଦ୍ର କି-
ଲାଗିଥ ବ୍ୟବସାର ପିନ୍ଧ ଦେବାରୁ ତେ-
କ୍ଷେତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି । କରିବ ଗକୁର୍ମେଶ ଏବି
ମୁକ୍ତ ମଥ ସାଧ୍ୟ ଅପାମାନିତ୍ୱ ବିନ୍ଦୁପୁଣ୍ଡରେ
ଏବାଧକ ଅର ଜାତାର ଅଛନ୍ତି ଏବି ସେବରୁ
କାଗଜ ପଢ଼ କୁରିଥୁଲ ପେନ୍ଟରକ ବିରାପରେ
ରହିଥିଲ । କରୁଅବାର ଅଛନ୍ତି କଲିପିଲୁତ ଲେ-

ତବାର କର ପ୍ରଶ୍ନେଜନ କାହିଁ । ଏହି କରୁ
କର ଅର୍ଥକ ଅବସ୍ଥା ଏହିମାରେ କର ମାତ୍ର
କର ହୋଇ ନାହିଁ । କରିବ ବ୍ୟବସାୟିକ ମାତ୍ର
ରବିବାପାଇଁ ମାତ୍ରର ଉଠାଇବେହାର ରହା ଦେ-
ଲେ ଉଠାଇବେହାର ଦୁଇତମ ଏ
ଆପାଳ କପାଳ ଅବସାର ରାହା ଏହି
ଏବି ରହ ଧାଇଁ ଅବୁ ମେରୁ କର
ଶୁଭା ଦେବେ ।

ତଥେ ପତ୍ରପ୍ରେରବୁ ଲେଖି ଅଛି
ବୋନ୍ଧୁମା ମୋ । ବାନୁକାଥ ପୁର ମୁ
ଦ୍ରସ୍ତରେ ମୁଠ ମୁଳମେ ବିଲୁଖାକର
ମସଜିଦରେ ଗର ବାହରାଧାର ଏବି ହୁଏ
ଏବି ଦୂରର ମଳନିଧ ହୋଇଥିଲ । ଏହି ପ୍ରାମ୍ଭ
ଦେବକର ମୁଧରମାର ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷ ସମଦେବ
ହୋଇ ଥିଲେ । କଷ୍ଟମାନୁଧାରେ ଧର୍ମପ୍ରସର
ମନ୍ଦିରବସଧାର ଧାର ହେଲ ହୁଏବାରୁ ଏହି
ଦୂରପ୍ରକର ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ମୁହଁମି ମହିମନ ଲଜ୍ଜ-
ପୁର ଖାତ ଗୋଟିଏ ସୁନର ଦୂରଗାନ୍ଧାର ଧର୍ମ
ସମାଜିତ୍ୱ ଅନେକ ସବୁଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି
ମନ ଅପୁ ପ୍ରଦାନ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ମାଦର
ଦୂରନ୍ଦିଶ ଦୂରବାର ପ୍ରଦାନ କରି ଦିନ୍ଦୁରୁ
ଦେବା କାରାର ବସନ୍ତମୁଖ ସମ୍ମନ୍ଦୁ ଅନୁବେଶ
ଦିଲେ । କରୁଅବାର ମନ୍ଦିରର କରିବେଳେ

କାରମାକେ ସମାଜର ବଦ୍ରଲୋକଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ପ୍ରଭକର୍ତ୍ତା କଷ୍ଟର ବିଦୟୁ ଦେଇଲେ । ପଞ୍ଚଶିଳ
ହେବଳ ଦୂଆ ଅମୋଦ ପ୍ରମେତରେ ତ ପଢା
ଛ ଧର୍ମ ମନ୍ଦିରରେ ଏକଟିବ ହୋଇ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର
ପାଠ ଓ ଧର୍ମ ଓ ଜୀବଜଗତ ଉପଦେଶ ଶ୍ରବଣ
କରିବାହାର ଧର୍ମ ଜୀବନର କ୍ରମକ ସାଧନ
ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଧାନ ଦୟାବିହାରୀ ଏବଂ ସତକ
ପ୍ରାକରେ ଏହିପରି ଚାହା ବାହୁଦୟ ଥିଲେ ।

ଶୁଭବାଲ୍ ଦେଖୁଥିବ ନାମକ ଏହି କି ୧୯ ରୁ
କଷ୍ଟକର ସୁତ କରି ବାଟରେ ଯାଉଥିବା
ଦେଲେ ଅପେକ୍ଷା ମୋର ବେଳେର ଜ୍ଞାନକ
ଠାରେ ଧାରଣିମେହ ତାମବ ଛଣେ ଦେଇ
କର୍ମଶୂନ୍ୟାଦାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବରେ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରିତ
ଥିଲା ମିଥ୍ୟା ଅଭିଵୋଗରେ ବେଳେପାଇରୁ
ଜାହାର କର ଆଖି ଅଛି କୃତିଜୀବ ସଙ୍ଗ
ସହି ବୁଝିବାକିମେ ସବୁ କରି ଉତ୍ସବେ ବାହୁ
ଥିଲେ ବନ୍ଦପୂର୍ବକ ଦେବତାର ଉତ୍ସବଙ୍କ । ବଜା
କାରେ ନାରୀର ରତ୍ନେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳର ଜଳ ମୋ-
ହତମାର ଦୟାରୁ କଲେ । ମାତ୍ର ତୁରିମାଳର
ସଥିରେ ପତରେବ ହେତୁକୁ ଅନ୍ୟ ଆଶାମେଳୁ

କାଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦେହକଳ ପାଇଲ
ଦେଖିଲୁ ପଠାଇଦେଲେ । ପାଇ
ଦେଖିଲୁ ମାନ୍ୟବର ମାନ୍ୟଭରସବ
ଅସମି ସପ୍ରସରେ ଏହି ମାନ୍ୟବର
ବଜେଯାପାଥଖାୟ ଅସମି ଫଳୁକରେ
ଏକୁ ଶ୍ରୀମତ କମ୍ପୁଟରଙ୍କ ଶେଷ
ପଥାରେ ଗନ୍ଧ ପ୍ରେସର ଦେଲା ।
ଏ ପ୍ରଥାନ କମ୍ପୁଟରଙ୍କ ମହୋଦୟ କମ୍ପୁଟର
ବଜେଯାପାଥଖାୟକୁ ମରିଗେ ଏକିମ୍ କୋର
କାଳେମେହିକୁ ମାନ୍ୟବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହିତ ଚାହିଁ
କାମ ଦିଏ ବୈବ ଦଇବାର ଅବେଳ ଦେଇ
ଅହୁନ୍ତା ଏ କଣ୍ଠରେ ସବୁ ସାଧାରଣ କରନ୍ତୁ
ଆଜିନ କୋର ପ୍ରଥାନ କମ୍ପୁଟରଙ୍କିଲୁ ଧଳ୍ୟବା
କ ଦେଇ ଅଛି ।

ତୁମେ ଏ ନବସମାଦ ଲେଖିଥିଲୁ କ
ଗାଲେମର ପେରିପେଣାଇଟୋ କେହେବେଳିତେଜ
ପ୍ରଭବାବସର ଦୂରୀପ୍ରଭବ ଦେଖାଏ କର
ଆର୍ଯ୍ୟ କର କର ଗୋଦାମଦାରିତାରୁ ସମାଜ,
ଚିତ୍ରପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଘେରେଇବେ ପାଦା ବନ୍ଧୁତା
ପୁଅବର୍ତ୍ତି ଫମ୍ପୁଦାରୁ ସେହି କବିତା ଅଧିକ
ଦେଖିବାରୁ ଏକ ବାକିବ କଥରେ ଶାକ ଅଛି
କବିତା ଅଧିକ ଦେଇଥିଲି ଏକ ଶକ୍ତିକାରୀ ଲୋକ

କର ଦସ୍ତ ଦେଇଥିଲା । ସହପୋଗୀ ସଥାର୍ଥ
କହିଅନ୍ତିରୁ କି ଏକବାବମ ଉପରେ ଏକଥିବିବଳ
ଆଦୟ କରିବା ଛାଡ଼ିବ । ଏଥରୁ ବାବେଣରୀ
ବମ୍ବାବ ବାହିବା କହନ୍ତି କି କେବଳ ଘୋବାମ-
ଦାବିମାନେ ମାସୁଲ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଖୁଲୁଷ ବିକେ-
ବାମାନେ ଏକମୟମୁକ୍ତେ ଗୋଟିଏ ତତ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିଲା ମାସଭରେ ଦୋଷାତରେ ରଖି ବିବର୍ତ୍ତ
କରିବା ନିୟମ ହୋଇଥିଲା । ଯେବେ ବାହିବାନ
କଥା ଠିକ ହୁଏ ହେବେ ତେଥେବେଳେ କଥିବ ଥ-
ବ୍ୟାପ୍ତିର କମିଶନରଙ୍କ ଅବଧିର ଦେଇ
ନୁହେ । ଅଧିକ କରିଲୁଇବ ଅଥବା କରିବାରେ ଏକମୟମୁକ୍ତେ ୧୦
ଗୋଟିଏ ଟିକ୍ଟୁ ଅଧିକ କି ରାଜ୍ୟର ନୟମ ଖୁଲୁଷ
ଦୋଷାକାରଙ୍କ ବାଧୁତିକ ହେବେ କି ନୟମ
ଦେଲେ କିମ ଦେବ ତାହା କହିବିବା କିମ
ତହିଁପାଇଁ ସୁବ୍ୟବସ୍ତା କରିବାକାରି କମିଶନର
ରମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେକ୍ଷ କରିବା ଛାଡ଼ିବ । ଅଧିକ
କରିଲୁଇବାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଦେଖାଇ ଦେଲେ କି
ମିଶନରମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବ ପ୍ରତିକାଳ
କରିବେ ।

ପ୍ରଦେଶ କାନ୍ତିକା ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନର ସଂକଳନ
ମୁଖ୍ୟମ ଦୂରାଶ୍ରେ ପ୍ରାଣବିହୀନ ବସର୍ଜଳ ସ୍ଵର୍ଗ
ବେ ବ୍ୟାପାରକ ବଜାରକାମ ଦୋଷ ସ୍ଵର୍ଗ
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଜୀବନ କରିଥିଲେ କି ମେହିସରେ
ଚୋଇ ଶ୍ରୀହତ ଭାଇ ବାଜା କି ଲାଜ କେବଳ
ଫୋଲବ ଏଣୀ ଉତ୍ସବଦ ମଧ୍ୟରେ କାଜା ବାଜା
ବା ମାତ୍ର ଏଥରେ ସୁଭା ମୁସଲମାଜିଲର
ପୃଷ୍ଠା ଦେଇ ନାହିଁ । ସେମାତେ ମସଜିଦମଧ୍ୟରେ
ଠେଳା ବାଜା ପଥର ପ୍ରକ୍ରିଯା ମରୁବ କରି ତ
ନବବି ଦୋଷ ଥିଲେ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ପୂର୍ବରୂ ବସର୍ଜ
ହୋଇ ମସଜିଦ ନରମାଜିରେ ଧର୍ମ ଉତ୍ସବ
ଥିଲେ ଏଣେ ଧ୍ୟାନ କରେବିରୁଥାହେବ ସେମା-
ବେ ଉତ୍ସବ ସୁଲେ ପ୍ରଥମ ମୁସଲମାଜିମାତେ
ନ ଏହି ଘରବତ ମେହିସଙ୍ଗେ ଥିଲା କାହା
କିମ୍ବା ବସରବାନ୍ତୁ କହିବା ଏ ଆହା ନ କେ-
ମାତ୍ର ଠେଳାସେକ ବାହାରିଲେ । ବିଲେନ୍ଦ୍ର
ଥାହେବ ନିଷେଧ କରିବାକୁ ପ୍ରଥମେ ଭାବାର
ଆମଣ କଲେ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ କଳ ମାତ୍ରେକିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବାର ଦେଇ ମୁସଲମାଜିମାତେ ଧର୍ମ
ଲିଖି ମାଜପିଣ୍ଡ କରିବେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ମୋହି
ଧିଏବ କଲେ । କରିବାର ଭାବାରୁ ମରିବିଲେ
ଏବ ଅଭ୍ୟାସିନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଲିଖେ ଭାବରାଜୀ-

କାରେ ପ୍ରାଣ ଖ୍ୟାମ କଲେ । ମନ ଉତ୍ସୁରେ
ଦୟାବାଧିନାକେ ପନ୍ଥାର ଗଲେ ଏବ ପରିଯ-
ଏରେ ଚାଲିମାଳ ଶ୍ରଦ୍ଧିବାରୁ ହୃଦୟମାତେ ବି-
ଶ୍ଵାସଦରେ ମେତି ଦେବ ଗ୍ରୂପଲେ । ସୃତର୍କ
ଏହି କରା ହନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲମାକ ମଧ୍ୟରେ
ଲୁହେ, ମାତ୍ର ମୁସଲମାକ ଓ ପୁଲାଷ ମଧ୍ୟରେ,
କେବେଳକି ମୁସଲମାକ ଧରାବୋଇ ବିର୍ଗବା-
ଧନରେ ଆପି ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ସହିବମାରେ ବନ୍ଦହେବର ପଞ୍ଜି ବା
ହସ୍ତାର ବିଷୟରେ ମୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ଦାନା-
ରିଅଛୁ । ଲେଖନ ଦେଖାଇ ଅକ୍ଷୁ ସେ କଣ-
ଗାରିର ଜାନା ପଞ୍ଜିକାରେ ଅସନ୍ତ୍ର ହୁର୍ଗେସୁବର
ସଙ୍କଟ୍ରୋତ୍ତର ସମୟ ଉଦ୍‌ ପ୍ରବାର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧ
ହୋଇଥାଏ । ସଥା ଅଗାମୀ ଶୁଭୁବାର ହୃଦୟବାସୀ-
ପଞ୍ଜିକା ମରେ ଅପାରାହ୍ନ ଓ ଶକ୍ତିମାଣେ ମୁମ୍ବ
ପ୍ରେସ ଆହି ମରେ ଓ ଶକ୍ତିମାଣେ ଦର୍ଶ କୁଦର୍ଶ
ପଞ୍ଜିମରେ ଓ ଶକ୍ତିମାଣେ ଦେଲେ ସଙ୍କଟ୍ରୋତ୍ତର
ଦେବ । ଶୁଭରେ ଏହି ସମୟ ଏବଂ ହଜାରାବ
ଥର କେତେ ଧର୍ମ ମରେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ
ଓ ଧର୍ମ ଯା ସମ୍ବନ୍ଧେ ସଙ୍କଟ୍ରୋତ୍ତର କେବଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ହେବାର ଦର୍ଶାନ ବ୍ୟକ୍ତ ମିଳାର୍ଥ
ପାତ୍ର ରେ ଦରା ଦୀର୍ଘମ ମିଳାର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟକାର
ଅଛା ହଜାର ଶାହିରେ ସହା ବିଚାରିତ ହେବାରେ
ହଜାରାବ ଦେଖାଇ ଲେଖା ଅଛୁ । ଡାଂଭାଗୀ
ବନ୍ଦାରା ମରେ ଶୁଭୁବାର ଦୀର୍ଘମ ମିଳାର୍ଥ
ଧାର୍ଯ୍ୟକାର ଶର୍ମୀଲାଜ୍ଞମ ହେବ । ଡାଂଭାଗୀ ବନ୍ଦାରା
ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧେଜ୍ଞା ଠିକ୍ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ଏବଂ ତଥାର ସର୍ବାନ୍ତ ପାତ୍ର ତଥାପିଜେ
କବି ହେବାରୁ ବନ୍ଦା ଶୁଭା ଠିକ୍ ବୋଲିବାକୁ
ଦେବ । ଦରାବଦା ଓ ଶୁଭୁବାରୁମ ମଧ୍ୟରେ
ମିଳାର୍ଥ ଅନ୍ତର ସୁତ୍ତମା ଦିହତପଞ୍ଜିକାର ବ-
ନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଦେହିଅଛୁ । ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନିମ
ପାତ୍ର ରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ବାଲ ଅନ୍ତର ପତିବାର କେ
ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଥାଇ କି ପାରି । ବତ ଅଧ୍ୟ-
ର୍ଯ୍ୟକାର ବିଷୟ ସେ ଦରାଲାର ବନ୍ଦରର ଧୀର
ପଞ୍ଜିର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତି ମନୋବୋନୀ ଜ ହୋଇ
ଦୂମ ମନ୍ଦବାନ୍ଦୁଥାରେ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦାଥିଲୁଛି ଏବଂ
ଏହିବାନ୍ଦୁଥା ଅପରାହ୍ନ ସମର୍ଥକ ଦର୍ଶା-
ନ୍ତର ଓ ଶୁଭୁବାରୁମରେ ବନ୍ଦା ହାତ
ଦେଇ ଜାଲ ବନ୍ଦର ଯେହି ବାନ୍ଦୁର ବାର୍ଷିକ
ବନ୍ଦାର ହେବ । ପତିରେ ହାତ ପତି ଦୂମେ
ନନ୍ଦବା ଉପର ଲୁହେ । ଜାନା ଜ ଦେଲେ ବ

ଦ୍ରବ୍ୟକଣ୍ଠିତା ।

ଗା ୨୯ ପୁରୁଷମର ସନ ଫର୍ମ ମସିଦା

କୁଳଦେବଜୀଳ ବୋଲି ପୁରୁଣା କଥା ରହିଛି । ଏହି ବଳରେ ଦିନକୁ ସବୁ ଦୋଲିବାକୁ ଦେବ ।

କଥା ପ୍ରଦେଶର ଦାତବିଧି ଚିତ୍ତପୂର୍ବମୁକ୍ତ ମାନବର ସନ ୪୯୪ ସାଲର ବାର୍ଷିକ ବିବରଣ୍ୟରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପି ପେ ଗତକର୍ତ୍ତା ଏ ସବୁ ତିବାନିମୟର ସଖାଶଙ୍କାନ ଥୁଲା ଏ ବର୍ଷ ୩୮୯ ବୋଲି ଅଛି । ତେଣାର ତିବାନିମୟର ମାତ୍ର ନା ଆବୁ କୁ କୁବି ହୋଇଥିଲା । ତିବାନିମୟ କୁବି ସନ୍ତୋଷ ରେଣ୍ଡିଙ୍ ସବୁମା ମଧ୍ୟ କୁବି ହୋଇ ଅଛି । ତଥାତ ମୋଟ ଲେବ ସବୁମା ଉପରେ ହେଉଥାବ କଲେ ଘରବର ତିବାନିମୟ ଅଧିକ ତିବାନି ଥାର କାହାକୁ । ଯାହା ହେଉ ବର୍ଷକୁ କର୍ତ୍ତା ସଖା କୁବି ହେବାକୁ କଲା ଯାଇଥିଲା ପୁରୁଷମୁକ୍ତ ଲୁହ ହସିବାକୁ ଲୋକେ କମାଗଲ ଅଗ୍ରପର ହେଉ ଅଛି । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷରେ ଏ ସବୁ ତିବାନିମୟର ମୋଟ ବେଳୁ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହେବାର ଟବା ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଗବ୍ରେନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଡି ଶାସ କଲବିଲାକୁ କେବଳ ୨୭ ଦକ୍ଷାର ଦୟା ଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ତଥା ମିଳିପିପାଇଛି ତେଣୁ ହିନ୍ତି ବୋରତ କବିତାକୁ ଏକ ଜନଶାରଣକୁ ହେବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିଲା । ଯେହିଁ ସେବିମାନେ ତାକୁର ଖାଲାରେ କହି ତିବାନିମୟ କୁଥିବି ସେମାନଙ୍କ ଖାରକା ଖରତ ପାଇଥାର କଣ୍ଠ ପ୍ରତି ବାର୍ଷିକ ୨ ୦୫ ୯ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ଏହି ନାହିଁ । ଏଥିଁ ମାନ୍ୟବର ଶେଷକଟ ଉଦେଶ୍ୟ କରାନ୍ତିକି ଏହି ବ୍ୟାସ ଅବସାନ ହେବା ଅଟେ । ଏହି ଏଥୁଶାର ସେ ଏ ଥିବେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ଆହାର କରନ ବାହାରବାର ଅଛିକି ତେଣୁ ସେବିମାନଙ୍କର ତାକୁର ଖାଲାରେ ରହିବାପରି ଥାରକା କହାଇ ଅଛି କି ଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ବଦର କରିବେକି କେନବଳ ରହିର କହିବ ଅନୁଷ୍ଠାନକ କହିବେ । ଅମ୍ବାଲେ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତି କି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ କହି ଦେଇ । ବାସ୍ତବରେ ସେବିକ ଆହାର ବିଷୟରେ ୧୦୯. ମୁଦ୍ରାହିତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ଲକ୍ଷଣକ ବାହ୍ୟିଂ ସବୁ ।

ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରବଳରେ ଅମ୍ବାଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗର କରିବାର ମିଲସ୍ଥାଦେବକ

କିର୍ତ୍ତାରଣୀର କରେଥ କରୁଥାଏ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଲେଖା ଅଛି ତାହା ଥିବ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଖବା ହେବୁ ଅବଳନ କମ୍ପେ ରହାର କଲା । ସଥାପି—

Resumptions.—Proprietors of tenures exceeding 75 acres have been admitted to immediate engagement with Government, and are entitled to Malikana on recusancy.

Lakhrajdars, whose tenures, are less than 75

Section 22, Regulation XII of 1805, declares the revenue assessed on resumed lands to belong to Government, and the second clause of the same section provides that the settlement should be made with the dispossessed Lakhrajdars, not with the Zemindars.

Note.—In some cases the Moquoddums have been granted 10, and the Zemindars 5.

Lakhraj lands.

The Lakhrajdars whose tenures are situated in Mokquoddumees villages, pay through the Moquoddums; the Zemindar and Moquoddum respectively receiving ୭୫ per cent, on the payments for which they severally, become responsible.

The resumed lands have been assessed very moderately. The Collectors were particularly enjoined not to attempt to make them pay (without reference to previous payments) at the same rate as the surrounding hasilat. To have assessed these lands at the rate paid by the ryotes lands of the same quality would have, in fact, nullified the great boon of a half rental settlement, so graciously granted to the Lakhrajdars of Cuttack who had possession of their holdings before and since the conquest.

The following rules have been observed in regard to absent and recusant proprietors of resumed tenures:—

The lands of an absent proprietor are formed, for Sudder Mehalas or tenures of 75 acres in extent and upwards, for a period of 10 years under sec. 29, Regulation

VIII of 1793; those of recusants for 12 years, under section 12, Regulation VII of 1822, in either case they are entitled to Malikana.

The right re-entry is absolute, not relative; if the proprietor re-

less in extent than 75 Acres.

period of 10 years, if he does not attend after the issue of the notice, he is held to have forfeited all right of re-entry. The time for attendance ceases with the confirmation of the settlement. Every indulgence was conceded to the Talookdars or occupants in the matter of attendances; they were allowed to settle for their holdings during the period which intervened between the closing of the roidad and the confirmation of the settlement proceedings, and a ready disposition was generally evinced by all to engage for their holdings. On no account should petitions for re-entry be now entertained.

ଏଥୁରୁ ଥାଠବାଲେ ଦେଖିବେ ସେ ବାହ୍ୟିଂବାଲେର ସମ୍ମୁଖ ମାଲିକିଷତ ନବର୍ତ୍ତମେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥାଇଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳେ ଜାରିରେ ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ସେମାନବର ମାଲିକିଷତ କାଢିଲେ କାଳୁ ଯାଧାରଣ ଅଥବା ବିଶେଷ ବ୍ୟାସ ସମ୍ବନ୍ଧ ଧରିବାର ବିଭବେ କାହା ଅମ୍ବାଲକର ମୁଦ୍ରାହିତ ଅଥ ନାହିଁ । ମା ୨୫ ଗର ଅଥବା କୁମାରଜାତକୁ ସଦର ମାଲିକିଷତବାର କରି ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଜମେଦାରଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅଧିକା କରିବାକୁ ପ୍ରତିମଳବରେ (direct) ସମ୍ମ ଅବାୟୁ ମୁଦ୍ରାହିତ ଏହି ଜାରୁ ଜଣା କୁମାରଜାତକୁ ଅଧିକାରିତ କାଳିବନାର ରତ୍ନମାଳକମାଳଙ୍କ ପ୍ରାୟ ପରେଷକରିବାରେ (indirectly) ବର୍ତ୍ତମେ ଅବାୟୁ କରୁଥିଲା । ସେ ସବୁ କାଳେ ନେବା

ଅଲ୍ଲାନ ବିରୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ପରମ୍ପରା ଗତ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁରେ ଅଧିକମାରୁ କର ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖାଇ
କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥିଲେହେ ବାଜୟୁପ୍ରିଂବାବ-
ମାଳେ ସେଥିର "ସମ୍ମୁଖୀ ପଳିଶେଖୀ ହୋଇ ଲା-
ଗାଇବା । ବିବିତନାରେ ଗୋବିଦୀ ନିରାକୁ-
ମୁଣ୍ଡ ଦଶ ପରମାଣରେ ଜମିର ଜମା ଧ୍ୟାନ୍ୟ
କୋଇ ଗଢ଼ିରୁ ଅର୍ଦ୍ଦେବ ବାଜୟୁପ୍ରିଂବାବ-
ମାଳି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସମ୍ଭଵ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋବିଦୀ ଜମାରେ କର ଧ୍ୟାନ୍ୟ କର
ସହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଦେବ ମାଟି ଦେବାକୁ
କୁଣ୍ଡିତ । ଆମ୍ବେମାନେ ଲାଭପୂର୍ବେ ଦେଖାଏ-
ଅଛି ଯେ ଅରଜ ଅନ୍ତ୍ୟାମୀ ବାଜୟୁପ୍ରିଂବାବ-
ମାଳେ ଅର୍ଦ୍ଦେବ ମାଟି ପାଇବାର ଦରକାର ।
ଏଥୁବ କିପ୍ପୁତ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କର
ଅଧିକାର ବହିତ୍ତର ଅଟିଲ । କମିର ଉପରୁକ୍ତ
ଜମା ଅବଶ୍ୟମେତ୍ର ପାଇବାର ଦରକାର
ଦେଲେହେ ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକାର କାରିତେବା
ଅଧିକାରେ ମେମାକୁ କର ଭାବରେ ଉପ୍ରାଚିତ
କରିବା କବିତ ପୁରାତ ସଙ୍ଗତ ନାହିଁ ।

ଡ୍ରେଶାର ଲକ୍ଷଣ କହିବାପାଇଁ ।

ତେଣୁଶାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କୁଳଜୀ
ରେ ଲେଖନ ବ୍ୟବସାୟ ଲହରି କି ହେବାରୁ
ପଥଦା ମାନ୍ଦ୍ରାଷ ଗବ୍ରେମେନ୍‌ଡ କିବର୍ଜିନ୍‌ଜ
ତେଣୁଶା ସମ୍ପାଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚବ ଗୋଟ୍ରାନ୍‌ର କିଥାନ୍-
କଲା ଉପଘୋଗା କି ହେବାରୁ ତେଣୁଶାର
ଲେଖନ ବ୍ୟବସାୟ ଧ୍ୟେ ଦୋଳ ଅଛି ଏହି
ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ବରତୀ ତେଣୁଶାବିହିନ୍ଦର
ଏକାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛେ । ଅମ୍ବାଳର କି
ଦେଇନାରେ ଶୈଖଲାଖିତ ବାରାଣ୍ସି ପ୍ରକର
ଅଛି । ତେଣୁଶାର ଲେଖନ ବ୍ୟବସାୟ ମେନ୍
ସମୟରେ ସରଦାରଙ୍କ ଦାରରେ ଥିଲା ତେଣେ
ଦେଇଲେ ଦାରିବ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ମହି ଲୁକା
ଗୋଟ୍ରାନ୍ ଦେଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଲୁକା
ମହି ତେଣୁଶାରେ ବରତ ହୋଇ ଯୁକ୍ତି କି
ବାଦି ଦୂରାରୁ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ମହି ତରିକା
କବାରୁ ବିଶ୍ୱର ଦେଇଥିଲା । ସରଦାରୀ ହିନ୍ଦା-
ବିହୁ ପାଦାର୍ଥ ସେ ସକଳ ୧୦୦୦୨୧ ସାଲରେ
କାଲେଖରରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଦଟକରେ ୨ ଲକ୍ଷ
ଏବି ଯୁକ୍ତିରେ ୨ ଲକ୍ଷ ମହି ଲୁକା ଫୋ-
ଟ୍‌ରାଫ ଦୋଷଥିବ ଏକ ଧେର୍ଷ ମଧ୍ୟ କରିବା
ଗାରୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାକର୍ତ୍ତା ୨ ଲକ୍ଷରହିଲା
ବିଶ୍ୱର ଦୋଷଥିଲା । ସରଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟରେ

ଓଡ଼ିଆରୁ ଦେବେ ଧନୀମମ ହେଉଥିଲ ଏଥିରୁ
ଧାତୁକମାଳେ ଅନୁମାଳ କରିବେ । ଏହି ମନ୍ଦିରାଳୀ ବନ୍ଦିଧାୟରେ ପ୍ରଥମ ବାଧା ଦିନରେ
ଲବଣ୍ୟକାରୀ ସତ୍ତା ୧୩୨୯ ସାଲରେ ଦିନିଲ ।
କଲ୍ପନା ଲବର ପାହିବ କେବେ କର୍ଷପୂର୍ବକ
ବନ୍ଦିଧାୟରୁ ଅଶ୍ଵଥିଲ ମାତ୍ର ଗାହା ଅପଦିନ
ଥିବା ବ୍ୟାସରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ବ୍ୟକ୍ତହାର କରି
କି ଥିଲେ । କିମେ ଏ ଦିନାମ ଶିଥିଲ ହେବିରୁ
ସେହି ସତ୍ତା ୧୩୨୯ ସାଲରେ ବନ୍ଦିଧାୟରେ
୧୩୨୯ ଲବନ ମହିନେ ବନ୍ଦେତି ଲବର ଦକ୍ଷତ୍ତ କେବଳ
ଯାଦା ବ ସମସ୍ତ ବଜାପଦେଶର ପ୍ରମାଣର
ଲବତକୁ ସର ଥିଲେ । ବିଲ୍ଲାଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡର ବଡ଼
ପଦ୍ମାବି ବୁଝ ଲୋକଙ୍କ ମନକୁ ଏମନ୍ତ ମୋହି
କେଇ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଲକଣର ଅବର କଲ୍ପନା
ରହିବ କହିଲ ନାହିଁ ଏକ ଉତ୍ତର ତୁଳା କେବଳ
ସରବାର କିମେ ଓଡ଼ିଆର ଶୋଭାମା ତୁଳା
ଦକ୍ଷ ସତ୍ତା ୧୩୨୯ ସାଲରେ ଏହାବେଳକେ
ଦିଲାକୁ ଦେଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ
ହୋଇ ଗଲା ଯେ ସରବାର ମହିନର ବ୍ୟକ୍ତପୂର୍ବ
କରିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ରମେ ହେବୁ ଲବର ପ୍ରସ୍ତର
ଓ ବନ୍ଦେତି ଲବକାରୀଙ୍କ ଲଜ୍ଜା କରିବ ସରବାର
ମାତ୍ରମେ ରଙ୍ଗ ଓ ଅବାୟର ଫଳୋଦୟ ଭାବୁ
ଥିଲେ କରି ଅନୁମତି ଦେଇ ପାରିବେ । ଏହି
ଅନୁମତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦ
୧୩୨୯୨୦ ସାଲରେ ପ୍ରଥମେ ଠକ୍କିଶାରେ
ଘରକର ହୋଇ ସେବର୍ଷ ହେବର କାଲେଖାର
କରେ ୧୫ ହଜାର ମହିନା ଲବର ପ୍ରସ୍ତର
ହୋଇଥିଲା । ପାହି ଅର୍ଜନର୍ଷ ହେବା ଓ ଠକ୍କି-
ବର୍ଷରୁ ପରାବେ ଶୋଭାମା ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
କିମେ ସବଳ ଜଳର ଶୋଭାମା ଦେବେକ
ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଢାଇ କେଇ । ସଥା ହଜାର ୧୩୨୯୨୦
୨୦ ସାଲରେ କାଲେଖାରରେ ୫ ଲକ୍ଷ କଟା
କରେ ୨୨ ହଜାର ଏକ ହୁମରେ ୫ ଲକ୍ଷ
ମହିନା ଗାୟ କ୍ଷେତ୍ର ଲକ୍ଷର ଅଧିକ ଏବଂ ସତ୍ତା
୧୩୨୯୨୦ ସାଲରେ କାଲେଖାରରେ ୫ ଲକ୍ଷ
୧୭ ହଜାର କଟାରେ ୨୫ ହଜାର ଏକ
ହୁମରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୫ ହଜାର ଗାୟ କ୍ଷେତ୍ର
ମହିନାରୁ ଅଧିକ ଶୋଭାମା ହୋଇଥିଲା ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରପର୍ବତ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତା ୧୩୨୯୨୦
ଓ ସତ୍ତା ୧୩୨୯୨୦ ଦେଇ ପ୍ରଥମର୍ଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମହିନାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ କରିବାବର୍ଷରେ
କଟାରେ ୨୨ ହଜାର ହୁମରେ ୨ ଲକ୍ଷ
୨୨ ହଜାର ଏକ କାଲେଖାରରେ ୨୫ ହଜାର

ଗାୟତ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦାର୍ଥ ମହିଳା ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ଶବ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣାଧାର ଘୋଗ
ଉପରେ ଘୋଟ୍ରାଜ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାରୁ ସର୍ବକର୍ତ୍ତ
ସମାଜ ଅଧିକାରୀ ଘୋଟ୍ରାଜ ନ ଦେଲେହେଁ
ଡ୍ରିଶାର ଅରତିନାମେ ବାର୍ଷିକ ଯେବେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସ୍ତୁତିନ କର୍ତ୍ତର ଅଧେ ଏ ଦୟପାଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଓ ଗାୟା ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇ
ଆର୍ଥିକ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସବୁ
ଧ୍ୟାନାନ୍ତସାବରୁ ଡ୍ରିଶାର ଲକ୍ଷ୍ମୀମହିଳାମୁ-
ମାତ୍ରାଙ୍କ ଗର୍ଭମେଣିକ ଅଧିନକୁ କବଳ ହୋଇ-
ଗଲା । ସେ କର୍ତ୍ତ କବଳ ୨୨ ହୋଇ
ମହିଳା ଏବଂ କର୍ତ୍ତ ଅଭିର୍ଦ୍ଦ ସବୁ ୫୮୩୩୩୩
ରେ ଏକଳଜକୁ କିଛିଲ ଅଧିକ ଓ ସବୁ ୩୦୦୦
ଟଙ୍କା ରେ ଅର୍ଥାତ୍ କଟକରେ କୁରାଳାରୁ କିଛି
ଅଧିକ ଘୋଟ୍ରାଜ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବର୍ଷଠାରୁ
କେହିକୋବ ଘୋଟ୍ରାଜ କଲେ ନାହିଁ ଓ ନିମ୍ନଲି
କ୍ଷମାରୁ ଶାହା ଘୋଟ୍ରାଜ ହେଲା କର୍ତ୍ତର ଅଧି-
କାର ସଂପର୍କରୁ ବେବେବେ ୨୦ ହୋଇ ମହିଳାରୁ
ଅଧିକ ହୋଇ ଚାହିଁ । ସବୁ ୫୮୩୩୩୩୩ ରେ
କେବଳ ମୁସାରେ କେବଳାର ମହିଳା ଘୋଟ୍ରାଜ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡ୍ରିଶାର ଅଭିନିମ-
ନ୍ଦ୍ରେ ଦେଖିବେ ନବର ପ୍ରସ୍ତୁତତଃ ଗାୟା ରଞ୍ଜାର
ଓ କରୁବାରୁ ଅମଦାଳା ହେଉଥିଲା । ଏହି
ଅମଦାଳାର ଅଧିକାରୀ ସବୁ ୫୮୩୩୩୩୩ ରେ
ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ମହିଳା ଅକାଦମୀ ପାଇଁ ୫୮୩୩୩୩୩
ମାର୍କେଟ୍ ମାର୍କେଟ୍ ରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୨୫ ଲକ୍ଷର ମହିଳା
ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ଅନ୍ତରେ ଏବଂ ଏଥିମାର୍କେଟ୍ କଲିବ-
ଗାରୁ ଅମଦାଳା କେବା ବିଲାରାଜନାରୁ ପରିମାଣ
ପାଇଁ ୨୫ ହୋଇ ମହିଳା ଅଟେ ।

ଭୂପରିଲୁହିତ କନ୍ଦରଗରୁ ସମ୍ମ ଦେଖା
ଯାଇଥିରୁ ଯେ ଡେଣାର ଲଦିଲା କ୍ଷେତ୍ରବାୟର
ପ୍ରଧାନ ବାଧା କଲାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅବର ହେଉ
ଥିଲା ସେ ଅବରର ମୂଳରାଜଙ୍କ ଶମ୍ଭୁ ଦର
ଅଛେ ସେମନ୍ତ ବି ବଳର ଦୁଃଖର ଶମ୍ଭୁ ନାହିଁ
ଦେଖି ଦେଖାଯାଇ ଲୁଗା ମେଲ ଉଚ୍ଚାର ଅନେକ
ପ୍ରବୃତ୍ତ କବିତାଯୁ ତମ୍ଭୁ ହେଲାଏଇ । ଧୂ-
ଘର ହୋଇପି କ୍ଷେତ୍ରବାୟରେ କରୁଥାଇ ଲାହ
ଗ୍ରାହୀ ଏବଂ ବିମୁଠ ଆବାରରେ କ୍ଷେତ୍ରବାୟ ନ
କଲେ ଆଶାନ୍ତରୁଷ ଲାହର ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ଲାହି ।
କଥାତ ଲେବେ କହେ କିମ୍ବାପାପୁ କର
ଲାହର ମନ୍ଦାବ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ କିମ୍ବାପମ-
ନରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରିଚାଳନାକ । ଗର୍ଥାକୁ
ସରବାର ଥୋକାଇ ଉଠିଯିଶା କାନ୍ଦର ତମ୍ଭୁ

ବା ୨୫ ରୁପ୍ତ ପ୍ରେସ୍‌ର ଏକ ୧୮୯୩ ମସିହା

ଶାର ଇନ୍ଦ୍ରବିଜୁଗ ମାନ୍ତ୍ରିକ ନିମନ୍ତା ମହିଳାମାର
ଶର୍ଷାକ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲବନ କବ୍ୟବିଷୟ
ଏକପ୍ରବାଦ ବିଜୁଗୁପ୍ତେ ଗଲୁଥିଲା । ମାନ୍ତ୍ରିକ
ନିମନ୍ତାବିଜୁଗ ଡେଣ୍ଟା ଲବନମଦକୁମାର ରାଜ
ନେଇ ଏହିବଥା ପ୍ରଥମରୁ ଉଠିଲା ବିଲେ ଓ
ଡେଣ୍ଟାରେ ବିଷ୍ଟର ଚୈତି ଲୁଣର ବାରବାର
ହେବାହେତୁ ଲୁଣ ଘୋଟୁକ ହେଉ ନାହିଁ
ଏବଂ ପତ୍ରା ଲୁଣରେ ଚୈତି ବାରବାରର ସମ୍ବିଧା
ଅଧିକ ଖୁବା ବିବେଚନା ଇହୁଁର ଘୋଟୁକ
ବାରବେଳରେ ଉଠାଇ ଦେଲେ । କଟକ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବେବଳ ପତ୍ରାଲୁଣ ଘୋଟୁକ
ଦେଇଥିଲା ଏବଂ କଟକର ଇତ୍ତବ୍ୟଂସ ଏବଂ
ବାଲେଶ୍ୱରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବକ ଲେବଳ
ପତ୍ରାଲୁଣ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସୁରଷ୍ଟି ଘୋଟୁକ
ଦେବଳ ହିନ୍ଦା ଲୁଣର ଆସ୍ରୟ କେବେ ଏବଂ
ସର୍ବବାର ଚେଷ୍ଟା ବର ମଧ୍ୟ ଗୋଡ଼ା ଲୁଣ ସେ
ଅଛିଲାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାଇଲେ ନାହିଁ ପୁଣ୍ୟରେ
ସେବେ ଗୋଡ଼ା ଲୁଣ ପୂର୍ବେ ଦେଇଥିଲା
ମାନ୍ତ୍ରିକ ନିମନ୍ତା ମହିଳାମାରେ ବାହାମଣୀ
ହୋଇଥାରିଲୁ କାହିଁ । ଅପରାହ୍ନ ଅମ୍ବେମାରେ
କହୁଅହୁଁ ଯେ ବିଲବର ପ୍ରକାଶିତାବାବ
ଡେଣ୍ଟା ଲବନ ବାରବାରର ଆଶୀର୍ବଦ ଅନିଷ୍ଟ
ଦିଶରେହେଁ ମାନ୍ତ୍ରାଜନିମନ୍ତା ବିଜୁଗର କାର୍ଯ୍ୟହାବାବ
ଏ ବ୍ୟବହାରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ ଫହାରିଲୁ ।
ଏହୁଁରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ନାହିଁ ହେବା ବ୍ୟବ-
ସାଧୁର ପୁରୁଷଙ୍କର ସହି ବ୍ୟାଧାର ନୁହେଁ ।
ମାତ୍ର ସେପ୍ତାରେ ବ୍ୟବହାରୀର କହିଲ ସବାର
ଡେଣ୍ଟାର ନିମନ୍ତା ମହିଳାମାର ରାଜ ମାନ୍ତ୍ରିକ
ଜବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟି ଶର୍ଷିତହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ବଢ଼ାର
କପରାତ ଫଳ ହେଲ ସେ ସ୍ଵଳେ ସେ ମହିଳା
ମାନ୍ତ୍ରାଜନିମନ୍ତାର ଅଧୀନରୁ ଫେରଇଥିବା
ଛାଇର ଏଥରେ କ୍ରିମିତ ହୋଇ ତ ଥାରେ ।
ଇହୁଁରୁକ୍ତାରୁ ବନ୍ଦ ସେ ବ୍ୟବହାର ଦେବ ବିବା
ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରତି ଧାରଣାର ମସିହାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରର
ପଞ୍ଚଶାବେ ଖେଳିଶାର ଲମ୍ବାଲିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧମାନେ
କୁରି ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥା—
କେବେତଳ ପାଇ ସମ୍ବୁଦ୍ଧମରି ଖେଳିଶା
ହେବାକାଳ ଟ କ
ବୁଝାନାଥବାସ ଶର୍ଣ୍ଣବାଲେଣବାରିଷବାଟ
ଯୁଦ୍ଧମୁଦ୍ରା ଦାସ କଗବାଅବସମଜ ଧରା ଟ କ

ବୈଦ୍ୟନାଥ ସତ୍ତ୍ଵା	୧୯	ଟ ୪
ସମହର ଅହରକ	୧୯	ଟ ୫
ଦୁଇ ମେଘ	୨୩	ଟ ୩
ସମଜକ ମେଘ	୨୩	ଟ ୩
ମହାଦେବ ମେଘ	୨୨	ଟ ୩
ଜଗନ୍ନାଥ ମେଘ	୨୨	ଟ ୩

ସାପୁର୍ବିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କଲିନ୍ଦା ଘେରେଟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କରୁଣାକଳି ଶ୍ରୀ ପଦମାତର ସୁଧାକଳ
ମନ୍ଦ ଏହି ବିଷ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସାମା ଅନୁଭୂତି ମାତ୍ର କା ୨୦ ଦିନ-
ଠାରୁ ଏବକର୍ତ୍ତର ଅର୍ଲୋଡୁଇ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ।

ତୁମାରି ମାନ୍ଦେଖି ଏ ବଳେକୁଳ ମାନଗମୟ ମି
ରମେଷ୍ଟନ୍ତ ଦର ସି, ଅର, ଯମି ବଢ଼ିଲ, ଦୂରଙ୍ଗ ପର୍ବତରୁକୁ
କାଳରେ ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ମଣ୍ଠ ଶ୍ରୀଯା ଦସବର କମି
ଏହି ଏ ପରିଜ୍ଞାଳେ ସତ୍ତ୍ଵକଣ୍ଠ ପଦରେ ନିୟମ ହେଲେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖ ମାନ୍ଦ୍ରୋଷ୍ଟିତ ତେଣୁ କଲେନ୍ଦ୍ର ବାଦୁ
ମନୋହର ସୁମା ୧୪ ବିଂ ୨ ନର ଛାତ୍ର ପ୍ରାଚୀ ହେଲେ

ଗନ୍ଧତର ମହାଦେଶୀକାରୀଦୂର ସାହୁ ପଦବୀରେ ଅବସଥିତ
ହେଲୁ ହେବେ, ତୁ ଆଜି, ଯୁ କାହାରୁଙ୍କି ସାହୁର ସର୍ବପଦବୀ
ନିର୍ବିହୀ ହେଲେ ।

ତେବେ ମାର୍କେଟ ଏ ତେବେ କଲେଖଣ ଗାହ ପାଇଁ
ଦୋଷାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କାଲେଖଣ ତୁଟୁକୁ, ଅଛି
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତୃତ ପଢ଼ରେ ନସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଏ ପ୍ରକାଶର
ଅଭିନନ୍ଦ ଥାଏ ଏ ଏ ଏ ବରଶାକୁର ଲେଖନ
ଅଭିନନ୍ଦ ଗମନ ଗାସ ହେଲେ ।

ବନ୍ଦକ ସତର ମୁଖ୍ୟ ବାକୁ ଘୋରେନ୍ଦ୍ରାଥ ମୁହଁ
କରିପ ପ୍ରାଣବାକୁ କରିବ ତ ବାବ ଶ୍ଵାରେ ମଲମଳକୁଠିବ
କାହିଁଏହିର ମୁଖ୍ୟ କାକୁ ବାର୍ଷିକବିନ୍ଦୁ ପାଇ କମ୍ପ
ହେଲେ ।

ମୁଖ ନୂରସତ ବାହୁ ମନ୍ଦିରମାଥ ମନ୍ଦିରୀ ପରିଷକ
କରିବ ଓ ତାଙ୍କାରରେ ଲାଗା ମୁଖୀଗାନ୍ଧିକ ମୁରସତ ବା
ମୁରସତାଥ ଧର କିମ୍ବା ହେଲେ ।

କେବଳ ପ୍ରକାଶ ମନସ୍ତ ବାହୁ ଅନ୍ତବାସ୍ତ୍ରବିଧି ବାବ
ପ୍ରେଷନ୍ତରକ କବିତା ଓ ଚାନ୍ଦାଜରେ ଉଚ୍ଛଵାହ
ନବାବଗତକ ମନସ୍ତ ଅବସତ୍ତା ଉତ୍ସବରୀ ନିମ୍ନ
ଦେଲେ ।

ଏ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟରେ ଏ ନିରାକାର ଶାଶ୍ଵତ ଜଳ ! ହେବ
ଶାମାନ୍ୟରୁ କରିଦେଇ ବେଳେ ପ୍ରେରଣ୍ୟ କଥ୍ୟ ନିର୍ମାଣ !

ଅଳମୀ ଦୟନ ପରିବ ସୁଖ ଦୟନ ଦୟନ କରେ
ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ପ୍ରଦାନ ଅନେକମାନେ ପୂଜା
ଅନ୍ଧବ୍ୟ କେବଳ ନ ପାଇବାରୁ କହ କହନ ଅବୃତ୍ତ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଶର୍ମୀର ଲିଖନିକିମାତ୍ରକିମାତ୍ର ଶ୍ରୀରାମ
କିନ୍ତୁ କର୍ମଯାତ୍ର କର୍ମର ସର ଶର୍ମର ହେବେଳ
ମହୋତ୍ସମୋଗର ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ୍‌ର ସାହିତ୍ୟର କିମ୍ବା ଯାନ୍ତ୍ୟାନ୍ତ୍ୟରେ କରନ୍ତିର ପାଶେ କରନ୍ତିର ପାଶେ କରନ୍ତିର ପାଶେ କରନ୍ତିର ପାଶେ ।

ଦେବେ ସେ କହିଲା ଏହିଠି ଅବରା କାହିଁ ଦେବ ସଙ୍ଗେ
ଏ ମାତ୍ରକ କଥାର ଦେବା ଏହିକି ଠକେ ।—ସୁର୍ଯ୍ୟ
ଦୟାମାତ୍ରକ ସେ କହିଲା ଏହିରେ ଆଉ ସନ୍ନେହ କାହିଁ ।

କଣ୍ଠମାଳ ବସୁନ୍ଧରେ ମୟ ମନାତଳିଗୁପ୍ତବୀଜାହନ ପଠାଇ
ଦ୍ୱାରା ଦେବକ ମୁଖ ପାଇ ରାତାଙ୍ଗ୍ରେ କାଣ୍ଡାର୍ଥାର ଦେବା ।
କରନ୍ତମେଣ୍ଯ ଏ ମନାତଳର ପ୍ରଥା ସୁହି କଲ ଦେବକ ଶେଷେ
ଲୁଧିଭାବ ଦେବନ ଚନ୍ଦ୍ର ବାହାରୀର ଅବ୍ୟାପି ଜ୍ଞାନ
ହୋଇ ଗାଢ଼ ।

ଦେବ ମୋହରମ ସମୟରେ କଳାପା ଘରଜୀରେ ଛି ୧୯ ବ୍ୟାପକ କର୍ମଗୁଣ ଦଲାହଳାମୀ କରୁଥିଲା ଅପେକ୍ଷାରେ ତୁଳା
ହୋଇ ହାପର ସ୍ଥାବ ନିରାକାର ସେମାନଙ୍କ ମୟରୁ ଛି ଏ ଶବ୍ଦ
କମ୍ପରେ ମା "ବ ଡେଲାବ" ଦିଗ ଗ୍ରାମ ଦେଲେ ଏହି
ଅକର୍ଷିତ ଛି ୨ ବି ମୁଠେର କରିଥିଲୁଛି ।—ଏମାଜେ ଫାର୍ମ
ଠାର ବନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ ହେବେ ପର !

କଥାର ଦେଖ କରିବାରୁ ହାତଦେବାରୁ ପ୍ରଧାନ ଦୂରୀ
ଏକ ଘରରେ ସର ଅଲୋକଜାପ୍ରକ ମିଳିବସାହିକ କରିବା
ହେବେ । ଏ ମହାଶୟ ବର୍ଷମାନ ଛାତର ମହାମେଲିବର
ଆଜକ ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ଦୀ ଥାଇ । *

ସାହିତ୍ୟ-ସମ୍ବାଦ

ଏଠା ମେଘନଦେଶାରାଜିର ସେଇଁ ଟେକ୍ସ୍‌ଟ ବନୋବର
ହୋଇଥିବ ହର୍ଷର ମିଳିବ ଏବଂ ହୋଇଥିବାରୁ ସବ୍ରମୀର
ସନ୍ତ୍ରିପ୍ତମାତ୍ର ଘାର ଅର୍ଥାତ୍ ଅପତ୍ରା ଅଗ୍ରେଲମାସଠାରୀ
କୁଠାର ଟେକ୍ସ୍‌ଟ ବନୋବର୍ତ୍ତ ହଥା ଲମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦିଶ୍ୟପରିମାଣେ
ଉପୁରୁଷ ହୋଇଥିବାରୁ । ବନୋବର୍ତ୍ତର ଏବଂ ସରର ପ୍ରକାଶ
ହେଉଛି ।

ଧର୍ମଶାଳା ଆଶାର ଠର ମହିମତ ହେଉଥିବାକଲ
ହାଜି ସଥାବ ଜୀମନ୍ଦ ଏବଂ କେଇବୁ ଏବେଣ୍ଟ୍ ନୌକାର
ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ ଅଶୀଖ ସମସ୍ତରେ ପଢ଼ିବୁ ମେଲ କାହାର
ଶିବାକୁ ଅପରା ହୋଇ ଦୂଷଣଗାହାରେ ବି ପାଇବାର ପଠା-
ଇଲୁ ମାତ୍ର ନିଜଶୈଳେ କରିବ ପଦାରଜନେର ପଢ଼ିବ କଥା
ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ହେଉଥିବାକଲ ଓ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଦୂଷଣ
ଦୂଷଣବାବୁ ଫରୁଜବାବୁ ଶୁଣିବ ହୋଇ ଏଠା ମହିମାକାଳ
ମାନ୍ଦ୍ରୋଦୀକ ଫରୁଜବାବୁରେ ଥାଇ । ଏଥେମଥରେ ହାଜି
ପଥ୍ୟାକୁ ଫେରସର ଶାମା ଛାତ ହୋଇ ମେଲ ମହିମାକାଳ
ବିଅମାର ଏକଂ ଫେରୋକ ଜାହାନ୍ତ ପଳାଇଯବା ଅପରାଧରେ
ଫେରସର ପରାମର୍ଶ ସହିତ କାବିକାର ଦେଖ ମେନାଶା ।

ଦେବାଳୀ ପୁରାଣ ବଜ୍ରାଶ୍ଵର ମୋଜଇ କରିଲେ
ତହେ ମାତ୍ର ପ୍ରକଟି କ ୧୦ ସ ବନ୍ଦର ଥିଏ ଜଳ ଅନ୍ତରୀଳରେ
ଆପଣା ନାମ ରେଖାଟୁମ୍ଭ ବନ୍ଦରର ବନ୍ଦରାଷ୍ଟ୍ର ଦେବ,
ନିଃଚେତ୍ତ ଯାକରୁଣ ଅଶ୍ଵରେ ଦାଢ଼ରେ କଂଶାର୍ଥ ତାଙ୍କ
ନାମକ ଏବଂ ତରଣୀ ଏବଂ ଉଗରେ ସେମାନଙ୍କ ବାହ୍ୟ
ତର ଦେବାର ତହେ ଅଧେ ବନ୍ଦରାଷ୍ଟ୍ର ଲିଖି ଓ ପ୍ରମାଣକରିଲା
ଥାଏ ମୂରାରର ନାମ ଜାର ପ୍ରକଟି କରି ସେମାନଙ୍କ
ଆପଣ ବନ୍ଦରାକୁ ବହୁ ଦେବାର ଦେବାରଙ୍କ ବରଣାଷ୍ଟ୍ର
ଦାଖଲ ବଲେ, ତେବେବେଳେ ଥୁଫୁରବ ମୂରାର
ମୁଦ୍ରରେ ରୁଷ୍ଟିତ ଆର ମାହାର ନାମ ଜୀବ ପ୍ରକଟିତ
ଦେବାର ଦେଖି ତାଙ୍କାରକୁ କଂଶାର୍ଥରୁ ଦେବାର ପ୍ରକଟି
ମାତ୍ର ସେ ପରିର୍ବ୍ର ମାଧ୍ୟାମ ହୋଇ ଅବସଥ ଦେବାରଙ୍କ
ଅଜି ରୂପାନ୍ତି ଦେଖି ଦେଇ ଥାହୁଁ । ସବୁରେହଜନ ଅନ୍ତରୀଳ
ମହାସ୍ଥ ବନ୍ଦରାଶ୍ଵରାମାନମିଳ କଷିରେ ବୁନ୍ଦିଧ୍ୟ ଅନ୍ତରୀଳ
୦ ୧୭୬ ପା ୫ ଡଇ ଉପରେ ବ ୧୭୯ ଯା ମରେ ବା

ଅତ୍ରିକଳ ।

ଦୂରଳ ଶପିକା ଗ୍ର ୨୯ ରଖ ମାହେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସନ ୧୯୫୯ ମହିନା ।

ପ୍ରେରଣଶ୍ରୀ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରଭକ୍ତ ନନ୍ଦାମଣି ବିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାଳେ ଦୀପ୍ତି ଗୋଟୁଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶେଷ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳଗାୟତ୍ରିକାର
ସ୍ଵାମୀଦଳ ମହାଶୟ ସମୀପେଣ୍ଠୁ
ମହାଶୟ ।

ନୀମୁଳଶିତ କେଇବେ ଫଢ଼ିକୁ ଆପଣଙ୍କର
ଉଜୁଳ ମୋହମ୍ମା ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦାଳ କରି
ତୁମ୍ଭକୁଠ କରିବା ଦେବେ ।

। ৩। জয়ানন রাজহারে কিছিমান
বা শাশ্বত উক্তে কাহাবেশ কাটকু
অভিনয় কোরখন। প্রথমদিক দৃব্ধবালি-
মানে গুড়ক রাজবাটীপু পরিবারকর্গ
শুধু বন বনস্পতির দেশিথলে। ১ম ৫
গুড় দিক দর্শক বঙ্গা পথাক্তমে প্রায়
১০০ ও ৫০০ পর্যন্ত হোরখন। দর্শক
দিক অভিনয় দেশ পরিলুক্ষ কোরখনে।
জবোধমি অভিনেত্রামানে অভিনয় রাজক-
র্মণী অঞ্চল। এমানে অভিনয় দেশাভিন
বিষয়ের সাধমতে যত্ন ও পরিশ্রমৰ প্রতী
জন কাহান্তি। এমানে যেসব নক জুয়া-
রে সত্ত্বেও অভিন্ন বেষ্টন অনুমতি
হোরখন এমানে বিষয়ের অভিনয়
নাটকৰ অভিনয় রাজমন্ত্রে কুরাপরিবে।
এস্বলে কুরুব্য এই যে অভিনেত্রামানে
কত অর্থ সাধেন এই অভিনয় কুরবা বি-
ষয়ের যে সাধারণ হোরখনে; কাহা
ক্ষেত্রে কালে সম্বৰণ নুহন। কলিশুকন
একজুর ঘজা সকোবস্তু কুচ জুহারজা
জুশবারা নিখার্থ প্রেরণভাব কুচবে
কুজ হোর এই মন্দবুকেশ সাধক কুশবা
বিষয়ের অভিনেত্রাবে প্রচুর অর্থ ব্যয়
কুচ ধূমবাদাৰ হোরখন। এছেকু
অভিনেত্রামানে বাহাকুতাৰে কুচবৃত্তা
অঞ্চল।

ଗଢ଼ିଗରେ କାଟିବାଇଲୟ ଏହା ସବୁ
ପ୍ରଥମ ଅଟେ । ସବ ଗଢ଼ିଗରୟ ଆଳାନିଆ
ଛଜ୍ଜାମାକେ ବିହା ଅନ୍ତରିରଣ କର ପ୍ରକାଶମା-

ନକ୍ଷରେ ତେଥେ ଲାଟକର ଅରଳୟ ନରିବା
ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ତା ହେଲେ
ଲାଟକ ପ୍ରଗେତ୍ରମାନେ ସମୁଧ୍ବୃତ ହେବେ ।
ଏବେ ତେଥାରୁ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହେବାର ଏବେଷ୍ଟୁ
ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଦେବ । ଅଳମତିକୁ ମୁଖେଣ ।

ଶ୍ରୀ କୋବିନଦ ମହାପାତ୍ରାବା
କଥ୍ଯାଗତ ସ୍ଵଳ୍ପ କ୍ଷମାଗୁଣ ସ୍ଵଲ୍ପର ହେଉ ପଣିବ

ମହାପତ୍ର ।

୨୬୩୯୯ “ଦୁଇଲାପିକାରେ” ଥମେ-
ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗପତ୍ର ବିହୃତର କଥା ଉପରେ
କର ଅନ୍ୟକୁ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଲାଭକାରେ ପ୍ରକା-
ଶିତମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି କି ନାହିଁ, ଗାହାର
ସୁଭୂଷକାଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲୁଁ । ୨୬୩୯୯ ର
“ହିତେଷିଣାରେ” ସମ୍ବାଦର ମହାଜନୀ ସେଇଁ
ଦୂର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି, ଗାହା କିବାକୁ ଅସଙ୍ଗର
ବୋଧ ହେବାରୁ ପଦେ ଅଧେ ନ କହ ଆଉ
ହେବୁ ଶାରିଳ କାହିଁ । ଦୂର ବାକାନ୍ତବାରେ
ସମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଖଣ୍ଡର କାଗଜରେ ଏତେ ଅଧିକ
ଶ୍ଵାକ ମାତ୍ରିତମବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଧିଶ୍ୱର
ନୁହେଁ । ତମ୍ଭୁ ସାଧାରଣର ହିତକର ଗୋଟାଏ
ଗୁରୁତର କଥା ସେତେବେଳେ ଉଠିଥିଲୁଁ,
ତେତେବେଳେ ଗାହାର ନିମାଂଶ୍ଵା ନ ହେବା
ଯାଏ କାହିଁ ପ୍ରକାଶକ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅନ୍ୟକୁ ଗୁରୁ ସମ୍ମାନ ଆପଣାର ମନୋ-
ମତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପର୍ଗ ଦେଇବାରେ ପ୍ରବାଧକ-
ମାଳକୁ ଅସ୍ଵକାର ଥିଲା । ଲାହି—ଅମେ-
ମାଳେ ଭାବାର ସହୃଦୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦୋଷପ୍ରକଳ୍ପ
“ହୃଦେଶିଶା” ସମ୍ବଦବ ଏବଂ “ଆମ୍ବର୍ଦ୍ଦି
ଦର୍ଶନ” ପ୍ରବାଧକ ମାଳମଣି ବାବୁ ଭାବାର
କଥାର ସହୃଦୟ ଦେଇଥାଇଲୁ, ଧାଠକମାଳେ
ଦେଖନ୍ତି— “ବଜା ଏବଂ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବରେ
ଭାବିକାରମାନେ ସ୍ଵପ୍ନଶାପ ସୁପ୍ରକମାନ, ମନୋ-
ମତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜାମରେ ଉପବାର ଦେଇଥାକି ।
୨ ଧୂପଚାଳରେ କି କର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ କବି
ମହା ଲୋକର ମହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାର୍ଷ

କରୁଥିଲୁନ୍ତି, ମେଘ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଧା କଲୁଆଛନ୍ତି ।
ଏହିଂ ଟେଳିଷନ ମହାବାଣାକୁ ଉପର୍ଗ କରୁଥ-
ିଲୁନ୍ତି ଜଣାବ ଉତ୍ସାହ ।” ନାଚମଣିବାତୁଳର

ଏବାଦୁଷ ଦ୍ଵାରା “ଧନ୍ୟମୁଳେ କୁହେଇଲ
ପାଞ୍ଚିଶ, ତୋରେ ଦେଖି ମୋହର ବଜ୍ର ଧରିଥା,
ତଳ କୁହେ ଓ କୁହେ ବୋଲିବା କାହୁଳ୍ୟ, ତ୍ରଦୂର
ବାକ୍ୟମାଳ ଅନୁପସ ସମର୍ଥନରେ ବ୍ୟସ
“ହରିଷିଶୀର” ବିଶ୍ୱାସ—ବନ୍ଦ ପ୍ରଦ୍ୟମନ
ବାହିନୀଙ୍କ ପଶ ସମର୍ଥକାଣା ।

କୁଳ ମୋତ୍ତ ଶେଷାତ୍ମକ ମହାବେଦ ହାହା-
ଇଲ ପ୍ରାୟ “ହରେଷିଶୀ” ଅସତ୍ୟ ଅମଳକ
ପ୍ରମାଣର ଅବର୍କଳାଧାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ନିଦୋଷ
ଯୋଜାଇବାରୁ ପାଇ ବିଧି ଅତ୍ୟନ୍ତରେ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡର, ପାଠକମାନେ ତାହା ହେଉଥିଲା ।
“ପରାଶବମାନେ ସ୍ଵପ୍ନବାଣୀର ପୃଷ୍ଠକମାଳ ମନୋ-
ମର ବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ନାମରେ ଉପହାର ଦେଇ
ଆଏ” ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟକରି ସେ କଞ୍ଚିଥିଲୁଣ୍ଡର “ବଦ୍ୟା-
ଧାରରକ୍ତ ଶକୁନ୍ତଳା ବଜମାଣୀ ବାହୁ ଡେଇଥରେ
ଅନୁମାଦ କରି ତେବାନାଳର ମହାବଜାଳୁ
ଭୂର୍ଣ୍ଣ ବରସ୍ତୁରେ । ବଜମାଣୀ ବଜମାଣୀ ବାହୁ ଏବଂ ବନ୍ଦିଲ୍ଲେ-
କରର ନାମରେ ଉତ୍ସୁଳ୍ପ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵପ୍ନ
ଭୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଜଣେ
ବୋଲି ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ।” ହରେଷିଶୀର ଉତ୍ସୁଳ୍ପ
ଦେବେ ଦୂର ସତ୍ୟ, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା-
ଯାଇ । ବଜମାଣୀ ବାହୁଙ୍କର, “ଶକୁନ୍ତଳା”
ନୀଜକ ସ୍ଵରଗ ୧୦୫ ମୟହାରେ କଟକ
ପ୍ରଧାନକୋଣ୍ମାଳ ସନ୍ଧାନକୁ ପ୍ରଧାନ ହୋ-
ଇଥିଲା । ଉତ୍କଷ୍ଟବ୍ସରର ପାଠକମାନେ ଜାଣିଥାଇବେ ସେ,
ତାହା ତେବାନାଳମହାବଜାଳୁ ଉତ୍ସୁଳ୍ପ ହୋ-
ଇଥିଲା ବୋଲି “ହରେଷିଶୀ” ପାଇ ଯୋ-
ଗଣ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର, ତାହା ସପୁଣ୍ଡ ନେଥିଲା । ଶୁଣା-
ଯାଏ ମାନ୍ଦରା ଅନୁଭବ ସ୍ଵରଗରେ “ଶକୁ-
ନ୍ତଳା” ତେବାନାଳର ମହାବଜାଳୁ ଉତ୍ସୁଳ୍ପ
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସବସପ କଷ୍ଟବ୍ସର ବନ୍ଦ-
ମାଳୀ ବାହୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଵରଗର “ଶକୁନ୍-
ତଳା” ଭୂର୍ଣ୍ଣପତ୍ର କଷାସିତ କୁର ଅତ୍ୟନ୍ତର
ବଶୋଧନ ପୁରୁଷ ଜୀବାଭାବ ଘରତ୍ୟ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡର । ମନୁଷ୍ୟ ଦୋଷଗୁଣକର୍ତ୍ତର । କିନ୍ତୁ
କେତେକବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅଛନ୍ତି ସେ ଥେବା
ଦୋଷ ଜାଣିଥାଇଲେ ସୁଭା ତାହା ପୌରା

କରିବାକୁ ନାହାଇ । “ହିତେଷିଣୀ” ସଙ୍ଗାଦିକ
ବୋଧ ହଏ ଏହି ଶେଣୀରକୁ ହେବେଥିଲା !!
ତାହା କି ଦେଲେ ସେ ଅଥରାର ଉଲ୍ଲବ୍ଧ
ଅହୁଦୋଷ ପ୍ରବାସନ୍ତରରେ ପ୍ରମାଣିତ କର
ଯଦା ତାହା ଝାଇବାର କରିବାକୁ ଏତେ କୁଣ୍ଡଳ
କାହିଁ ?

ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ସମବେଳେ “ଛରେଷ୍ଟିଣୀ”
ହଙ୍ଗାଦବଜର ସେପର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା, ତାହା
ଅମେରିକାରେ ବେଶୀଲାଇଲୁ । ବରମାଳ ଦେଖା-
ପାଇଁ, ବରମାଲାପୁସ୍ତକ ସମବେଳେ ତାହାର
କହି ଜ୍ଞାନ ଅଛି—ଲାଭାଶରେ ସେ ଚିତ୍ରୋ-
ଖକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତାହା ତାବାହିର ଟେଲିଫିଲ
ରଜ୍ୟାବର ତାମୋହିଏରୁ ଜଣା ପଢ଼ୁଥିଲା ।
ବରମାଲାର ମାଲବେଳକର ଅନେକ ପୁସ୍ତକ
(ପ୍ରକାଶକକ କଣ୍ଠୀକ ?) ରାଜା ଏହି ବଡ଼-
ମେଲମାଲର ନାମରେ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲା—
ବନ୍ଧୁବାଦକ ମହାଶୟାଏ ସମାବ କାହିଁ ପାଇଲେ ?
ବାବ ରଜ୍ୟବୈଶେଷର ଦେ ମାଲବେଳକର ସବୁ
କେବା ଓ ପ୍ରକାଶକ । ପୁସ୍ତକର ସହ ବିଶ୍ୱ-
ଲେଖଦ ମାଲବେଳକ ବୌରସି ପ୍ରକାଶକ-
କଙ୍କ କଣ୍ଠୀକ “ରାଜା ଏହି ବଡ଼ମେଲମାଲକ
ନାମରେ ଉତ୍ସୁକ ” ହୋଇ ନାହିଁ । ଧାର-
ମାକେ କିମ୍ବା ଶମ ସ୍ଥାନର ବରେ ଦେଖିବାରୁ
ପାଇବେ ସେ, ମାଲବେଳକର ଗର୍ଭ ସମ୍ମୁଖ
ମଧ୍ୟରୁ “ପଣ୍ଡିତମାଟକ ” ରାଜା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ-
ଟିକ ଏବି ପରା ଶ୍ରେଷ୍ଠତନ୍ତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ, “ଶବ-
ଦିନା କାବ୍ୟ ” ଶ୍ରେଷ୍ଠତନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାବାଗରଙ୍କ,
“ବୃକ୍ଷବୂମି କାଟବ ” କେବଳକୁ ଗମେ-
ପାଥୀଯକୁ “ଦିଲେତମା ସମ୍ବନ୍ଧ କାବ୍ୟ ” ଯଜା-
ନ୍ତ୍ରମାଦିନ ତାଙ୍କୁରଙ୍କୁ ଏହି “ଦେବକୁ ଦର୍ଶନ”
ତୁବେକ ମୁଖୋଧୀପାଦକୁ ମାଲବେଳ ସମ୍ପଂ
ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନକୁ । ପ୍ରକାଶକ ‘ସେଷତ୍ର ପ୍ରକାଶକ
ପାଇଁ ଏହି ବଡ଼ମେଲକର ନାମରେ ଉତ୍ସୁକ
କରିଅଛନ୍ତି, ବୋଲି “ଛରେଷ୍ଟିଣୀ” ତାହା ବହୁ-
ଅଛନ୍ତି, ତାହା ତିବ୍ବ ନାହିଁ । ଏପରି କି, ମାଲ
ବେଳକର ଅନୁତ୍ସା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
(ମେବନାବ ବଧ, ବୁଜାଣନା ହାବ୍ୟ, ତକୁ
ର୍ଦ୍ଧପରା ଦର୍ଶନବନୀ ଏବି ଏକେଇ କବିତା
ବନ୍ଦ୍ୟଗା ?) ବୌରସି ପ୍ରକାଶକ ତାହା
ରଙ୍ଗ ଉତ୍ସୁକ କରିନାହାନ୍ତି, ଅଥବା ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ତାହାରୁ । ଅଳ୍ପବ୍ରଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶକ ଉତ୍ସୁକ କରିବାରେ
ଯଦିଏହି ପ୍ରକାଶକମାନବରୁ ଅଥବାର ଆମ୍ବା
ତେବେଳେ ମାଲବେଲକର ନନ ପାବନାବ “

ଦିଲାଦ ” ତଳ ପ୍ରକାଶ ସଜା ମହାନ୍ତିକାଳ
ଜୀବନରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ମୁଖେ ଟଙ୍କା ମାରି ଲେ-
ବସାରି ଲ ଥାଏ ବ ?

ଆମେମାକେ ଅଳ୍ପକୁଳ ଗର୍ବରୁ ଦିଶା
କରିଥିଲୁ ବୋଲି “ହରେଷେଣୀ” ସଙ୍ଗାଦିକ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମାକ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ସଙ୍ଗାଦିକର ମନେ
ଭରିବା ଛାପିବ ସେ, ଏଠାରେ ଅନୁମାନର
କଥା ଦେଇ ଗାହୁ—ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରମାଣର ବିଷୟ
ହେଉଥିଲା । ଅନୁମାନର କଥାଟା “ହରେଷେଣୀ-
ଶାର” ସଙ୍ଗାଦିକାଯୁ ଦେବିଙ୍ଗ ରହସ୍ୟ ସହିମା
ଶେ ଉପିଦେଲେ ଚଳିଥାନ୍ତା । ଅନୁମାନର
ଅମଳ ଗଲାଟ, ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରମାଣର ଅମଳ,
ପଡ଼ିଲାଣି । “ହରେଷେଣୀର” ଏହି ଅନୁମାନରେ
ସେ ଉପିଲି ଛାହିଲା ମନ୍ଦିର, ଏବଂ
ଅମ୍ବାକର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଜାହିଁ ।

“ଅନୁକାଳ ହେଲେ ସ୍ଵପ୍ନ ନୂଜିକ ଦୁଇ
ଏପରି ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଉତ୍ସବ ବରିଦାର ସମସ୍ତଙ୍କ
ଅଧିକାର ଅଛି” — ଏ ଅଜ୍ଞାତ ସ୍ଵପ୍ନ ହରେତି
ଶୀଳ ପଥରେ ଶୋଇ ଥାଏ । ଭୂଷାନୁଭବ
ବୌଣ୍ଡି ପ୍ରଜ୍ଞା ସତ୍ସବ୍ରତ ଦ୍ଵାରାଗମ ପ୍ରକାଶକ
ମାନଙ୍କ (ଭଲଲୀପୁ ବେତେଶ୍ଵରିଏ ସ୍ଵକାଶ ଏ
ବ୍ୟକ୍ତିର) ଦୃଢ଼ିବ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷକୁ ଉତ୍ସବ
ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବଳାଜଳ୍କୁ ଜଣା ଲାହଁ ।
ସମୀକଳକୁ ଜଣାଥିଲେ ଲୋକୀ ବାଯୁର କରି-
ଦେ । ବାରଣୀ ଉତ୍ସବର କ ହେଲେ ପାପୀ
ଦୁଇ ନାହିଁ — ଏକଥା ସବାଦାପରମ୍ପରା ।
“ଇଂକଣ ଏହି ବନ୍ଦବେଶ ପ୍ରକଳିତରେ ଏହି
ଶତ ସଂଗ୍ରାମର ସବାଦେ ଦେଖିବେଣୀ ବା-
ଦାର ନ ଥିଲେ, ଏବେଳାଳିବେ ଡେବିଟାରେ
ବାହାରାପରିଲେ” ହେଲି ହରେଷୀଶ୍ଵର ଯେଉଁ
ଅଶେଷ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ତାହା କିମ୍ବା
ପ୍ରମୁଖ । ଇଂକଣ ଏହି ବନ୍ଦବେଶରେ ଏହି
ଏହି ଶତ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ତାହାର
ସମୋଧନ ସବାଦେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖିବେଣୀ
ବାହାର ଥିବେ — ତାହା “ହରେଷୀଶ୍ଵର” ସନ୍ମା-
ଦିବ୍ସ ଭାବା ଜଣା ଲାହଁ ।

ମଧ୍ୟଭାବ ଯେ “ପରିହତ ସୁରୂଷ” କାବ୍ୟ
ଅମ୍ବାକେ ଅସୀକାର କରି ଥାଏଁ ଦୟା କରୁ
ନାହିଁ । ଦେବଳ ତାହାଙ୍କୁ “ଅଦର୍ଶ ମନ୍ଦିର”
ବହୁଦାରେ ଅମ୍ବାକଳର ବିଷନ ଧ୍ୟାନ ଅଛି ।
ତାହାଙ୍କୁ “ସମ୍ମଗ୍ର ଭୁଲାଶ୍ଵର ଅଦର୍ଶ ମନ୍ଦିର”
ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ଧୂର୍ବଳ “ହୃଦୟେ
ଖଣ୍ଡି” ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ବିଭିନ୍ନଭାବରେ ତାର
“ଧରିବା,” “କଟ୍ଟି ଉଠାଇବା” ଏବଂ ଚାହେ

ମନ୍ଦିର କୁଟ ପ୍ରତ୍ଯାବଳୀର ଉଠିବା ଅନୁକାଳ
ପରି ସ୍ଵରେ ଏଥିର ମାତ୍ରମୁକ ମତ ପ୍ରକାଶରେ
ଭବତି ସାହସ୍ର ହୋଇ ନ ଆଚେଁ ବୋଲି
ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର ବିମାର । ମହାସୁରୁଷ କୋଣରୁ
ପଞ୍ଜିହରଗର୍ଭ ବ୍ୟାପୀ ନିର୍ମାର ତିନ୍ମା ଓ ଧାରେ-
ତିନା ପରେ “ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟର” ଭୂମାରବା
ସକାଶେ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଜିହରସ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ପରିମେତ ଗନ୍ଧ
ପରିଷ୍ଠି ଭାବରେ ଲେଖି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଜିହର
ବାଜମାଳକ ମତରେ “ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ”
ମନୁଷୀ ଶକ୍ତିହାର କର୍ମ ବିବାଦ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ତାହାର ତତ୍ତ୍ଵ ଅମାନୁସାର । ବକିମବାଦୁ ଭାବା-
କର “କୁଟ ତତ୍ତ୍ଵରେ” କୃତକର ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟର
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରତିପାଦନ ସହାଯେ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅହୁର ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି । ସମ୍ଭା ଉଛି
କଣ୍ଠେ ଯେଉଁ ଧର୍ମବଳମୀ, ଯେଉଁବନ୍ଦୁ ଅଣ୍ଟର
କ୍ର୍ୟୋଦାର ଓ ଶାକ ଲାଭର ଅନୁଶୀଳୀ, ଭାବାର
ବହୁତ ମଧ୍ୟବାଦୀର ସହାନୁଭୂତି ନ ସୁବା ପ୍ର-
ଦେଖେ ସମ୍ଭା ଉଛଳ କିମ୍ବୁପେ “ଆହାକୁ” “ଆ-
ଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ” ବୋଲି କ୍ର୍ୟୋଦାରକାର ? ଭାବର
ଯେ ଭାବାର ଆଦର୍ଶ, ସେ ଭାବାର ସବବା
ହୁମୁଖରେ ଉପି ଭାବନ୍ତୁଯାଏଁ ଜୀବତ ଗଠନ
କରେ । ମଧ୍ୟବାଦୀର ଆଦର୍ଶ ଲାବନ୍ତରୁ ସମ୍ମୁ-
ଖରେ ଉପି ଜୀବନ୍ତୁ ଜୀବନ ସମ୍ଭାବ କରିବା
ବାକୁ ବଳେ ଉଛଳକୁ ବୋଲିବୁ ଧର୍ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରେ
ଆହାପ୍ରା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସ୍ଵାଧୀର୍ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ୍
ବେଚାରୁ ହେବ । ତିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ ବାର୍ତ୍ତାରେ
ଉଛଳ ସମ୍ମାନ ଓ କା—ସ୍ଵପ୍ନ “କ୍ରୋଷେଣୀ”
ସମ୍ମାନର ମଧ୍ୟ କୁଟର ଓ ଶର୍ପର ବଜାୟ ଉପି
ଭାବକର ପ୍ରତିପାଦନ “ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟର”
ଅନୁଶୀଳୀ ବୋଲି ପାଇବେ ଓ କା—ଜାହାନ
ମାମାଂସା ଅପ୍ରେ ପ୍ରଦୟାକଳ । ନିର୍ବାକ ସୁଗଧ
ମୈନ୍ଦୁପ୍ରାଣୀର “ଉଛଳ ପଢ଼ନ୍ତର” “ଉଛଳ କୁ
ମରାରେ” ଅସଂଧ୍ୱାତ ହୋଇ ଉଛଳଟ
ମଧ୍ୟବାଦୀର “ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟର” ପରିପ୍ରକାଶ
ବରବା ସବାପେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇବା କିମ୍ବା
ମାତ୍ର କିମ୍ବା ? କିମ୍ବା ।

ତୁମ୍ଭର କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ } ମାମାଣସାପ୍ରାଦୀ
ବାଧାନୟ }
ଗ୍ରାହକର । } ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍ସବାକଳ ମାମା
କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ ଏଥାରୁ ଜାଣି ଏଥା ବହୁତ କେବଳ ବାହୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପଦକ ଜୀବ କେବଳ ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନ୍ତରେ ସରବର ହେବାର ଅଧିକ ଅନ୍ତରେ ଏଥାରୁ
କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ କୁଳ କୁଳର ଏଥାରେ ନିର୍ମଳତା ପାଇଁ ।
ବାହୀରାଜ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୦

ତା ୧୨ ରିକ୍ର ମାତ୍ରେ ଅଛିବର ସବୁ ୯୫୯ ମରେହା । ୨୨ । ୧୩ ଗନ୍ଧାରୀର କିମ୍ବା ୬୦୦ ମାତ୍ର ମନ୍ଦିର ।

ଅମ୍ବ

三

କାର୍ଯ୍ୟକ ବୁର୍ଗେରସବୁ ଶେଷ ହେଉ । ମାତ୍ର
ଗନ୍ଧୀଜିଳ୍ଲାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଦାନ କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମସ୍ତେ ସାଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହେଲେଗି
ଦେଇଛନ୍ତି ଓ କେବେ । ଅମ୍ବୋଜକ ଚିତ୍ରପତ୍ର-
ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧର ଅବଧିର ପ୍ରଦାନ କରି
ଭାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନକ୍ଷେତ୍ର ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଦିକ୍ଷାଳୁ ମାଠକ
ଗ୍ରାମକ ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମକାଳିକୁ ସଥାବଧ ଅବଧି
ବାନ୍ଧନ କରୁ ଥିଲୁ । ଅମ୍ବୋଜକ ମାଠକ
ଓ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାମକାଳେ ଘୁଣ ଅମ୍ବୋଜକଙ୍କପରି
ଦେଇପରି ସହାନୁଭୂତ ଦର୍ଶାଇବେ ।

ତୁଳନ ମୁଣ୍ଡରେ ହୁକଜା, ଲାଗର ଅଭିଧ-
କିଯୁଳର ସେଇଁ ସଜାମାକେ ରଂବଳକୁ ପଢିଲ
ପୁନରେ ଶାକାପଥ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଝିଲତ ଦେବା କାରଣ ଥିଗାନୀ କବନ୍ଦରମାତରେ
ସବୁ କର୍ଣ୍ଣ ଉବର୍ତ୍ତସନ ପାହେବ ମହୋଦୟ
ଛିଲବିଟ ଠାରେ ଦରବାର ନରବାର ପ୍ରେର
ହୋଇ ଅଛି । ଉତ୍ତମ ।

ଆଜମୀରିତାରେ ଏହି ସିନ୍ଧୁମହାଦ ଭାଗୀ
ଜାହାଙ୍କିଲମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମମହାଦ କାଳେ
ଏକ ପରି ବିଶ୍ଵକାର ଧର୍ମାଦ ନିରାକାର । ହିନ୍ଦୁ
ଦୁଷ୍ଟମାନ ଓ ଖାଣ୍ଡିଲାଜ ଧର୍ମପଲ୍ଲେଦାୟକ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ନିଯମରେ ସବୁ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସମଦେଶ ହୋଇ
ଆପାରା, ଧର୍ମପଲ୍ଲେଦାୟ ବକ୍ତୃତାମାନ କରିଥିଲେ
କାନ୍ତାଧର୍ମର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସକାରାତ୍ମକାନରେ ଉପସ୍ଥିତ

ମୁଲେ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନବ ବ୍ୟାକାର ଅଟେ ମାତ୍ର ଏଥିହାର ବିଶେଷ ଦିକ୍ଷା ଲାଭ ହେବାର ଅଶ୍ଵା ନାହିଁ ।

ତୀର ଓ ଲାପାଳ ସୁଦ ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣାବରେ
କୁଷିଯ୍ୟା, ପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଲମ୍ବିତାର ଅଧିପତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତି-
ବା ସଙ୍ଗେ, ଉଚ୍ଚଶକ୍ତ ଅଧିପତ୍ୟ କୁଷ ଦୋର
ଥୁବାରୁ ବିଜ୍ଞପତ୍ର ପ୍ରାକାର ସମ୍ମାଦିତତ୍ଵ ଟାରମସ
ପଢ଼ିବା ବେଳେ ଶେବ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ପୂର୍ବାଙ୍ଗର
ବନ୍ଦବନ୍ସ୍ୟ ଦୂରୀ କରିବା ପଶେ କିଶେଷ ସହୃଦୟ
କାନ୍ତି ଦେବାର ପର୍ମାଣଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ବାଣୀକ୍ୟ ହାସ ଉଚ୍ଚଶକ୍ତିର ଏବେହି ଉଦ୍‌ଦେଶ
କି ଦୋଷାତିକ୍ଷଣ ମାତ୍ର କୁଷିଯ୍ୟା, ପ୍ରାନ୍ତ ଓ ଲମ୍ବି-
ତାର ଦଟ୍ଟାରକାର ଅଖା ଅଧିକତ୍ତ ।

ପାମୀର ଅଳକର ସାମ ନିର୍ବାଚଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ପାଇ ଅଛୁ । ବୁଦ୍ଧିଧୂର ବର୍ମଣ୍ୟମାନେ
ସେଠା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ଅପଣା ଧଳିବୁ ହୁଏଥା-
ଗତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଲଙ୍ଘକ କର୍ମଗରୀ
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଫେର ଆମ ଅବୁନ୍ତି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଜହିରିରେ ଶେଷ ହେବାର ଆଶା କି ହୁଲୁ
ଏବଂ ଭୋଗସି ବିଷୟରେ ଗୋଲମାଳ ଜାଗନ୍ନା
ହେବା କବି ପ୍ରକର କିଷ୍ଟି ଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟା
ତେବଳ ଶୋଷି ବିଷୟରେ ଭୁଲିଯା ଓ ଲଙ୍ଘ
କଳି ମଧ୍ୟରେ ହୁନ ଜାତ ହୋଇଥୁଲି ମାତ୍ର
ଲଙ୍ଘକ ଲାଭଦେବାରୁ ହୁନ ନିର୍ବାଚଣ

ବୋଲିଗପ୍ପା । ଏହିପକ୍ଷ ଶାନ୍ତିର ଦେଖେ
ବନ୍ଦି ମହିମା ଦାତା ।

ଗୀତ ସ୍ଵଜ୍ଞରେ ପ୍ରାପ୍ନୀଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ନର କରିଥାଏ
ସାର ଲଂଘନମାନେ ସେଠାରେ ହଜ୍ର ହବିବୁ
ରହେ ପଣ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁତୋରେ ପ୍ରଦେଶ
ଲୟ ଘର୍ତ୍ତ ଦେଇଥିବା ଅବ ହେବୁ ଲଙ୍ଘନ
ମନ୍ତ୍ର ବୋଧାନ୍ତିର ଦୋର କୁରୁଯନ୍ତର ପ୍ରତିନି-
ଧଳୁ ସଦର୍ଥ୍ୟତ କରିବା କାରଣ ଗୀନରୁ ଅଦେଶ
ପଡ଼ ପଠାଇ ଅବଜ୍ଞା କରେ ନାହାଇ ହେବାର
ଧରିବାର ଥିଲେ । ଇତି ସଧରେ ପ୍ରଦିତ ଲଂଘନ
ତୁରକୁ ଗୀନାମାନେ ଅପମାନିତ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଗୀତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଂଘନକ ଅଦେଶ ପ୍ରଦି-
ଧାନ୍ତ କରି ଜୁରୁଯନ୍ତର ପ୍ରତିନିଧିକି ତିରବାଳ
ସରାଗେ ପଦର୍ଥ୍ୟତ କର ଅଛନ୍ତି । ଫୁଲିଷ ମନ୍ତ୍ର
ସେହିର ଦାରୀ କର କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ପାଇବାର
ବାଟ ଖୋଲି ଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁଗୁଳରେ ମଦନମୋହିଙ୍ଗାମଠ କାମରେ
ଗୋଟିଏ ମଠ ଥିଲୁ । ପୁଷ୍ପର ଜଣେ ବାବାକ
ଶୋଭାଚାର ଏହି ମଠକୁ ଏକଟାମ କିମନ୍ତେ
ପ୍ରାୟ ୫ ବର୍ଷ ହେଲା ଯୁବତୀ ତେଣ୍ଟା କଲେ-
ହେଲା ବାବାକ ଥିଲା ସମ୍ମାନ ହେଉ କି ଶୁଭା
ଏହି ହେବେଳ ଦର୍ଶକେଲା ଅନୁଗୁଳର
ଜହସିଲକାର ଏହି ମଠର କାମ
ନିଃାଶ କିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ କମିଶୀ ନିଷ୍ଠା

କରୁଥିଲେ । ଗତ ଛୁଟମାସରେ ଶୋଧାଳଦାସ
ବାଦାକ ଅଛ ଏହି ଦିନଖାପୁ ମାନ୍ୟବର
କିନ୍ତୁ ଶେଷକଟକ ନିଜଟକୁ ପଠାଇବାକୁ
ବାବା ଓରିଆ ବଡ଼କାଳ ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ
କୁଳ ସାହେବଙ୍କ ନିଜକିନ୍ତୁ କାହିଁ ନିମଜ୍ଜେ
ଅଧିକାର । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଦେଖିଲେ
ଯେ କେହି ମଠ ନିମଜ୍ଜେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କରେ
ସର୍ବକାରପୁ ଖଣ୍ଡା ଲାହୌଁ । ଅଛିଶୁଭର ଲେ-
କମାରେ ହେବା ଦେବାହାର ମଠର ସମସ୍ତ
କିନ୍ତୁ ବଳାହ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ୟ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଅଛିଏବା
ସାହେବ ସହୋଦୟ କାହିଁ କଲେ ବି ସର-
କାରକୁ ଦୂରି ଖଣ୍ଡା ନ ଥିବା ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରିଲି-
ବାର ବନ୍ଦିଶୀଳ ପରିବା ହିମା ସରବାରକ
ଘରରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁକ୍ଷେପ ହେବାର
ଉଚ୍ଚତ ନୁହେ । ହେବାଦାତାମାରେ ଅଷ୍ଟା
ଲଙ୍ଘାମରେ କମିଟିବାର ଅଥବା କୌଣସି ଏହି
ଦ୍ୱାରି କୁ ମନ୍ଦରୁ ନିଷ୍ଠାପି ହେବାଦାର ମଠର
କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇଦେ ଶେଷ ମହିନାକ ଦେଇ ବିଶାର
ଦେଇ ଦିନମରେ ଦେବାମ ଅବାଲଙ୍ଘରେ
ବହୁମତ ଦେଇ । ଦେବା ଦାତାକ ସାଧା-
ନିଜ ପ୍ରକାର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁକ୍ଷେପ ସର-
କାର ଘରରୁ ଦେବା ବାହୁମତ ନୁହେ । ଅମ୍ବ-
ମାରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ସର୍ବାଧୀନ ବାହୁମତର
ନନ୍ଦିମୋହନୀୟ ଏ ମୋକନମାର ଅବଦ ସନ
୯୮୯ ଶାବରେ ଏହି କିନ୍ତୁ ଦିନମରେ
ତାହା ହିରି ଦିନମରେ ବାବାକିମ୍ବନର ଏବେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ମୋର ନ ଥାନ୍ତା । ସାହାହେତୁ ପ-
ରିଷେଷରେ ସୁହିରୁ ଦେଇ ବଡ଼ପକ୍ଷର
ବିପଦ ଅଛନ୍ତି ।

ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଲୁ
ଯେ ଅନୁମାନକରି ଏକତରଣ ପ୍ରମାଣନ ଏ
ହେଉଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବୁ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ୱଳକର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚା
ଦୂଧବାର କ୍ରବିତେମନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ପାଇଁ
ବ୍ୟାଜ ଦିଲେ । ସେ କଣେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ
ପରିଲୋକ ଫୁଲେ । ଅଭ୍ୟାସ ଦେଇଲୁଗୁଡ଼ି
ପରିବୃତ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପଠିଲୁବା ଦେଇଲୁ
ଅବ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା କାତି ହୋଇଲା ଫାର୍କ କେ
ନାହିଁ ତାକୁ ବାରାନ୍ଦିଆରୁ ବାରାନ୍ଦିଆ ଉପରୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦକର ସ୍ଵପ୍ନର ତଥୋଳ ପଞ୍ଚମ
ଏ ଜଣେ ପ୍ରାକ ଶ୍ଵଲେ ଓ ରଙ୍ଗପୁଣି ପ୍ରପ୍ରତି
କରିବା ଏହି ଅରଳୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାକରି
କରେଇଲେ ଖେଳିଛି ଥିଲ । କମ୍ପାଇକ କର୍ମ୍ୟବ୍ସମ୍ପଦ

ଛାତ୍ର ଅଭିନ୍ୟାସମ୍ପଦ ସେ ନିଃଶାର୍ଥ ପରେଷ
କାର ବାର୍ଷିକେ (ଅହାର ଛନ୍ଦର ଅଗ୍ରା ନ
ରଖି) ଅଭିନ୍ୟାସ କରୁ ଥିଲେ ଏକ ବେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ସହିତ ସଦାପ୍ରସ୍ତର ଓ ଚକ୍ରଜୀବ ସ୍ଥଳେ
ବାହାଙ୍କ ତୁବାର ମୁଖରେ ଏ କରଇବ ଉଚ୍ଚ
ମାତ୍ର ଶ୍ରେଣୀର ଅଧିକାଂଶ ଲେକ ବଣ୍ଣିତୁପ
ହୋଇ ଆମୋଦ ଉପରେମ ଅଥବା ଅପର
ବିଷତ ସମୟରେ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଲୋତୁଥିଲେ ତଥାପି
କେବେ ମାତ୍ର ବାର୍ତ୍ତିର କରିବାର ଦେଖା ଯାଇ
ପାଇଁ । ସେହିର ଅଭିନ୍ୟାସ ଶାର୍କୁ ତାଙ୍କର
ପାତ୍ରିତବସ୍ତାରେ ତାକୁ ଦେଖିବାଗାର୍ତ୍ତ ଦିବାପଥ
ଏହିରେକ ସାତାପ୍ତ୍ୟାର ବରୁଷିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର
ଦ୍ୱାର କନ ଦେବାର ଅବମର କି ଥିଲା । ଯଦି
ସହି ଶୁଶ୍ରାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତଲୋକ ଗୋଡ଼ାର
ଆଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉପକାର ଓ ସମୟର
ପରିବ ହୁଏ ଚକ୍ରଦିଵ୍ୟର ଲେକେ ଦାହିବାର
ପରୁଣ୍ଠି । ସେ ଦୋଷାନିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ
ନ ଗା ଏ ଦର୍ଶିଲେ । ମୁଗ୍ଧବାଳଙ୍କର ତାଙ୍କ
ବଦ୍ୟ ତଥ ଦର୍ଶ ଥିଲା ।

ଗୋଟିଏ ବିବାହକା ବିରାମ, ଜୀମାତା ଓ ଅନ୍ୟ
ବିଷୟ ସୁତ ଏବେ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଅସମ୍ପାପ୍ତ ଘୋରପଥ
ନବରେ ଦସ୍ତାର ସେ ସ୍ଥାପନକୁ ମରାନ କଲେ ।
କିମ୍ବା ବସାକାଳୁ ଏ ବିଷଦାଳରେ ମୌର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ ଦର ପରିବରତ ଅସାର ମନ୍ଦିର
ବିଶାଖ କରନ ଏହା ଶାର୍ଥକ ।

ଭାବୁର ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ଯେ
ବେଳାନାର ମାନେଜର ପଦରେ ମଣି ସମ୍ମାନ
ମାନେଜର ପଦରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଦେଇଥାଇ
ଲାଗିରେ କର୍ତ୍ତା ପଦରେ କରିପାରିଲେ । ଗଢ଼ିଆର
ସମ୍ମାନ କୁଟୁମ୍ବ କି କୁଳ ମହିଳାମେହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅପେକ୍ଷା କୃପାଶ୍ରୀ ପଦାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି
ଥିଲେ । ବନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ପାଠୀଙ୍କ ପେଶ ମହିଳା
ମେହି କୁଳ ମାନେଜରଙ୍କ ସହାଯ ଆଗ୍ରାହୀ କରି
ଦେଖିଯୁଏ ଲେଖ ଦେଇନାମାନର ବର୍ତ୍ତମାନ
ହମେବାଟୁ କର୍ମଧ୍ୟ ଓ ଆମ ମାନେଜର ତାଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାନୀର ଘୋଷକୁ ଫେରାଇଲା ମାନେଜର
ପଦରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଇ ଅପ୍ରକାଶିତ । ମହିଳାମେହିଙ୍କ
କୁଳ ହମେବାଟୁ ସାଥୀର ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ଏଥିରେ କୌଣସି ହରିତ ପାଇଁ । କେବଳିକ
ମେହିଙ୍କ ବାବ କ୍ରମୀକାରୀ କୁଳ ମୋର ମେହି
କୁଳ ଶ୍ରୀପତ୍ର କୁଳ ଶାହେବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଲ ମଧ୍ୟା-
ବିଦ୍ୟା ମହିଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ହେଲାମ୍ବରେ କିନ୍ତୁ
ପରିପ୍ରେସରେ ମେହିଙ୍କର କୁଳ କାଳ ମଧ୍ୟରେ

ଦେଇଥିବ । ଗର୍ଭମେଘ ଦେଖିଯୁ ସଜ୍ଜିରେ
କବେଶୀୟ ମାନେହର କିଷ୍ଟକୁ କି କର ଥିଲେ
କାହାର ଗାତ୍ର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗର୍ଭମେଘ
କବେଶୀ ଦେଇଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଶୀରୁ ଲୋକଙ୍କ ପରି
ଶୁଦ୍ଧିରେ ଅନୁନ୍ତ ଓ ଯେମାନଙ୍କ ପରି ସହ-
ବିଶ୍ୱର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚବଳ ଦେଇଲେ
ମହାବିଦ୍ଵାରା ବିଜା ଅବା ଉମ୍ମିଦାର ସେମାନଙ୍କଙ୍କ
ମାକେହର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି
ପଢ଼ କର୍ମଶୂଳ କିମ୍ପେଣ ଦୟତିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଶୀୟ ବେଳକଷେତ୍ର ସେହିପରି ଅଣ୍ଟା ଭବି-
ତାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ମୟୁରହିତର
ମହାବିଦ୍ଵାରା ଦ୍ୱାରା ପାଠୀର ସହତିରଙ୍ଗର ଅପ୍ରକାଶିତ
କିମ୍ପେଣ ପରି ମୟୁରରେ ମୟୁମନିଷିର ଦର
କରେ ବିବାହର ନୟକୁ କଲେ । ମୟୁରହିତ
ମହାବିଦ୍ଵାରଙ୍କ ଶିଖିତ ସୁଦରଶର ଏ ପ୍ରକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଥାରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେବ କାହିଁ କି ?
କୋଷତ୍ତରେ ଆମ୍ବାଚକ ମନୁଷ୍ୟରେ କେହିଁ
କହନ୍ତିର ବୋଲି ପାରନ୍ତି । କାରଣ କି ମୟୁରା
ହିତରେ ଦିନ ପଦ୍ମମୁଖ କର୍ମଶୂଳମାନେ ପ୍ରାୟ
ଦେଶୀୟ ଓ ମହାବିଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ କବେଶୀୟ ଶାତ୍ରା
ପ୍ରହଳାଦ କରିବାରୁ ମୁହାସ୍ତ୍ରମୋହି କନରବିଜନି
ମୁହିଁ । ସତ୍ସଂ ବଜାଏ କିମ୍ପେଣରେ ଆମ୍ବାଚକ
କର ଅନୁନ୍ତ ଦେବା ଉତ୍ତର ନୃତେ ମାତ୍ର
ମହାବିଦ୍ଵାରା ହୃଦୟକଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦରି ଶତର
କଷା ଉଦ୍‌ଦିତ ବରଦାତ ତେଜ୍ଞା ଦେଖୁନ୍ତବାର
ପଦେ ଅଥେ କହନ୍ତି ।

ଗତ ଦୟାହସ୍ତ କେବଳ କିମ୍ବାକିମ୍ବେ ମୁଖେ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ଦୂରିତିନା ଘଟିଲା ତାହା କିମ୍ବା
କି ଅସ୍ତରେ ଏହାର୍ଥ ଏ ନିମରରେ ସମ୍ଭାଷ କରୁଥିଲା
ରେ ଅଭିଭାବିତ ହୋଇଆଯା । ଅର୍ଥ କୃତ
ଦୟାରେ ଏ ଜଗାର ଦୟାଧାରୀଙ୍କରେ ମେଳି-
ମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଇଥିବା ସମ୍ଭାଷ୍ୟ ଶୁଣାଗଲା
ଯେ କିମ୍ବାକି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗିବ ପ୍ରଦର୍ଶ ମାନଙ୍କ
ଅଛି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରିତ ମନ୍ଦିରର
ବିଳା ଓର୍ବ ଦୂର୍ବାଧ୍ୟାତି ବରତକିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ଦେଇବା ହେଲା । କେତେ କିମ୍ବା ଯେ
ଦୂର୍ବାଧ୍ୟାତି ଦୂର୍ବା ପୂଜା ଉପଲବ୍ଧରେ ଯେଉଁ
ମନ୍ଦିରରେ ମେଳି କରିବ ବିନ୍ଦୁ ସେହିଧେବ
ଦୂର୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ଭାଷ୍ୟ ପରିବୁ ଆଜି
କିମ୍ବାକି ଅନ୍ତିମାରୁ ଶୋଇବ ଦୂର୍ବାଧ୍ୟାତିକି
ତାହାର ମେଳି ଅନ୍ତିମ ତଳାରବା କିମ୍ବାକି
କିମ୍ବା ଯଜ୍ଞ ମେଳିମାନକୁ ବାଟପତ୍ର ଦେଇବା
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁରେ ସମ୍ଭାଷ କି କି

ଦାରୁ ଗୋଲିଷ କାଟ ଛାଇବା ସମୟେ ବଳ
ଓ ପାଦପତ୍ରର ଲେଜମାଟେ କଳଣ୍ଡୁ ବଳମାଟେ
କୁମାରପତ୍ର ଲୁଚନ ଓ ଘାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପଥ ଦୟ
କୁଳମ ବଲେ । ଏହି ସଠିବାର କୁଣ୍ଡ ପାଇଁବଳ
ଉଦ୍‌ବ୍ରାତେ ଦିଲେ ହଠାତ୍ ବଳ ଓ ଥର
କେତେକଣ ଲୋକ ଜେଲଖାକାଳୁ ଅସ୍ଵାକାର
ଦେଖାଇଲା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁଣାବଳୀରେ ଉପରୋକ୍ତ
ମୋଦବମାଟେ ଯୋଗିବ ସେମନଙ୍କୁ ପ୍ରେସ୍-
ର ବରି କୁଳଶ ଦେବାରୁ ଦାଳର ଫୁଲମ
ହୋଇ ଅଛି । ଦଲୀ ଯେଇଖାକାଳୁ ଯଦିବା ସମ-
ୟେ ବଜାରରେ ବାଟ ଲିକ୍ତ କାହିଁଲା । ଜଳ
ସାହେବ ତାମେକରୁ ଫୁଲମ ଦେବାରୁ ଦୁଇଦଳ
କାହୁ ସେ ସାହୁବାର ଟବାର ତାମେକ ଦେଇ
ରିଲେଇ ଅଳ୍ପ ହେଲେ ।

ଧନାର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରର ହାଜିଗ ଗମନ କଲାବର
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଚର୍ଚାର ଦିନୟ ହୋଇଥିଲା ;
ମୋକଳମା ଦିନ୍ଦିଶ୍ଵରିକ ସୁବାରୁ ପୋଲାଇର
ଶ୍ରେଣୀର କାର୍ଯ୍ୟ କେତେବୁର ନୟାୟ ସଙ୍ଗର
ଦୋଷର ଅମେମାକେ ମତ ଦେବାକୁ ଅର୍ଥ
ମର୍ଥ । ବଳକର କୌଣସି ଶୁଣ ନ ଥିଲେବେ
ଧନଦର୍ଶ ଦୂର୍ଗାକରଣକଥା ଶୁଣିବଟୁ କୋଧ ଦେଉ
ଅଛି । ମୋକଳମା ସ୍ଵପ୍ନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶାସ୍ତ୍ର
ନାହିଁ ସାଦେବ ଆଶା କାରରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଦିବସ ମୋକଳମା ଥରମୁ
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋକଳମା ଅର୍ଥ କିମ୍ବାକୁ
ଭାବିଲାଗେବା କାରଣ ହାଇକୋର୍ଟର ଆଦେଶ
ଆଗିବା ହିମନ୍ତେ ଦୂର୍ଗାମାଟକ ତଳ ଦୟାର
ମହିଳାର ନିମନ୍ତେ ଦବାଖାସ୍ତ ଦେବାରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ସାଦେବ ମହିଳା ମଞ୍ଜର କରି ଅଛନ୍ତି ।

8-11

ବର୍ଷକର୍ତ୍ତାରେ ମା ଆଜନନୟୀ ଜିଲ୍ଲାର
ଆଜନବର୍ତ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ଧ୍ୱନିମରେ ଅବିର୍ତ୍ତକ
ହେଲେ । ଦର୍ଶକ ଦିନକ ସାଙ୍ଗରେ ଦୂରପ୍ରିୟ
ସୁଧାଳକ ଘଟଇ ଲାହୁ କୁଣ୍ଡ ଲାଗାଇ କୁଣ୍ଡର
ଏବର୍ଜ ଲାହାର ଦରେ ଅନ୍ଧର ଥିଲାକ ଲାହୁ ।
ମା ପଦାର୍ଥ ଅନ୍ଧର ସମ୍ମାଳ କରିଥିଲାରୁ ଲେବେ
ଦର୍ଶକପ୍ରତ୍ୟୁଷିତରେ ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ଡ ଉଚିବାଳୁ
କାନ୍ଦାପାଲେ ଏହ ଲକ୍ଷ ଦେବତାଙ୍କ ସମସ୍-
ମତା ହେଲୁ ରତ୍ନ ଅନୁମଳ ଦେବାରୁ ଲେବେ
ଏହପରାହି ଅମେବ ପ୍ରମୋଦରେ ଅଜିବାହିତ
କଲେ ।

ଏକଗର ମଧ୍ୟର ଅମୋଦର ତିର ପୁଣ୍ଡିଆ
ତ୍ରାଂର ବିକଟେ ହେଉଥିଲା । ପରମର ପ୍ରଥା
ଅନୁସାରେ କିନୋଦିଦିନ'ରିଲ ମେତ୍ରର ପଢିମା
ଓ କାଳବଜାର ମେତ୍ରର ସାଜସକା ଉଚ୍ଛରିତା
ଲାଗ କରୁଥିଲେହେ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବଳା
ଦେବିଦିନାଥପଣ୍ଡିତ ହୃଦୟାହାତ୍ମରଙ୍ଗ ଜାଗାତା

ଶ୍ରୀପତ୍ର କାରୁ ଶାନ୍ତିକାଳସୃଦ୍ଧ ପଣ୍ଡିତ ବହୁବ୍ୟ-
ସୂରେ ଦେଖି ଓ କଲୁହଙ୍ଗ ସାକ ଅଣାଇ
ଅନୁଭୂଷ ଦୁଃଖ ଶୁନମାଗୋବ ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ମେଢ
ସଜ୍ଜାଇଥିଲେ ପ୍ରତିମ ମନ୍ଦିର କବିତଥିଲେ ।
ଜୀବସାଧାରଣଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜଳ ବିଷୟରେ ଏ
ମହାଶୟ ସବଦା ପ୍ରେସ ଅଛିବି ଧାରାରାଜର
ପ୍ରଧାନାର ଭାଙ୍ଗଳ ଅଟନ୍ତି । ଶା କାରୀରଥୀଦାସ
ପ୍ରସଂକାରିଗର ନିକୋଦିବାର ଓ ଶୁନମା
ଗୋବର ପ୍ରତିମା ଲଢିଥିଲେ । ସେ ଯେଉଁ
ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ିଲୁ ଭାବା ମନୋଦର ଓ ଭଜା
ଦୀପଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହା ଜଣାଇବା ବାହୁଦା ଅଟି ।
କାରୁ ଗୋପାଇଁରଗ ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ଦୂର୍ଗମେଢ଼ର
ସାଜ୍ଜଦା ମଧ୍ୟ ନିର୍ମଳ ନ ଥିଲ । ଦୂର୍ଗମେଢ଼
ଗୋଟିଏ ଥିଲ । ବବିଦିତାର ଓ ଗୌଧୂଶ-
କଳାରେ ଦୂର୍ଗମେଢ଼ ମହାଦେବଙ୍କ ମେଢ଼
ହୋଇଥିଲା ଓ ଯାଇବା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲ
ଏବ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟପ୍ରିୟ ବନ୍ଦିଷ୍ଠକାର ନିବାରୀ
ସଫାରିକ ଗୋଟିଏ ପୌରିକ ରଥ କୁହାର
ନିଲର ଭନ୍ଦାରୁଚିର ପରିଚୟ ହେଲ ଦୂର୍ଗ
ପ୍ରଧାନା ଲାଭ କର ଥିଲେ । ଏହା ଜନ ଅଛ
ପ୍ରାୟ କେତେ ଗୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶିବ ଓ କାଳୀ
ପ୍ରଭାତ ପ୍ରତିମା ବାହାରିଥିଲା । ବାଠେଯୋଡ଼ୀ ଓ
ମହାନାରେ ଅନୁଭବନ୍ୟାକଳ ସବାରୁ ଦେଖ-
ଇଲା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଅସମାର ହେତେ
ଆପନିଧା ହୋଇ ନ ଥିଲ ଏବ ଦର୍ଶକ ପଞ୍ଜୀ
ଅଧିକ ଦୋଷିଥିଲେ ହେଲେ କନ୍ୟାଶାସନେ ମଧ୍ୟ
ରେ ଲୋ ଦୂର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ ଦଙ୍ଗା ଜନ
ଅଳ୍ପ ଗୌଣପି ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତିକାଳ ହୋଇ
ନ ଥିଲ ।

ଦର୍ଶକ ଛୁପଇଲେ ଏ ନଗର ବାବୀ ଜୀବ-
ମାଳେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଏହାର୍ଥ ସାଧାରଣଙ୍କ ଅମୋଦପ୍ରମୋଦ ଯୋଗ୍ୟ

* ହିସୁମ୍ବୁଲ ଜୟରେ ଦେବତାମାନେ ଶିଳ୍ପ ସକଳ
ବାରେ ଶିଳ୍ପ ହିସୁମ୍ବୁଲରୁ ଥଥରେ ତଥି ବନଧାର ହତ-
ବଳେ । କମଳା ରଥ, ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ଚତି, ପ୍ରଥା ଶାରାଣୀ,
ପୁରୁଷେବ ପୋକୀ ମେଲୁ ଧନ, ବାସୁର ମୁଖ,
କାନ୍ଦୁମୁଖ ଶତ, ସନ୍ତ ମୁଣ୍ଡିନ ହୋଇବଳେ ।

ଦିଲ୍ଲି ହୋଇ ନ ଥିଲା । କେବେଳ ଶୁଭଲାଙ୍ଘ-
ଶିଖର ପୋଲୀର ଲାଜକର ବନେଷୁବଳମାନଙ୍କ
ସହିତ ଏକଗତ୍ସୁ ଘୋଡ଼ିକ ସେନା (ଦିଲ୍ଲେ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ) ମାନନର ଏକ କୃତିମ ସୁନ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବଂ ଚାହିଁରେ ପୋଲୀଦିଲ ଜୟକର
କରିଥିଲେ ।

ଯାହା ଭ୍ରମ ହୋଇଗଲ ତାହା କେବଳ
ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ୟମାନ ରହିବ ।
ମା ଅନନ୍ଦମୟୀ ଦିନ କିମିତ୍ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ଦରେ ଭବନ୍ତ କର ଅନୁର୍ବାକ
ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଶାକରକୃତ୍ୟ ସୁଖର କର
ସେ ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଦର୍ଶାନ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସି-
ଦିତ ଚିତ୍ତରେ ଦବାନାକର ପୂଜା କରିବିଲୁ
ସମର୍ଥ ହେଉନ୍ତି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରାୟ ତିବରସ୍ତ କଳ ଡେଣ୍ଟାର ଶାସନ
କର ଅମୂଳକର କଟଣ୍ଟର ଶ୍ରୀମତ୍ କିଳୁ
ସାହେବ ବିଲକ୍ଷ ଯିବା ଉଦେଶ୍ୱରେ ଏକବର୍ଷ
ଅବକାଶ ପ୍ରକଟ କର ଚିକିତ୍ସାର ପାଠ ରଖିଲେ
ଏ କରଇ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାଗ କଲେ । ଏହି ତିବରସ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳ ନିମନ୍ତେ ଥରେ
ଦିଦାୟ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଥିଲେ । ଫେର ଅସିବାର
ଆଶ ଥିଲେ ଅଳ୍ପଦିକ ନିମନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ
ହେଲେ ବିଜ୍ଞପ୍ତ କେବଳ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ
ତାହିଁ ସରବରଂ ସେଥିର ସେ ବିଦ୍ୟାୟ ନେବା
ସମୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ କେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭୂତ
କର ନ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆର୍ଦ୍ଦକାଳ ନିମନ୍ତେ
କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲୁ ଗଲେ ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟାମନକ
ଦିଦିଷ୍ୟର ଘଟନାରକତ୍ତପରେ ନିର୍ଭର କଲେ
କାହାମନକରେ ସମ୍ଭାବ ନ ହୁଏ ? ସମ୍ଭାବ
ଯାହାର ଦୂଷଣ, ଭକ୍ତି ଓ ଧେନ୍ଦ୍ର ତାହାପରି
ସ୍ଵରଂ ପ୍ରବାହକ ହୁଏ । ସେହି ଭକ୍ତି ଓ ସ୍ମେରର
ତତ୍ତ୍ଵରୂପ କରିବାର ରାଜ୍ଞୀ ମାନ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳୀ
କାଥ କିନ୍ତୁ ଗଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୀର ସାୟନକାଳରେ
ସାହେବ ମହୋବୟଙ୍କୁ ଏକ ଦିଦାୟକର୍ତ୍ତା
ଦେଇଥିଲେ । ଏକଦ୍ୱାରା ଏ କରାଯାଇଲେ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଲଂଘନ ହଦ୍ଦିଲେଇ ଓ
ମହିଳାମାନେ ଏବଂ କରିଥୟ ଦେଖାୟ ହଦ୍ଦି-
ଲେଇ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଥିଲେ । ଅତିଥିମାନଙ୍କ
ତିରଙ୍ଗିକ ନିମନ୍ତେ କାଳାହିଥ ଅସ୍ତ୍ରାଙ୍କଳ

ଶକ୍ତା ନୃପତୁଳାଥ ସାହେବ ମହୋଦୟକ
କିବୁପୁରେ ଦୂଆ ପ୍ରକାଶ କର ଅଧିକାର
ଆବେ କେତ୍ତାଟ ଦିଆ ଉତ୍ସବା ଉତ୍ସବରେ
ଥବେବ ମହୋଦୟ କିବାଯୁ ପ୍ରକାଶ କର ସେ
ଠାରୁ ପ୍ରସାଦ କଲେ ଏବ ଶେଖାନ୍ତର ନୃପତୁ
ଲାକ୍ଷ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଉତ୍ସବ
ମାଳକମଖରେ ଅର୍ଥର୍ ପ୍ରମାଣ ଦେବକୁ—
ଜାତର ବନ୍ଦୁଗା ଶଶୀ ସମୟେ ଏହ କାମକ
ବିଦ୍ୟାଲୟେ ।

ପର୍ବତୀରେ ସାହେବ ମନୋଦୟକର
କୋରି ଲଙ୍ଘନ ବନ୍ଦ ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ମାନାର୍ଥ
ବିଜ୍ଞାନେ ଏହି କୋରି ହେଉଥାଏ ।

ଭାବ କି ରିଖ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ସହିଂଶୁ ମୁମ୍ଭିର
ଧୀରଜାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରମେଶ୍ବର ଦତ୍ତ ଯାହେବା
ଏ ପ୍ରକାଶର କରିଲମାଟି ହେଉଥାଏ ଯାହାର
ଦୋଷରୁ ଆହାର ପୂର୍ବ ଦେଲେ । ହିନ୍ଦୁ

ଦେବାମ୍ବନ୍ଦୁ ଯୋବରୁଗାଟରେ ଅତେକ୍ଷଣ ଲଞ୍ଜଙ୍ଗ ଓ ଦେଶୀଦୁ ରତ୍ନବାହୁ ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସାହେବ ମହୋଦୟର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏହିଦଳ ଫୋଲୋବ କଳେଖୁବିଲେ ସମସ୍ତରେ ଦଶ୍ୱାସୁଳାଜ ହୋଇଥିଲେ । ସାଧୁ ସମୟରେ ସାହେବ ମନ୍ଦବାଦୟ ଏ ନଗର ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ମୂଳବାଲ ଅଭିନ୍ନଶ୍ରେ ହାତୁ କରିଲୁ ।

ସାହେବ ମହୋଦୟ ବିଦ୍ୟାମୂଳରେ ଲିଖି
ମାନ କିମ୍ବା ଜ କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣକରୁନ୍ଦରଙ୍ଗ କରୁ-
ମର୍ଦଳ କରିଥିଲେ । ଏହିଦୁ ସା ଧାରାର ମହି-
ଶ୍ଵରର ପରିଚୟ ମେଲିଲା । ସେ ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଯୁ-
ତ୍ରିଲିଙ୍ଗ ପାଦକ ଜଣିଲା ତରୁ ତାଙ୍କାର କୌଣସି
ଅପ୍ରେସ୍‌ବାର୍ତ୍ତ୍ୟ ହୋଇ କାହିଁ ଅଳ୍ପପରିଚାର ସେ
ଦେଖିଯୁଣ୍ଟକବଳ ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ସହାନୁଭୂତି
ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେ ଜୀବେ
ଦେଇଛିତେଣୀ ହୃଦୟବାନ୍ ଦାମେ ଥିଲେ
ଆମେମାତ୍ର ତାଙ୍କର ପରିଧରନକ ବାମର
କରୁଥିଲୁ ।

ସାଧାର୍ଣ୍ଣିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟଣ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପଦମିଳାଇ ଏ ହେଁଥା ମହାନ୍ତର ତେ
ତେଃ କରିବିଲୁଗ କାରୁ ମାତ୍ରାବେଳେ ଚାରିବିଲ ଦୂରମା
କୁଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତର ହସି ସୁଧାର ପଢି ତେଃ କରିବିଲୁଗ
କାରୁ ଅନ୍ତରିତ, ପାରିଲ ଅନ୍ତରିତ କରିବିଲାଇ ହେଁଥା
ହେଁଥା ହେଁଥା।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବଳ ଏ, ଏହି, ସୁମଧୁର
ପ୍ରକଟନ୍ତି କେବୁ କୌଣସିବାକ ଦୟା

ସମ୍ବନ୍ଧର ହେଉଥିଲା ଅଟେତିବେଳ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା
ଦୂରକୁଣ୍ଡଳ ଗୋଟିଏ ଓ ବାଜୁ ନିର୍ଭୟେଇ ପାଇଁ ଝିଂଦି
କଣ୍ଠରେ ଯାଏଇ ହେବ ବରକାର ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଚାହିଁ ।

ବାଲେଦ୍ଵର ପତ୍ନୀକୁ ହାର୍ଟ୍‌ରେ ଉପ୍ତ ହୋଇ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଯୋଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହିଁ ଶାଖାକାର ହେବାକ
କିମ୍ବା ମେଡିକ୍‌ରେ ପାଢ଼ାଇ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀ ପଦମାଳାର ଲାଭ ସଂଖ୍ୟକ ପରି ପ୍ରେସରେ ଓ କାହାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ସୁ ପ୍ରେସର

କରୁଥାର ହମ୍ମଟେ ଦେସୁନ୍ତ ହେଲେ ।
ମାତ୍ର ଜୀ ମେହିର ଦୟାର ପରିଚାଳନାରେ ଆଶ୍ରମ ପାଇବା
ଦୋଷମ୍ଭାବ କାହେତିର ମିଛବିଦ୍ୟାଗଣକାର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ
ଦେଇ ଦୋଷପରିଚାଳନା ।

ବନ୍ଦକ ବନ୍ଦୋକପୁରେ ମହୁତ ତୋ ମାନ୍ଦ୍ରେଣ୍ଟ ଏ
ପେଶ କରେବାକୁ କାହା ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ଯୋଗ ଏବଂ ବିଜୟକ
ମାର ଯା ୧୦ ହଶାତାକ ହୁଳ ମାହିଲ ହୁଣୀ ପ୍ରଦେଶ
ବିନ୍ଦୁମଳୀ ।

ପ୍ରକାଶନରେ ସହ ହେଉଥିବା ବାବୁ ସୁଦେଶ
ବାବୁ ଓ ଲାଲୁ ପାତ୍ରମୁଖଙ୍କ ଉଚ୍ଚବ୍ଲା ବିଜୟନାରାଜ
ପାଇଁ ଏହା ହେତୁ ଯେ କେତେବେଳେ ବାବୁ କହିପାଇଁ ବରାବର
ପରିବେ କହିବାକ ନିମ୍ନଲ୍ଲେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର ଓ ଯେବେ
କେବଳୀ ମାଲାକ୍ଷେତ୍ରେ କ୍ଷମତା ଗ୍ରାହି ହେବେ ।

ଏ ସ୍ପୃତିରେ ଶୀଘ୍ର କଳୁ ଅଛି ଦେଖା ଦେଖନ୍ତି
ମହିଳାଙ୍କରେ ଅନ୍ଧରେ, ଘରକୁ ଦ୍ୟାତ୍ର କରୁଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ଦେବାରୁ କର୍ତ୍ତା ଅଜ୍ଞା ସହାଯେଣେ
ରୁହୁ ଥାରୁଥର ମାତ୍ର ଏହି ସହାୟତାକୁ ଅଧିକେ
ମେଦାନାକ ଜୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଛିକେ ବୁଝି ଦେବାରୁ
କାଳାବ୍ଦୀ ।

ଅସମାନକାଳ ହୁବାର କଟିଗୁରୁର ତ ଦେବାତ ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନୁଷୀଙ୍କାନ୍ତ ମଧ୍ୟ, ଦୀ, ବୀର ମର ଏକବାର
ଅନ୍ଯଦ୍ରୁଣେ ଦକ୍ଷକ ମୁଦ୍ରା କର ପଢ଼ିଲୁଛି ପଥିବ ଚାହିଁ
ଅନ୍ତରୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ସୁତ କାନ୍ଦୁକାଳ ସହିତରେ ଲୁହି
ଟାଙ୍କ ପରିମ ସହିତ ଧାରନ୍ତରେ ପ୍ରମୁଖ କାନ୍ଦୁକାଳ
ପାନ୍ଦୁକାଳ ସହିତ ଅନ୍ତରେ ଅଛି ଏହାର କାନ୍ଦୁକାଳ
ଭାସନ୍ତରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିବାକୁ ପଠିଲେ କଥା
କରିବାକୁ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିମାଣ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଲା ଏହି କାଳରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକାକିମ୍ବା
ଏକାକି ଦୋଷ ଦେଖିଲା , କାହାରେ ଯାଇଲା ଉପରେ କରିବୁ
କେବଳ ଆଜାମ ହାତ ଆମୋଡ଼ କରାଯାଇଲା । ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡଳା ଯେଉଁରେ ଦୟନୀୟରେ ଗତ ମହିନେ
ପଦେ ଏହି ଶ୍ରୀକରଣ ଚାରାକ ବଜାରର କରେ ଘୋଷଣା
ମୁଦ୍ରଣ ମିଳି ।—୧୦୦୫ ଏହିପାଇଁ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ଦେଇଲେବୁ ଲାଗୁ ।

ମନୁଷୀଙ୍କ ପାଇଁରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ରକିମ୍ବା
ଜୀବବିଧିରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ରକିମ୍ବା
ଯତ୍ନରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ରକିମ୍ବା ଏଥିରେ କାହାର
କିମ୍ବା କୋଣରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ରକିମ୍ବା ଯାହାର
ମନୁଷୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ରକିମ୍ବା

ଏ କୁର୍ଯ୍ୟା କୁଠାରୁ କାଗଜ ପାସମାନଙ୍କର ଦରେଖ ସମ୍ମାନ ଦେବହକାରୁ ଏବେଳ ଦେଖାରେ ମୁହଁ ଚତୁଳ ଦେଇବାର ଅଛି ।

କରୁଥିଲାଟାରେ କୃତ୍ତମାନଙ୍କ ପାହାର ଶୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କଣ୍ଠେ ଗର୍ଜିଶା ହା ଶାନ୍ତିବଳ ସୂଧ ଦିଦିକା ହେଉଁ ଏମ-
ତୁ କଳରେ ବୋଲିଥା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମାନନ୍ଦରେ ସେ ଏଥାର
କଳରେ ମୁଦ୍ରିତ୍ୟୁ ପ୍ରସବ ବନ୍ଦିତାରେ । ଶୀ ଲୋକଟିକ
ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ର କଳ୍ପନାର ହୋଇ ପାଇଁ । ବର୍ଗମାନ
ମଧ୍ୟକଳ ଓ ତାହାର ଶୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଶୈଳିଚାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାର,
ଦେଶ୍ୟକାଳ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ । ଏ ଦିନମଧ୍ୟକ କଟିଲ ଦ୍ୱାରା ଉପର୍ଯ୍ୟା

ଅଗାମୀ ବିହୁରାତରେ ଖଣ୍ଡ ଦେଇବ ସାଂ ପୁରୋପ
ତ୍ରିଶାର୍ଥ ଶାକ୍ତା ଦରକାର ପୁରୋପାର୍ଥ । ପୁରୋପ ଅଳ୍ପକାଳ
ସଜ୍ଜାରେ ମହାଶାର୍ଥ ଅଟିଲା ।

ବୋର୍ଡ୍ ପ୍ଲାଟ୍ କିମ୍ ନରନା ବାଇଶ ଲାଗାକ ତିହା
ବରସତାର ମଦ୍ଦାତ ନିଳାଇ ।

ପଦମ ହେଉଥିଲ ତୁ ରାଧା କଣ୍ଠ ଉପରିରେ
ଶବ୍ଦର ସମ୍ମାନ ନିଜର । ଗନ୍ଧମାରକେ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ଏହି କେବଳରେ
ତ ୧୯୦୦ ବୀ ଖେଳ ବାଲବଦଳରେ ପରିପତ୍ର ହେଉଥିଲେ ।
କି କାହାରକେବେଳ ।

ଅମେରିକା କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ସୁଦେଶ ଦେଶ ଥିବ
ଏହାଙ୍କ ହେଉଥିବାରୁ ପଠାରେ ବସନ୍ତ କିମ୍ବା ଜନ୍ମକାଳୀ
କିମ୍ବା ବିନ୍ଦିଯାରେ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟପରେ
ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଚାରିକାର ଏହୀ ଅନ୍ତର ।

ପ୍ରଦୀପରତାକୁ ଖୁବାର ନିଳାପେ ଲାଗୁ ଏ ଠିଡ଼ାଳା
କବଳ କେବଳାଙ୍ଗାକୁ ପକାଯିବ କଷାଯ୍ୟକୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେଇ
ଅନ୍ଧକାର ଏ ଉତ୍ସମୀର୍ବଳୀ ହେବାପାଇମେଇ କେବାବେଳେ
ପଞ୍ଚାଶ ପଥେ ହତ ହୋଇଥାଏ ।

କାନ୍ଦୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ହୁଲ ସର ଶାଖଗୁଡ଼ିକାଳ
ଜନେ ପ୍ରେତ ଓ କଥା ଏହାର ଦିନର ପଥାର
ମିଳିବା କରିବାର ବେଳେ କାନ୍ଦୁରଠାରେ ଘର ଭାବୀ-
କିମ୍ବା ୫୨୨ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଥିଲେ ।

କେବଳ ପାଦମୁଖ ପେଇ ରଥକଲାଭବ କହନ୍ତିରୁ ହୀ
ମାତ୍ର କଟି ଛାଇବା ବାର୍ତ୍ତାରେ ଅଧ ଏକଥିଲ ସେ କି କିମ୍ବା
କାହାରେ କାହାରୁ ଅବେଳା ଗାଇ ଅଛି । ଉଚିତ

ବ୍ୟାପରେ ଦଶଗ୍ରମଲକ୍ଷ ଅଳ୍ପାନ୍ତ ଧରି । ପାଞ୍ଜଳ ଏବଂ
ଫଳ ଘାସର ପରିମାଣ ଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵମାସ ତା ଓ ଉତ୍ତରକେ
ତୁମେ ଲାଭପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ବାରାନ୍ଦ ନାହିଁ ବିଦ୍ରହୀ ଅଭିନାସରେ
ମୋହାର କମ୍ବରେ ନାହିଁ ଲକ୍ଷାର ଦକ୍ଷ ସମୟରେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ
ପରିମାଣ ମୀର୍ବର ।

ତେହାର କଥା—ରେଲଗାଡ଼ ଅସୁଧା ପଦିନ୍ଦର
ଏଣ୍ଟ ଘନଚିତ୍ତ ହେବାର ଅବଶୀଘ ହେଲେ କହିର ଏବଂ
ତାଙ୍କ ଅଛେ ସେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ରେକର “ଯୋବେଷମାଳ
କହାଇ । ମୋରୁଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପତ୍ରିବାର ଅବଶିଷ୍ଟ ହେବ,
ଯେ ପତ୍ରିମାଳରେ ଏକ ରେଲଗାଡ଼ାର ଯୋବେଷମାଳ
ପରିପ୍ରେ ସେ ରେଲଗାଡ଼ ହିତରଙ୍ଗେ ଅସୁଧା ଓ ତାଙ୍କ
ଏଣ୍ଟ ସମଦିନ ଶକ୍ତିର ସବାର ସେ ରତ୍ନ କଳର ଦର୍ଶ
ପଦିନ୍ଦରେ ଅଛ କହିବ । ଏଣ୍ଟକି ଏବା ଯୁଧନ ବାଢ଼ ଅନ୍ୟ
ପଦିନ୍ଦରେ ଯାହାକୁ ଏକ ସମୟରେ ଏକ ବିଶାଳ ସର୍ବ

ବୋଧ ତୁ ଏ କାହିଁ ତଳଦା-ବନ୍ଦରେ କାହାର ପଢ଼ି
ବେଶର ସେଠି ଲପଜରୁ ତେରେ ଗଢ଼ିଲ କାହାପରି କି
କମ୍ବଳର କାପାର ଓସ କେବୁଣ୍ଡ ନଳଚଳ ହୋଇଥିଲେ
ସୁର୍ଯ୍ୟ ଅବାର କରାତାଙ୍ଗ କରୁ ସେ ଖାତ କି ହୋଇ ଛିଲ
ଭବତେ ପୂରକଷ ତଣା ଧରିବିବ ରହିଲ । ସମୟ ବାଢ଼ି
ଗାର ହୋଇଗଲା ଜାଗରେ ସେ ପଞ୍ଚତିଥ ଅଧାର ଦେଖିଲ
ତେ ସର୍ବ ଗୁରୁ ଆରାତ୍ର । ସେ ଲୋକଟ ଅଣିତ ଏ
ଶାମାହିଁ ବୁବଳ ତାର ଦେହିଁ ପରୁଇଲେ କି କୁ କହି
ବସାନ ଦୋର ରହିଲୁ । ସେ କହିଲା ମୁଁ ସାପକୁ ଦିନାହ
ଯୋଗାଢ଼ି ତେବେଳ ପ୍ରଥମେ ନାହିଁ ବିଭିନ୍ନ କିନ୍ତୁ ଏହା
କରିବାରେ କଳ ଦଶା ମୋ ହାତରୁ କାହାର ଥାନ୍ତା ଏ
ଗାଢ଼ି ସବୁ ଅକ୍ଷୟ ଲୋକ ସହି ନନ୍ଦିବରୁ ବାହାରଥାର
ଚର୍ଚିରୁ ତୁମଙ୍କା । ଶତ ଶତ ଲୋକ ହତ ଏ ଅନ୍ଧର
କେବା ଅତ୍ୟନ୍ତା ମୁଁ ଜନେ ଶାମାହିଁ ଲୋକ ମନ୍ଦିର ରଳ
ଯାହା କଥିବେ ଏଷୁର ଏହା ପ୍ରବାନ୍ତରେ ରହିଲ ।
ଏଥରୁ କିନ୍ତୁ ପାତ୍ରବା କହୁଥିଲୁ କି ସେ ଲୋକଟ ପ୍ରତିର
କାର ମନ୍ଦିର କାର୍ତ୍ତି ଅତିରୁ ଦେହିଁ ଅବା କହିବେ କି
କେ କେଇ ହୋଇ ରହିବାର ସର୍ବ ଗାରୁ ଅଧାର କି କିମ୍ବା
ମାତ୍ର ପ୍ରକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ମନ୍ଦିର କଣ୍ଠିକୁ କଷା
କରିବା ସବାଧି ସର୍ବକୁ ଅନ୍ତର ବରତେଲେ । ସଥାର୍ଥ
ଦିଆ ମନ୍ଦୟେ ଶାମାହିଁ ମର୍ତ୍ତି ବୈବଦ୍ଧବାର ସେହି
ନନ୍ଦିବରୁ କାର୍ତ୍ତି ଧାର୍ଥର ହୁଏ ସେହି ଶିକ୍ଷିତ ପ୍ରଥାର ବାକ୍ତିବ୍ର
ହ ହୋଇ କି ଆଏ । ସବାକର୍ତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ।

ସାହିତ୍ୟ-ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏହାରୁ ଦୂରେହକ ପର୍ବ୍ର ସଥିତିମରେ ଅଛ କାହାର
ଦୋଷ ପାଇଅଛ କେବଳ ମହାକାଶୀ ଦିବସ ଦିନଦେଲେ
ମାନ୍ୟ ଏହ ସତ୍ତା କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ପର୍ବ୍ର ଅତିରିକ୍ତ
କେବଳ ମଧ୍ୟରେ ସାବନୋଟ ନେଇ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର କାହାର
ମେ ତାହା ବୈଷ ଯାଇ ଚର୍ମାଜି କେବଳ ଗୁରୁତ୍ୱରେ
ପରିମୋଟ ନେଇ ହେଉଥିଲା, ଉତ୍ସମ୍ମରେ ଉତ୍ସମ୍ମରେ
ପରିମୋଟ ନେଇ ହେଉଥାଏ ।

ଅକ୍ଷାମ ବିପିନ୍ ଏକବ୍ରତ ମାତ୍ର ୫୫ ଲାଟ୍
କେ ପୁରୁଷ ହେଠାମ୍ବା ସୁରୁ ହେଲାପାଇଁରୁ - ଆ ହୁଣ ହୋଇ
ଦ୍ୱାରାକରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାରେ ଯଦୁକମଳ କରି
ପରି ଉଚିତ ଜ୍ଞାନିଗରୁ ବସନ୍ତ କରି ଆଶ୍ଵର । ମୁସିନ୍
ପାଇଁରୁ ମନ୍ଦମାର୍ଗର୍ଥାଙ୍କ କେବ ଦୂରଦେଖାଣୀ ପାଇଁରୁ ୮ ଦିନେ
ପାଇଁରୁ ବୁଝିବାକର ଦର୍ଶକ ନମନ୍ତେ ଅସିଆଥରୁ କଥେଷ୍ଟରେ
ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚାରେ ବରିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀମାନେ ହୋମନ୍ତ୍ରରେ ଦୃଢ଼
ଶିଖିପ ବୁଲି ସୁକୁମାର ହେବାର ଏକ ସାଧକରଣ କଥ୍ୟର
କାରି ତତ୍ତ୍ଵବିଷେକ ଜ୍ଞାନ ବନ୍ଦନେ ଅଛେବ ଥା ଯାହା
ହୁଏ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ସୁବ୍ସନ୍ନାକ୍ଷ୍ମୀ ହେବୁ କୌ-
ରୀ ପରିଷିଳା ହୋଇ ହାତ୍ ।

ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିକାଳର କଥାବିଜ୍ଞାନର ଏକ
ଦେଖାଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟ ମହାନ୍ତିର ଆହୁତି ସବୁ
କଥାରେ ସହିତ ଏକାଙ୍ଗ ଏକ ବିଦ୍ୟାରେ
ଦୋଷ ଅଦ୍ୱୟ ଉଚ୍ଛିତ କମଳ ଏକ ପ୍ରକାର ଜାଗରୁ
କାଳର ମହାନ୍ତିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ କଥାରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟା କାହାର ସହିତ ପାଇଗୋଡ଼ି ବିଦ୍ୟାରେ

ପୁରୁଷ । ତହୁଁ ଦିନମାଗୁଣୀ ପାଇଁ ଦୋଷରେ ଉତ୍ତର
କରେଇ ଶୀଘ୍ର । ଆଜି ଏହା ଅଧିକା ଘରରୁ ଅଧେଶା ସମ୍-
ସ୍ଵରେ ଆଶାରେ ଅବଶ୍ୱଲଞ୍ଚିତ ଗୋଟିଏକ ପାଦାଳ
ହାତରି ସେଠିରେ ଥାଏ ଏହି ଶାନ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀ
ବାରେ ସେ ଦୂର କିମ୍ବ, ତହୁଁ ଶାମବାହାରୀ ଦେବତାଙ୍କୁ
ଦରତି ଅସତ୍ତ୍ଵ ତୌଳିଗାର ପାହାର ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଇ
ପକାଯୁକ୍ତ କିମ୍ବ ମାତ୍ର ଏ ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ ମୂଳରକେ ଏହାଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସତକମିନ୍ଦରୁ ପାଇ ପ୍ରମାଣ କରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ବନ୍ଦିକୁ ଓ ହୃଦୟ ଦେଖନ୍ତ ଅଭିଜନ ଏ କାହିଁ ପାଇଁ
ଅକୁଣ୍ଡରେ କୁଳାଳ ଦେଖାଇ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପାଦିନ ଦେଖିଯାଇଥିଲୁ
କରେ ଅଛି କିମ୍ବାକର ଏକ କରେ ପ୍ରହାଣ କରିବୁ । ଶାରୀରକ
ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁଟି ବେଳେବକ୍ଷର କରିବ ହୃଦୟ ତୌଳିଗାର
ଅକୁଣ୍ଡ ଦେମାନ୍ଦିଗୁଡ଼ ସ୍ଵର୍ଗର ଉପରେ ବନ୍ଦିରମାନଙ୍କର
ପ୍ରକର୍ଷ କାହିଁକି ।

ଏଠାବାର ମେଘଦୂତାକାଣ୍ଡ ଢାଇନ ମୟବେ ସଥା ପୁଅ-
କୁକୁ ଜମାକିଲ ମାହାତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ଅବେଳୀ ଦେଇଥକାଳୀ
ଅଛିବାର ମେହେତୁରମାତ୍ରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁରା ଚିନ୍ତାତେ
ତେବେ ପାଇବା ପ୍ରେସରେ) ଶ୍ରୀଦେବ ଗାନ୍ଧି । କୁକୁର
ମାର ଜମା କଖାଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମାତା ଆଜାର ଉତ୍ସମହିତ ଦେବକଣ୍ଠକଲା ଏ
ଦୂରାତ୍ମକମତ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାନରେ ପ୍ରଥିତ ଅଳ-
କର ଓ ୧୯୫୨୦୦ ଟା ଟ ମର ୮୩୯ ସାଲ ଶାଶ୍ଵତକ
ତ ୨୫ ଟା ମତେ ସେ ମୋଦିମା ଦୟର ହୋଇଥିବ
ଦେଖୁ ଏଥିପୂର୍ବ କରେଇ କର ଥିଲୁ ଅହମାନିକର ଶ୍ରୀମତ୍
ପଦତ୍ଥକଳ ମାନିଷେଟ କରି ମୋଦିମାରେ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇ ହେବ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ପଠ୍ୟ-
୨୦୦୦ ଟା ଛାତ୍ର ରହିବ ୨୫ ଟା ଏବଂ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ
ଶ୍ରୀମାତା ଦୁଃଖପାନରେ ଶେଷ ଶୂନ୍ୟ ବଦିଅଛନ୍ତି ।
କିମ୍ବା ମୁହଁମାତ୍ର ବନ୍ଦେଶ୍ଵରଙ୍କ ସବାହିତୁ ଜୟତ୍ତିତ
ଯାନ୍ତିର ଦେଇ କି ପାଇବାକୁ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ହାତର ଦେଇ
ଦେଇଥିବ ।

ପ୍ରକାଶକ କବି ଏଣ୍ ଲଭଗାନ୍ଧୀ ଏହି କବିତା
ଜନିତାଇମାରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ଦେଖି ଯାଏଲା ତେବେ କଥା
ଦସା ହୁଏ ଅନ୍ଧରେ ଖାଲ୍ କାଲ୍ ରୁହାରେ ଅଗ୍ରା ଝଳି-
ମୁହଁରେ ହସାକ ରଖାଇ ବିଧା ଅଗ୍ରଦଶେ ଥିଲୁ ସଂକ୍ଷିଳେ-
ନ୍ତର ଦେଖେବୁ କବି ଜନିତାର ଏକାଧିକର ଫେରୀ-
ଦାର ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ ପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ରଜସା କର
ଅନ୍ଧାରେ ଜନିତାଇମାରେ ଏହି ଅବହାରରେ ସାକଥାର
ହୋଇ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ଦେଖି ଯାଏଗା ଆହୁ ଦେଖାଇ ପଢ଼-
ାଏ ହେବୋ ।

ଲାଭ ମୋମବାରଠାରୁ ୧୦ ଟଙ୍କାରେ ଅଳ୍ପ ଶାର
ଅନୁଭବ ହୋଇ ଯେଉଁଛିରେ ଶାତରୁକୁ ବନ୍ଦହାର କରି-
ବାବୁ ଦେଇଥିଲା । ସବୁ ଏହି ଲୟ ଦେଇଅଛ ସେ ସବୁ
ଏହି ହମ୍ମବୁ ଶାତ ଗତ ମେଘ ସତ୍ତ୍ଵାବ ତାହାରେ,
ଯାଇପାଇଲେ ଉପରେ ଆପାତ ହେବ ।

ଅହ ଟାଇକ ଅନୁରତ ଦସଥବଠାର ଫଳୋର ଅପିମ୍-
ପାଦାର ଶ୍ରୀଦାମ ହାତର ହାତର ଫ୍ଲେଣ୍ଡିର ଗଜପୂର ସଦର
ରହ୍ମା ଧାରରେ ଅପରା କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଦେବି
ଦୈତ୍ୟର ପ୍ରତର୍କାରୀତାର ଦୋହାରେ ସେ ଅପିମ୍ କହି

